N:r 5. ÅRG. 41 10 MARS 1936 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»Jag har nu givit Eder ett föredöme.»

Dessa ord uttalades av vår Frälsare i lärjungakretsen på skärtorsdagskvällen, innan han anträdde vandringen till Getsemane. De ingå i en av de texter som utgöra "Första akten i vår Herres Jesu Kristi lidande", närmare bestämt Joh. 13:15. De utgöra svaret på en fråga, som han själv strax förut framställt: "Förstån I vad jag har gjort med eder?" Det gällde fotatvagningen, en syssla som det tillkom den ringaste tjänare att utföra och som lärjungarna, i saknad av någon särskild tjänare, hade bort erbjuda sig att göra och sannolikt även gjort, om de icke varit så upptagna av tanken på, vilken av dem skulle räknas för att vara den förnämste. Hans svar på frågan lydde fullständigare: "I kallen mig "Mästare" och "Herre", och I sägen rätt, ty jag är så. Har nu jag, eder Herre och Mästare, tvagit edra fötter, så ären ock I pliktiga att två varandras fötter. Jag har nu givit eder ett föredöme, för att I skolen göra såsom jag har gjort mot eder." — Den som är störst bland eder, han vare såsom den yngste, och den som är den förnämste, han vare såsom en tjänare. — Då I veten detta, saliga ären I, om I ock gören det."

Då vi i ljuset av dessa ord granska läget inom den lärjungakrets, som i våra dagar förvaltar arvet från den första lärjungakretsen, hur mycket brister det icke i förverkligandet av dessa maningar! Och då vi rikta dessa ords strålknippen in i våra egna hjärtan, huru mycket upptäcka vi icke som står i strid mot det tjänaresinne varom vår Frälsare talar och varpå han gav ett så starkt prov icke blott vid detta tillfälle, utan i hela sitt liv och i sin försoningsdöd! Vad som skedde på skärtorsdagskvällen, var e t t led i en lång kedja, vars sista länk utgjordes av korslidandet.

Är det inte med oss, lite var, alldeles som med de första lärjungarna, att vi äro till den grad upptagna med tanken på oss själva och den rangplats, som tillkommer oss i jämförelse med andra, att vi alldeles glömma bort eller äro blinda för de enklaste plikter eller tillfällen till tjänst åt dem som närmast omgiva oss? Och är det inte så med somliga, att de gå omkring med ett bittert sinne och känna sig förolämpade därför att deras inbillade värdighet icke uppskattats och erkänts så som de väntat? Om vi vid självprövning känna igen våra egna drag i någon av dessa antydningar, böra vi lyssna till Frälsarens maning: "Har nu jag, eder Herre och Mästare, tvagit edra fötter, så ären ock I pliktiga att två varandras fötter", men först av allt ha vi behov av att själva bli tvagna av Mästaren för att bli renade från vår synd. Ty det är ingenting mindre än synd att vara så där upptagen med sig själv. Och det stannar nästan aldrig vid den synden, utan den kommer också till uttryck i vårt förhållande till våra medmänniskor i form av envis omedgörlighet, självrådighet, begär att armbåga sig fram till fördelar och erkännande, benägenhet att underskatta andra, snarstuckenhet och många andra lika osympatiska egenskaper och handlingar. Vi behöva tvås rena från allt detta. Och det kan endast ske i blodet från Kristi kors. Det är då vi komma dit och stanna där i självprövning och syndabekännelse som det hårda hjärtat smältes i vårt bröst och vi bli skickliggjorda att två andras fötter.

Detta kan göras på olika sätt. Vi böra, som någon talare en gång uttryckte det, icke därtill använda skållhett vatten. Det kräves mycken ömhet om själarna för att göra det på rätt sätt. Vi få nog lära oss konsten av den där kvinnan i fariséen Simons hus, som vätte Mästarens fötter med sina tårar. Vari består då den ömsesidiga fotatvagningen? Som ett allmänt svar må gälla det som Mästaren ville inskärpa genom sin förebildliga handling: tjänaresinnet, villigheten att göra tjänst, vore den än så ringa, redobogenheten att göra den, då den bäst behöves, och vakenheten för att upptäcka tillfällena, då de erbjuda sig. Men om vi skulle söka ett mera specialiserat svar, så torde vi kunna finna det i den antydning som gjordes av den nyss citerade talaren och som är närmare angivet i Hebr. 10:24: "Låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar." Därtill hör nog också det att påvisa och — så långt vi förmå — avlägsna det som vanställer en medbroders kristliga karaktär liksom fotatvagningen skulle avlägsna det av damm och smuts som fastnat på vandrarens fot under färden. Detta är ingen lätt uppgift. Den kräver ödmjukhet och kärlek i långt högre grad än den att blott i allmänhet göra en tjänst, låt vara med verklig självuppoffring. Här behöva vi mer än annars att själva ha blivit tvagna av Mästaren. Vi äro nog av naturen ganska redo att akta på varandra, men icke för att uppliva till kärlek och goda gärningar, utan för att upptäcka fel och brister och sedan sola oss i vår egen förträfflighet, då vi jämföra oss själva

med dessa bristfulla trossyskon. Gud hjälpe oss och fostre oss till att, såsom vår Frälsare säger, icke blott veta, utan göra: "Då I veten detta, saliga ären I, om I ock gören det."

Men vad har nu allt detta med missionen att göra? Jo, det andliga höjdläget på missionsfältet är till stor del beroende av hur högt detta läge är inom den sändande församlingen. Genom att bättra vad som hittills brustit, tjäna vi icke blott Guds rikes sak bland oss själva, utan även bland våra utsända och den skara av troende kineser som de fått nåd att samla kring sig.

Men därjämte kan framhållas att hela missionsgärningen bör vara en tjänst i samma ande som vår Frälsare ville fostra fram hos sina lärjungar genom fotatvagningen. Det har nog begåtts misstag i det förflutna — kanske mer av missionärer utgångna från världens härskande nationer än från vårt eget och andra mindre länder — genom att de kommit som representanter för en överlägsen kultur och den därmed förknippade religionen. På senare tid har bland missionsledare och missionärer allt starkare betonats nödvändigheten av att budskapet frambäres i en ande av ödmjukt tjänaresinne. Detta kan icke nog beaktas och tillämpas. Om vi våga säga det själva, tror jag att vi kunna påstå, att v å r mission i stort sett handlat efter denna princip. Visst är att, då vår broder Erik Folke d. 14 mars 1887 landade på Kinas kust, han var besjälad av just denna ande. Den har han också ingjutit i arbetet i fortsättningen, och då vi snart gå att fira vår missions 50- åriga tillvaro, må vi bland det myckna, som vi behöva bedja om, även utbedja oss den nåden att allt framgent och i växande grad besjälas av den ande som vår Mästare ville ingjuta hos sina lärjungar, då han tvådde deras fötter.

Karl Fries.

BÖN.

Lär mig att bedja, min Frälsare kär!
Lär mig att bönen på vingar mig bär!
Lär mig få, klädd i Din helighets skrud
genom den förlåt, som rämnat, nå Gud
trygg i Din försonande kärlek!

Lär mig att bedja — ej självskt för mig,
glömmande dem som på irrande stig
fjärran från hemmet i mörker än gå!
Lär mig i bönen dem famna också,
betvingad, o Gud, av Din kärlek!

Lär mig att tacka för att jag fick gå
ut till de arma, som Du ville nå,
Gud, med din frälsning! Och lär mig jämväl
tacka i ödmjukhet för varje själ,
som vunnits av Golgata kärlek!

Lär mig att tacka, min Frälsare kär!
Lär mig att lovsång på vingar mig bär!
Låt mig med skaran i blodtvagen skrud
evigt lovsjunga min Konung och Gud,
tillbedjande inför Din kärlek!

Ai.

Den 14 mars 1936.

Vid ingången till vår Missions femtionde år står ordet i den 115 psalmens 12 vers så klart belyst: "Herren har tänkt på oss", och vi få även fullt omfatta ordet som följer: "Han skall välsigna". Vi ha hela vägen fått se Herrens tankar för oss avslöja sig, och de ha varit idel nåd och barmhärtighet. Våra tankar om honom och hans gärningar ha ofta växlat, men hos honom ha vi funnit blott *ett* i alla skiften stå fast: hans trofasthet. Må vi därför med psalmisten mana varandra till trons förtröstan. I av Israel d. ä., hela Guds folk, förtrösten på Herren. Ja, han är deras hjälp och sköld. I som frukten Herren, I som börjat söka Herren, förtrösten på Herren. Ja, han är deras hjälp och sköld. Vi ha allt skäl att fortsätta med att förkunna detta härliga evangelium för alla och i allt större utsträckning, ty Herren har låtit oss i rikligt mått pröva att det håller.

Ha vi undfått mycket och därför ha stora skäl att överflöda i tacksägelser, så ger Herren oss ock sin försäkran om sin fortsatta nåd, på det att vi må bliva starka i trons tillförsikt. Han skall välsigna i full utsträckning så som han har gjort, hela Guds folk, alla Herrens tjänare i helgedomen, alla längtande sökande själar.

Låt oss först tacka Herren

för att vi ha fritt tillträde till den nåd, vari vi stå;
för att han alltfort betror oss med försoningens ord;
för att vi fått i nästan ostört lugn arbeta på vårt fält;
för att våra missionärer i tid blevo varnade för den hotande faran i Hoyang;
för den välvilja som alltjämt visats oss av myndigheter och folk;
för den frukt vi fått hösta in;
för våra missionärers krafter och hälsa;
för de nya missionärer vi fått mottaga;
för det nyvaknande liv Guds Ande skapat i våra församlingar;
för de infödda kristnas offervilja, nit för Gud, endräkt, och
för deras kärlek till missionärerna;
för att vi skonats från hungersnöd och pest;
för trofast stöd, andligt och lekamligt, vi fått mottaga från våra vänner i hemlandet;
för underbara bönhörelser som kommit oss till del;
för att Gud varit en så trofast Fader för oss i allt;

Vidare låt oss bedja

att få tjäna på samma villkor som under alla de gångna åren;
att få känna samma fasta stöd som hittills av vänner i hemlandet;
att Herren ville giva oss nya vänner för dem han kallat till sig;
att Herren ville giva sina skaffare större välsignelse, så att de kunna offra rikligare för hans verk;
att Herren ville giva dem nåd att med ännu större trohet ingå i de uppdrag Herren må kalla dem till under detta år;
att vi må få nåd till att barnsligt tro och förtrösta på Herren, vara stilla inför honom, och förbida honom, huru än förhållandena må te sig för oss;
hållandena må te sig för oss;
att vi må få nåd till att i allt söka Guds ära;
att Herren ville stävja de rödas framfart i Kina och giva sin välsignelse till regeringens strävan att återställa lugn och ordning i landet;
att väckelserna och villigheten att höra evangelium måtte utbredas och fördjupas;
för de ljumma och kalla, som hålla på att falla i djävulens snaror, att de må räddas till liv igen;
att Herrens Ande måtte sätta en damm för de förförelsevindar, som framträda så starka och åstadkomma förödelse och split i församlingarne;

att de troende må tillväxa i andlig mognad, så att Missionen kan bli fri att upptaga nya uppgifter och gå till nya fält;
att Herren ville bevara våra missionärer vid hälsa och krafter och giva dem frimodighet i tron;
att Herren ville giva våra nyutkomna missionärer nåd till att anpassa sig efter de nya förhållandena och visdom, så att de må vinna ingång bland folket och så bliva till välsignelse;
att Herren ville giva de unga som stå frågande inför missionskallelsen, visshet om sin vilja och kraft att följa den;
att vi alla må leva och tjäna så, att vi kunna möta vår Frälsare med fröjd då han kommer.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Den 14 mars hålles Missionens *tacksägelse-, böne-* och *offerdag* å K. F. U. M., Norrlandssalen, Birger Jarlsgatan 35, Stockholm, kl. 7:30 e. m. med föredrag av kyrkoherde Alf Norbäck. Inledningsord av doktor Karl Fries. Avslutning av missionsföreståndare Erik Folke.

Angående tacksägelse- och böneämnen hänvisas till artikeln i dagens nummer.

Bönemötena för S. M. K. hålles i *Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, *varje tisdag kl. 7 e. m.* och
På S. M. K:s exp., Drottninggatan 55. *fredagarna den 13 och 27 mars kl. 2 e. m.* Varmt välkomna till dessa bönestunder.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottagas inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till missionär och fru August Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg.* Tel. *Duvbo 13.*

Familjenyheter.

Den 19 febr. föddes en son, Bengt, åt makarna Ingrid och Erik Malm. Vi glädjas med dem och önska Guds välsignelse över föräldrar och barn.

Från de utresande

Genom brev från missionär Blom och och fröken Söderberg från Genua, ha vi erfarit att resan så långt varit synnerligen angenäm. Enligt beräkning skola de vara framme i Shanghai den 12 mars.

Försäljning för *Daggryningen* till förmån för *S. M. K:s flickskolor i Kina* hålles *onsdagen den 11 mars* med början kl. 10 f. m. i *församlingssalen, Flemminggatan 107, Stockholm.* Kl. 7 e. m. Aftonunderhållning av Daggryningflickorna. Avslutning av *Dagny Edla Bergling.*

FRÅN MISSIONÄRERNA

Yungtsi, Sha., den 25 jan. 1935.

Mycken frid och god fortsättning på det nya året!

Att vi fått så lyckligt avsluta 1935 — ett år av fred och arbetsro från början till slut, även om det varit orostillbud både i början och slutet av året, att vi ändå fått verka ostörda, vill vi hembära vår Himmelske Fader vårt hjärtas djupast kända tack. Ja, vi tacka ock för trogen förbön av alla Herrens och våra vänner i hemlandet — "genom Eder förbön och Den Helige Andes hjälp". Ja, Herren vare lov för allt.

Nu just i dagarna har oron kommit över oss — icke oväntad, ty hotande moln ha hängt lågt, synnerligen över vårt norra Shensi fält. Mandarinen i Hoyang, som visat sig vara oss en trogen vän, tillrådde våra syskon i Hoyang att omedelbart — det var den 21 jan. — resa ifrån stationen. Och våra syskon väntades till

Tali onsdagen eller torsdagen den 22—23.

Arbetsutskottet hade just de dagarna samlats och efter bön och rådplägning tillråddes våra syskon Bergling och Carl Gustav Nordberg att resa till Shansi och under våren slå sig ned i Ishih. Astrid Löfgren skulle vara i Tali, då utrymmet medgav detta, ty systrarna Maja Lundmark och Gerda Gustafsson skulle omedelbart flytta till Loyang. Skulle det bli otryggt, som vi ha anledning att frukta, även i Pucheng, kanske det blir nödvändigt att våra syskon Linders med kamrater ävenså måste resa över till Shansi. Jag har just meddelat Linders, att vi tänkt de kunde slå sig ned i Yuncheng, om så skulle bli nödvändigt.

Man tänker sig, att myndigheterna skola göra allt, som står i deras förmåga att göra för att hålla Tali, för att ha skydd för järnvägen Sian — Tungkwan. Därför hoppas vi, att det ej blir nödvändigt utrymma Tali. I Shansi är allt lugnt, men det förlägges trupper vid floden norrut, för att hindra en möjligen tänkt flodövergång från Shensi.

De bästa hälsningar med bön om fortsatt hågkomst i denna synnerligen kritiska tid. "Då I se'n detta ske lyften edra huvuden upp, ty då nalkas eder förlossning."

I Herren varmt förbundne
Nils Styrelius.

Tali, She., den 23 januari, 1936.

Kära Vänner!

I går eftermiddag kommo Carl-Gustaf Nordberg, Birgit, lille Bo och jag lyckligt hit efter två dagars resa från Hoyang. Vi måste fly från Hoyang, innan de "röda" eventuellt kommo och omringade eller intogo staden. Missionsledningen har länge velat, att vi skulle lämna Hoyang, därför att den platsen ansågs för osäker denna vinter. Men vi kände, att vi ville stanna så länge det lät sig göra. Men i söndags morse, då på grund av många oroande rykten Carl-Gustaf Nordberg och jag besökte Hoyangs borgmästare, rådde han oss att resa från Hoyang före kinesiska nyåret, ty han visste inte vad som kunde hända därefter. (I morgon, den 24 januari, är det kinesiska nyårsdagen.) I fjol var det på själva kinesiska nyårsdagen, som staden Ning-k'iang i södra Shensi helt oväntat blev överrumplad och intagen av de "röda". Det var då de drogo iväg med två av Kina Inlandsmissionens missionärer, herr och fru Frencham. Något liknande kunde nu med lätthet hända i Hoyang, och både mandarinen och vi missionärer ville inte riskera det.

Nästan dagligen nu på sistone fingo vi höra om kommunisternas hemska framfart inom olika delar av vårt eget distrikt. En dag kom över 300 och rövade många byar, halshöggo eller bortrövade människor. I ett brudfölje blevo bruden, brudgummen och deras tvenne följeslagare tagna just innan de nådde bröllopsgården. För dem begärde de "röda" 400 dollars i lösen. — En dag får jag brev om att 1.000 kommunister kommit till en av våra utstationer och där rövat allt från de kristna, som nu äro utfattiga, fastän de förr voro välbärgade. Jag tyckte så synd om dem, att jag skrev till fadern att hans ena son kunde få komma till oss och få tillfälligt arbete endast emot maten och kanske någon liten handpenning. — Nästa dag fick jag brev från vår pastor Wang i staden Ni-ch'uan inom vårt distrikt. Han berättade, att i Ni-ch'uan var det så oroligt som det kunde vara ("tio tiondelars oro"). Folk fick inte gå ut eller in i staden, ty på landet vimlade det av kommunisttrupper. Det var nästan omöjligt att ens få köpa vete, ved, kol, grönsaker och det allra nödvändigaste. Till råga på dessa svårigheter, som kommunisterna beredde den trakten, hade den käre pastorn just förlorat sin fru, som dog från fyra små barn. — Rätt som det var, vilken kväll eller dag som helst, kunde Hoyang förklaras i krigstillstånd. Ingen fick gå ut eller in. Alla hem undersöktes och nya spioner grepos. — Dessa och många andra orsaker gjorde, att vi började sova dåligt om nätterna. Både

mandarinen, vi och folket kände, att faran var inte långt borta. I våra grannstäder hörde de både nu och då, att Hoyang redan var intagen av de "röda". — Så beslöto vi efter bön på söndag morgon att vi skulle resa tisdag morgon, medtagande det mest nödvändiga för att kunna bo och vistas på någon säkrare plats några månader framåt.

I bergen norr om Hoyang och Hancheng finnes det tretton städer med distrikt, som helt fallit i kommunisternas händer. Där ha endast katoliker arbetat, ingen evangelisk mission. Nyligen kommo femton katolska präster från de trakterna. Nu finns det ingen utlänning kvar där uppe. Dessa präster hade stannat i faran litet för länge, så de fingo en mycket besvärlig resa ut ur farorna. Bl. a. hade de i fem dagars tid måst gå på små vägar både hit och dit för att inte komma in på de stora vägarna, då de fruktade för att komma i de "rödas" händer. Deras strapatser under den färden voro inte små. — Vi voro så tacksamma till Gud, för att vi inte behövde fly under lika svåra förhållanden.

I söndags vid gudstjänsterna i Hoyang nämnde vi intet om att vi skulle resa. Det hade blivit så svårt både för kineserna och oss. Hela måndagen packade vi, hade sammanträden med ledarna och sökte ordna allt för en längre tids bortovaro. Gud hjälpte oss underbart. När våra hjärtan ville fyllas av oro eller ledsnad vid tanken på förhållandena, fick vi så underbar tröst på följande sätt: På mitt skrivbord på mitt kontor hade jag en liten almanacka, som jag i år fått av tant Maria Berg. På ena sidan hade hon skrivit: "Frukta icke, allenast tro!", och på andra sidan: "Befall din väg åt Herren och förtrösta på Honom, Han skall göra det!" — Jag satt just och talade med församlingsäldsten, och jag sade till honom: "I vanliga fall brukar Gud ge mig ett ord, som jag kunnat helt få vila vid, men denna gång känner jag det så svårt, ty jag har intet direkt Bibellöfte fått", då föll mina ögon på almanackan framför mig. Där var ju löftet. Ja, inte bara ett utan två. Genast fick mitt hjärta ro och vila vid att även nu var Gud med oss. — När jag litet senare vid måltiden berättade detta för Carl-Gustaf och Birgit, blevo de även så glada för löftena. Men Carl-Gustaf sade: "Jag har just fått ett så härligt löfte ur Sakarja 9:8, som lyder så här: "Och jag skall slå upp mitt läger till ett värn för mitt hus mot härar, som komma eller gå och ej mer skall någon plågare komma över dem, ty jag vaktar nu med öppna ögon." — Dessa löften gjorde oss jublande glada.

Tisdag morgon den 21 januari stodo vagnarna färdigpackade. Alla de troende, som fått höra, att vi skulle resa voro där. Det var vått i ögonvrån både hos den ene och den andre. Inte kändes det lätt för oss att behöva resa från ett kärt arbete, och inte var det roligt för dem att se oss fara. Genom mandarinen hade vi fått fyra soldater med långa gevär att följa oss hela vägen från Hoyang till Tali. Dessa soldater skötte sig fint hela vägen. Två gingo ett stycke framför vagnarna och två följde efter. — Vid framkomsten till Tali voro vi mest lika lergubbar, så dammiga voro vi efter resan.

Vi ha skrivit till missionsledningen om att vi måst resa hit, och även bett om order vart vi skola fara för den kommande tiden. Gud lede dem, — och oss. Bed för oss! Vi behöva nu särskilt den hjälpen. Bed att vi med glädje en dag måtte få komma tillbaka till Hoyang, antingen vårt hem finnes kvar eller blivit bränt av de "röda".

Birgit och Martin Bergling.

P. S. Den 24.1. I går kväll kom det från Yuncheng ett telegram, som meddelade att Carl-Gustaf Nordberg, Birgit, lille Bo och jag skulle till Ishih för våren. Vår adress där blir: Swedish Mission, *Ishih*, Shansi, China, via Siberia. — Astrid Löfgren stannar i Tali, Maja Lundmark och Gerda Gustafsson skola flytta permanent till Loyang i Honan. — Om Gud vill, resa vi vidare om måndag via Tungkuan, Yuncheng till Ishih.

D. S.

Min första jul i Kina.

Det är ju alltid så hemma i Sverige, när man skall fira jul, att den skall förberedas flera veckor i förväg. Ja, det är i Sverige det! Här i Kina fick jag förbereda julen genom att strax före högtiden följa miss Sandersson, vår husmor, till stadens affärskvarter för att köpa ett par julpresenter. Vi äro nämligen tre svenskor här på språkskolan, och vi hade kommit överens om att ge varandra julklappar.

Det är en ovanlig händelse, att vi gå ut i staden. Som de flesta veta, är vårt "hem" (språkskolan) omgivet av höga murar, i det avseendet påminnande om ett fängelse. Fast jag har mitt rum på andra våningen, ser jag inte annat än hustak från mitt fönster. På ena gaveln av murarna ligger en portvaktstuga och en bastant port, som ej så ofta öppnas. Det finns rätt mycket av främlingshat i denna stad, och ofta, då vi om söndagarna gå till en kinesisk gudstjänst, höra vi glåpord slungas efter oss.

När jag följde miss Sandersson ut i staden åkte vi rickshaws. Vi åkte först genom de fattigas kvarter, tills vi kommo till stadens centrum. Det är så underligt att låta sig dras av en människa, men man får ta' seden dit man kommer, som det heter. Förbi låga torftiga boningar gick färden. Överallt stodo dörrarna öppna, så att man såg all smuts och oordning, som rådde därinne. Ofta mötte mina ögon en fläck i de s. k. hemmen, som var någorlunda ren och i ordning. Det var platsen där avgudarne och fädernetavlorna stodo uppställda. Där skymtade jag rökelsekar och halvbrända ljusstumpar. Mina tankar gick till hemmen i Sverige. Vi vilja att vårt hem icke blott skall vara en plats där vi sova och där vi intaga våra måltider, eller hur! Men det intrycket får man av dessa hem här i Kina. Här och där ser jag avgudatempel med de mest vederstyggliga avgudabilder, framför vilka brinna rökelse, och där människor offra. Det mesta de offra är papperssaker i allehanda fasoner. Jag kan inte annat än beundra deras andakt, men när jag ser deras lidande, otillfredsställda ansikten, då gripes jag i hjärtedjupet. O, om jag vore mäktig att göra något för dem! — Men, tack och lov, jag kan bedja!!

Färden går vidare. Allt som oftast måste jag hålla för min näsa, ty det luktar mer än illa. Överallt, jag skulle nästan vilja säga, kräla människor. De ha väldigt gott om barn här i Kina. De behöva sannerligen inte klaga över minskad nativitet. Här är också så gott om "barn" tillhörande djurriket, jag menar kattungar och hundvalpar. Undra på att det blir ett fasligt oväsen i en kinesstad!

Det är ju en stor heder för en mor här ute att ha många barn, särskilt om hon har många gossebarn. Ni skulle ha sett den unga modern, som åkte förbi mig. Hon hörde förvisso inte till de fattiga. Det såg jag på hennes utseende. Tillsammans med sin lilla telning satt hon i en rickshaw. Den lille var inlindad i en filt, men när hon såg mig, vecklades filten ut med en stolt rörelse. Vad fick jag se? Jo, ett litet bylte i alla möjliga färger. Det enda jag kunde se utom det brokiga silket var ett litet gult ansikte med två små ögon. Jag glömmer aldrig stoltheten i moderns åthävor och blick. Ja, moderskärleken finns även i Kina, men den är bunden med hedendomens starka band. Endast när den kärleken får utveckla sig i Kristi kärlek, blir det verklig moderskärlek, som "icke söker sitt, utan allt försakar."

Vidare går färden genom "de fattigas kvarter". Överallt vandra gatuförsäljare omkring. De bjuda ut sina varor genom att skrika och sjunga i alla möjliga tonarter. Det är kamp för tillvaron! De sälja allt möjligt, som behövs för kinesernas uppehälle. Det är lustigt med de små stånden, där de sälja kinesisk mat. Jag tycker om den kinesiska mat vi få på skolan, men den som säljes på gatan, och som man kan få för några smutsiga kopparslantar, tror jag inte jag skulle kunna äta, om jag än skulle ha varit på svältkur en vecka, ty jag blir illamående,

när jag ser de ohygieniska förhållandena. Ja, jag kanske säger annat, när jag varit här en längre tid. Snart kommo vi till stadens centrum. Rickshaw-mannen kör in på bredare gator. Farten måste fortfarande vara "gående", ty trafikhindren äro många. Jag är glad däråt, ty så mycket mera hinner jag se och iakttaga.

I detta land är det gott om tiggare. Många som tigga äro barn, utan far och mor; många äro födda av föräldrar som tigga. Är det att undra på, att de sluta sig till kommunisterna, när de födas till ett sådant liv! Arma barn! En liten parvel kommer fram till min rickshaw, räcker ut sin hand och mumlar, att han vill ha pengar. Kineserna använda alltid så många ord, och det gör också den lille gossen. Han ser så lidande ut i sina trasiga, smutsiga kläder. I min hand har jag en pung med kopparslantar. Jag visste, att i Kina får man vara försiktig, när man ger en fattig, ty man kan bli överhopad av tiggare. Greppet kring pungen blev fastare, och jag försökte av alla krafter att göra mig hård och obeveklig. Men den lille sprang bredvid och bad så bevekande. Till slut kunde jag ej uthärda längre. I mina ögon kommo tårar, ty mina tankar gingo tillbaka i tiden till min egen barndom. Ingenting hade då fattats mig. Jag fick allt vad jag behövde. Var jag nog tacksam då? Nej! Här sprang en liten parvel utan allt det jag vid hans ålder ägt. Hade inte han samma rättigheter som jag? — "Silvret och guldet är Herrens! — Tag hand om din broder! — Vad du gör emot den minste av dina bröder, det gör du ock emot mig!" — Några kopparslantar föllo i den lille gossens hand. Glad sprang han bort; kanske för att köpa mat, tänkte jag. Ur en ung missionärs hjärta steg en bön upp till den himmelske Fadern.

Men nu fängslas jag av en annan syn. Lutade mot en vägg ser jag två människor. Var det verkligen människor? Ni skulle ha sett dem! Jag måste vända bort mitt ansikte. De voro uppfrätta av någon slags sjukdom. Sittande i smuts och trasor skreko de med gälla röster efter pengar. Om jag hade kunnat skulle jag ha velat ge dem min pung, men jag kunde inte.

Fattiga i Kina.

Rickshawmannen fortsatte. Länge efter hörde jag två varelser, liknande människor, skria efter pengar. När jag slöt ögonen, såg jag två sargade, förtvinade ansikten grina emot mig. Varför kunde jag ej ge dem något. Därför att jag nu kommit till centrum av staden, där det finns så många, många som leva av tiggeri. Miss Sandersson stiger ur sin rickshaw och vi som följa efter henne i var sin rickshaw göra detsamma. Vi omgivas av en skara nyfikna och beskådas från alla sidor. Det är lustigt, vad de titta länge på ens fötter.

Så skulle vi handla. Jag fastnar för en butik, där det finns kinessaker, små söta ting gjorda av trä. I den går jag in. Medan jag står där, samlas det utanför en skara människor, en ovanlig, oväntad skara. Med hungriga, glupska ögon stirra de på mig. Vad är det för några som vänta på att jag skall komma ut? Varför stå de där?

Det för mig oberäknade har hänt. Den lille tiggargossen har skvallrat för sina många gelikar, och nu stå de där, väntande, glada att ha funnit mig. I hopen ser jag den lille gossens bekanta ansikte. Han ler mot mig. Det är som ville han säga: "Har jag inte gjort det bra!" Jag tar en överblick över skaran. Där är ett par gamla kvinnor, nästan fallfärdiga, och så barn i alla åldrar, smutsiga, trasiga. Vad skulle jag göra? Hjärtat måste först och främst tillbommas väl. Så steg jag ut på gatan. Där möttes jag av hopen, och den vemodiga konserten började: ge mig en slant!

Med bestämd min skakade jag på huvudet. Invärtes grät jag, när jag såg de eländiga varelserna. I var och en fanns en själ — en evighetsvarelse. "Jag var hungrig, och I gåven mig icke att äta etc."

Vilken pinsam sitution! En liten gosse rörde vid min kinesiska dräkt och såg så bedjande på mig. Hans ansikte var märkt med hundratals koppärr. Den lille var väl ej mer än 6—7 år. Greppet om pungen lossades, och "oförmärkt" stacks en hand in i den, och några kopparslantar, som skulle mätta en hungrig, trycktes i den lille gossens hand. Men de många ögonen följde alla mina rörelser, de sågo det som jag trodde var oförmärkt. Det förstod jag, och nu kunde jag ej annat än ge var och en några kopparslantar. — Vi voro på hemväg. Nu skulle jag väl slippa tiggareskorten, men jag bedrog mig. Ända till porten följde en massa barn med. Det var med en befrielsens suck jag gick genom porten till "hemmet". Aldrig förr har jag uppskattat höga murar och en bastant port som då.

Arma Kina! Dess andliga och lekamliga nöd är stor och svår. Endast Kristus kan allt förvandla! "Bedjen fördenskull skördens Herre, att han sänder ut arbetare till sin skörd."

Så kom julafton. Enligt engelsk sed firas endast juldagen. Därför hade vi svenskor kommit överens att fira julen tillsammans. Vi skulle försöka få det så svenskt som möjligt. Elisabeth Jonsson, en av Helgelseförbundets missionärer, hade inbjudit oss andra två svenskor, Iris Sandahl, från Sv. Alliansmissionen, och mig till sitt rum. Inte förstår jag, när Elisabeth hade haft tid att dekorera sitt rum så svenskt som hon hade gjort. Vi blevo verkligen överraskade. Inte ens julgranen fattades. Det var inte en sådan gran, som vi bruka ha hemma i Sverige, ty det var en cypress, men det var en julgran i alla fall. Glitter och ljus och konstgjord snö fattades inte på den. Precis som hemma i Sverige började vi julfirandet med kaffe och sju sorters dopp. För att få ihop de sju sorterna hade hon haft "affärsbyte", men det hör till en annan historia. Aldrig hade jag anat, att min första jul i Kina skulle bli så välsignelserik. Jesus var i vår mitt, och då kan man ju inte annat än jubla och vara glad, eller hur? Vi sjöngo alla svenska julsånger, vi kommo ihåg, och spelade gitarr till. Vi läste julevangeliet tillsammans och vi bådo. Efter julklappsutdelningen tände vi julgranen och våra tankar gingo hem till Sverige till alla dem som sänt oss julhälsningar. Till varandra sade vi: "Nu bedja de för oss." Vi förnummo det i våra själar, ty en sådan inre frid och ro fyllde oss. Innan vi skiljdes, tackade vi Gud för den härliga julafton han berett oss.

Under juldagsmorgonen fick jag hjälpa till att pryda julgranen och göra i ordning julklapparna i ett barnhem, som ligger i närheten av "hemmet". Vad det var intressant! Arbetet var ju ej främmande för mig. I Lappland hade jag haft god praktik. På eftermiddagen voro vi bjudna till julfest i barnhemmet. Där voro över hundra barn i olika åldrar samlade. Ni alla, kära kinavänner hemma i

Sverige, skulle ha varit med och sett deras julglädje! De skötte programmet själva, och det försäkrar jag er, att inga barn i Sverige i deras ålder skulle ha kunnat utföra dialogerna, som voro en del av programmet, så mästerligt som de gjorde. Ja, det är verkligen sant, att små hednabarn under kristligt inflytande bli förvandlade. Många hedningar, som de aldrig förr sett på barnhemmet, voro med. O, om något, som de sågo och hörde av de små barnen, ville falla i deras hjärtans goda jord och bära frukt för evigheten! För min del tror jag, att ingenting kan gripa en så mycket som det man hör ett barn säga om Jesus. Många av hednakvinnorna såg jag torka sina tårar. Varför gräto de? Hedendomen kan ej tillfredsställa själens innersta längtan.

Sedan på eftermiddagen samlades vi alla i hemmet för att fira julen gemensamt. Varje nation sjöng någon av sina julsånger två- eller trestämmigt. Svenskarna sjöngo "Hosianna, Davids Son etc." Den gamla kära julsången stämde våra hjärtan till tack och lov, att vi trots alla svagheter och brister äro kallade till vittnen härute i detta land, bland dessa människor, så olika de vita. Deras väsen är en gåta för mig. Deras ansikten återspegla ytterst sällan vad de tänka och känna. Det finnes dock många vakna och intelligenta människor i Kina. Jag älskar dem!

Bed för våra språkstudier! Kinesiskan är ett intressant men svårt språk. Men det är en stor tröst, att Gud hör bön!

Gud give Er alla, kära förebedjande vänner, ett gott nytt, välsignelserikt år!

Eder i Kristus lyckliga länk

Dagny Nordgren.

Kära vänner!

Många gånger gå mina tankar till hemlandet och då också till alla vänner till vår mission, kända och okända. Dock ser det väl ej ut som detta vore en verklighet att jag gör så, ty det var ju så länge sedan jag på detta sätt meddelade mig. Herren vet dock, att jag tackar honom för Eder alla.

Kanske jag för ett ögonblick får taga Eder i tanken ut hit till oss i Hoyang.

Det är nyårsafton. Vädret kännes bistert, och även i det lilla rum, där jag sitter, söker kylan tränga sig in genom fönsterrutan. En kamin bakom mig håller temperaturen omkring 15 grader C. Fotogenlampan framför mig lyser på den uppslagna Bibeln. Det är sista dagen på året, och tankarna ha svårt att samla sig på uppgiften. I kväll skall vi nämligen tillsammans med varandra dela den Heliga Nattvardens välsignelse och det har kommit på min lott att dela ut Guds livgivande ord. Dock, tankarne flyga till så många nyårsaftnar förr i världen. Och när så småningom medvetandet kommer åter om att uppgiften hastar, går tanken åter till den uppslagna Bibeln.

Det står: "Till dess Jag kommer". Ja, nog ser tidens tecken ut som utvisade de, att den dagen är nära. Och till dess skulle vi samlas ofta omkring Herrens bord, men stackars dem som bliva lämnade kvar, de kunna visst ej sedan åtnjuta Herrens nattvard, ty det heter ju "till dess Han kommer".

Inne i kapellet, som är så gott som vägg om vägg med mitt arbetsrum, hör jag ännu, hur man diskuterar och pratar. Det är nämligen en årlig konferens för ledare, som pågår här just nu. Församlingarnas olika problem skola behandlas, och man söker varandras hjälp härutinnan.

Men klockan är ju närmare sju på kvällen. Underligt att vår tjänare ej bjudit till mat ännu. Sju skulle ju nattvardsgudstjänsten börja.

Dörren öppnas till mitt rum och in kommer tjänaren. "Men varför har du ej bjudit till maten", frågade jag förvånad. "Ja, det kan pastorn fråga", var svaret. Vår getaherde har inte kommit hem idag med getterna. Nu är det mörkt och stadsportarne stängda, så han kan ej komma in i natt. Han har inte varit hemma idag och ätit. Han torde både svälta och frysa och kanske har han fallit och slagit sig

i dalen, dit han brukar leda getterna, så att han kanske ej kan taga sig hem." Det kom allt som i en enda ström, då han talade.

Det dröjde inte länge, förrän jag och fem andra rustat oss med lampor, rep och störar för att gå ut och leta efter honom. Rep och störar kunde ju behövas om den gamle kutryggige herden slagit sig, så att han ej kunde gå. Av dessa kan ju göras en bår.

Väl påpälsade draga vi så åstad. Först till soldaternas huvudkvarter för att få låna nyckel till stadsporten, som är stängd efter mörkrets inbrott tills det dagas igen nästa morgon.

Vi behöva ej vänta länge, utan lyckas taga oss ut genom den västra stadsporten ganska lätt. Det är ju alltid ett större lås, och det behövs ett par kraftiga män att få portarna att svänga upp. För säkerhets skull stå soldaterna färdiga med gevär och sablar, för att ingen obehörig må ta tillfället i akt och komma in i staden.

På himlen lyser en och annan stjärna fram genom molnen, och marschen går raskt framåt i kylan, tills vi nå den djupa dalen. Här går det nästan stuprakt ner. Den lilla stigen ner är litet sluttande, och går utefter kanterna. Man får gå försiktigt. Genom århundraden har vattnet som runnit fram här grävt ner sig i den lösa jorden och så småningom bildat en djup dal. På kanterna växer det buskaktiga gräset ymnigare än på andra platser, varför det utgör en god betesmark för våra getter.

Nere på botten i dalen gå vi fram under höga rop, men efter en stund erinra vi oss, att den gamla gubben, vi söka, är halvt döv, varför det väljes ett annat förfaringssätt: att tända ljus.

Vi ha väl ej gått mer än 20 minuter, förrän vi höra ett rop inifrån ett grottliknande hål i dalväggen. Vi bli stående ett ögonblick. Det var ett otäckt, ihåligt ljud. Kunde det vara rövare, som övernatta där. Vi närma oss sakta den lilla grottan. Våra ljus riktas däremot, och nu se vi, hur en kutryggig man kom krypande ut. Jo, minsann är det inte vår fåraherde. "Men vad har tagit åt dig?" fråga vi på en gång.

"Jo, kära ni", sade den gamle med någon liten darrning i rösten, "jag såg getterna springa upp på den branta dalväggen, och inte kunde jag följa efter. Hela aftonen har jag försökt att få dem ner, men det var ingen möjlighet att få dem att röra på sig. De tycktes ha bra bete där, och i ett mörknade det. När jag så vandrade av och an, så såg jag helt plötsligt en svart fläck bakom mig. Jag förstod, att det var en liten grotta, och för att vara säker att ingen varg var där i förväg, påtade jag omkring därinne med min långa stör först, kröp sedan in och tänkte lägga mig till vila."

"Tack gode Gud! Tänk om vi ej gått åt detta hållet, hade vi ej funnit dig". "Ja, tack gode Gud", säger också en av de äldre i sällskapet, som ej ofta använder sig av sådana uttryck.

"Nu få vi först försöka få tag i getterna och se, om vi ej kan få dem med hem, så kunna vi alla gå hem", är mitt förslag.

Sagt och gjort, en man till och jag söka klättra raka vägen upp efter "väggen", och med litet ansträngning lyckas det oss att komma inom en 5 meter från getterna. Den gamle getaherden hade nämligen klart pekat ut platsen var de befunno sig. Ja, 5 meter, men inte närmare kommer jag. En lodrät vägg skiljer mig från getterna och jag måste giva upp försöket. Halvt åkande, halvt klättrande äro vi åter nere i botten av dalen. Ytterligare några försök att högst uppe på kanten kasta jord ner och få dem att röra sig är också lönlöst. Nej, en mans liv är mera värt än alla getter tillsammans, så vi besluta oss för att taga den gamle med hem, och lämna getterna härute kvar.

Mina tankar under tiden gå till tavlan över det förlorade fåret. Jag ser, hur herden själv hänger över branten i livsfara för att rädda fåret. Ja, han gav sitt liv. Han älskade oss mer än sitt eget liv. Så blev han försoningen för alla våra synder. Och det förlorade fåret var jag en gång, och nu är jag på grund av hans för-

sonaregärning i dag här ute för att utbjuda en sådan frälsare åt ett folk i mörker och nöd. Är icke detta själva den stora glädjen i arbetet här ute. Jo, det och intet annat, liksom svarar det inom mig. Just nu är väl också Nattvardsgudstjänsten över där inne i staden, som Martin Bergling helt fått taga istället för mig.

Vi ha kommit till stadsmuren och soldatvakten på muren ropar: halt. Det dröjer dock ej länge, så äro vi inom portarna, och vi höra rasslandet av kedjor bakom oss. Det är en riktig trygghetskänsla att från mörkret och kusligheten utanför komma inom portarna i staden.

Just som vi komma in genom porten till kyrkan möter oss en skara av mötesdeltagarne samt Martin och Birgit Bergling, och så blir det att först tacka Gud, ty alla tycks ha blivit upprörda av denna händelse. Och visst tackade vi Gud, vad skulle vi annat göra. Visserligen äro getterna kvar därute, men de skulle väl bli omhändertagna ordentligt nästa dag, och den gamle getaherden var räddad.

Berglings och jag gå till aftonmåltiden, där vi tända ljus på nyårsafton klockan halv tio och jag berättade allt vad som hänt.

Eder i Herren tillgivne
Carl Gustaf Nordberg.

»Mycket att tacka Gud för.»

Fru Malm skriver: "Jag tror att, vi skola få se Gud utföra mäktiga ting ibland oss. Ordet i Jes. 43:19 om att Herren vill göra något nytt kom till oss som ett löfte för någon tid sedan. Vi ha mycket att tacka Gud för och glädjas över. I höstas började vi med regelbundna kvinnomöten på torsdagarna. Avsikten har framför allt varit att ge våra kristna undervisning i Guds ord. I tisdags hade vi det första mötet i ett hem i sydöstra delen av staden. Den gamla svärmodern har inbjudit oss att ha möte där varje vecka. Hon är sökare, men en sonhustru döptes i våras.

Efter stormötet hade vi en 14 dagars kurs för kvinnor. Jag tror, Gud fick välsigna, även om inte så många voro med. Nu pågår en liknande kurs i Hsimaku, en plats västerut. I slutet av denna månad börjar den sedvanliga bibelkvinnokursen. Maria Pettersson och Hanna Wang komma då hit. Vi hoppas, att det skall bli möjligt för många kvinnor att komma med. Vi behöva flera sådana, som kunna hjälpa och undervisa församlingsmedlemmarna och sökare på de många små platserna.

Arbetarens blod.

Vilket ärende hade väl Hsû, då han utan att knacka på dörren inträdde tidigt före frukost en måndagsmorgon i vår matsal? Hsû var en fåordig man och mycket okunnig. Han hade kommit till oss under hungersnöden, blev småningom en sökare och är nu medlem av församlingen. Församlingens ledare gåvo honom det vitsordet: Vi kunna mycket väl döpa gamle Hsû. Det är intet tvivel om att han är en kristen i hjärtat, men han kommer aldrig att förstå mycket.

Varje söndag kom han tidigt till gudstjänsten, hälsade först pastorn med frid, sedan hälsade han likaledes några av dem han kände och satte sig sedan längst ned i kapellet under tystnad mer än en timme, tills gudstjänsten begynte. Han arbetade dagligen vid renhållningen, och vi sågo sällan till honom under veckodagarne. Nu stod han vid min sida vid frukostbordet. Det syntes tydligt att han hade något på hjärtat. "Pastorn, jag förstod predikan".

Det var ju en glädjande begynnelse, tänkte jag. "Jag är glad, att du gjorde det. Kommer du ihåg texten?" "Ja, den var: Jesu Kristi blod". "Just så". "Du sade, att ibland överför läkaren en frisk mans blod till en döende patient för att rädda hans liv. Jag tror, jag förstod."

"Ja, jag använde den bilden för att visa, vilket värde blodet har, då det gäller att rädda ett människoliv."

"Ämnar du åter resa upp till Peking till vår älskade lärarinna, som alla dessa många veckor lider under följderna av den förskräckliga olyckan med vagnen." "Ja, jag lämnade henne endast för att

kunna var med om konferensen här." "Ja, ja, jag vill sända till henne mitt blod, så att hon snart blir bra. Jag är frisk och stark. Doktorerna får ta så mycket blod de behöva för henne. Jag repar mig nog. Du får ta flaskorna med dit upp och säg vår lärarinna, att det är allt jag kan göra för henne."

Jag satt tyst en stund. Det var som om en ljusglans omgav den fattiga arbetaren. Det var som hörde man ett stilla återljud av Mästarens ord: "Vad I haven gjort" — —

Han betraktade mig noga: "Pastor, det är min fulla mening. Jag menar allvar."

Den rike kritikern säger: Jag ger ej ett öre till missionen. Den skapar endast missnöje bland folket, oro och främlingsfientlighet.

Då jag läser sådant i pressen, tänker jag på Hsû och andra, och jag bävar mycket för den stunden, då kritikern skall vägas i vågskålen tillika med Hsû och hans likar. Har missionen något värde?

Tackoffer.

En missionär Orr skriver från Kiangsu: "Vid en av våra gudstjänster berättade jag om huru en broder i Canada sörjde över att missionsgåvorna i församlingen började minska. Under det han bad kom tanken till honom att Guds folk skulle vid varje måltid kunna giva en cent som tackoffer. Förslaget därom som han gjorde vann allmänt gillande och snart var bristen i missionskassan fylld. Då jag omtalade händelsen, började bland de närvarande en här en annan där resa sig upp och lyssna med spänd uppmärksamhet. En utropade: Det kan väl vi ock göra. Följande dag kom Chin och sade: Anteckna mitt namn, jag vill vara med och giva tackoffer. Följande söndag omtalade jag Chins beslut varpå till min glädje en kör av röster ropade: Vi hålla också på med att göra detsamma. Elva personer äro redan regelbundna givare. Redan få vi varje månad in tre dollar, som avsändes till hjälp att underhålla en frivillig arbetare. Detta har givit oss stor anledning till tacksägelse och vi höra med glädje att exemplet vunnit efterföljd på flera platser."

Resande kinesiska evangelister.

Ett jämförelsevis nytt och säkerligen förhoppningsfullt drag i missionsverksamheten i Kina är den insats resande infödda evangelister börja göra. En av dessa, en Wang Ming-ta, får av en missionär i Peking följande vittnesbörd: "Vi ha just haft besök av Wang, som här hållit en serie möten. Jag har knappt hört någon predika klarare och kraftigare. Han är verkligen ett svar på bön, att Herren måtte utrusta och sända kinesiska vittnen, som kunna lära och predika evangeliet med en bevisning i anda och kraft (1 Kor. 2:4). Han kommer aldrig med några fantasifoster eller osunda läror. Han nöjer sig med att enkelt tala Guds ord och tillämpa det på sina åhörare."

Och ännu en missionär skriver från provinsen Anhwei: "Huru tacka vi ej Herren, att han sänt Wang till oss. Två hela år har folket här bett Gud sända honom hit. Nu syntes tiden var inne. Om jag blott kunde beskriva, vilken välsignelse han här fått vara till. Wang har en särskild gåva att väcka människor till ånger och bättring. Han är rättfram i sin förkunnelse, och det är med kärlek och ömhet han brukar Andens svärd. Även då han förkunnar de djupaste sanningar, gör han det så enkelt, att ett barn kan förstå honom. Hans undervisning om den Helige Ande blev oss till stor hjälp. Han betonade alldeles särskilt, att var och en som tror har den Helige Ande. Sakna vi kraft i Herrens tjänst beror detta ej på att vi sakna Anden utan på någon synd hos oss, och att vi ej låta Anden ha ledningen av och herraväldet i våra liv. Wangs ödmjukhet var synnerligen påfallande. Han är ovanligt sund i läran och hans liv utgör i märkbar grad Kristi välluktande rökelse inför Gud."

Låt oss ej glömma att bedja för dessa

våra kinesiska bröder, som Herren givit sin församling därute och ävenså utbedja oss ännu flera sådana. Ännu är skörden mycken men arbetarna få.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under febr. 1936

Allmänna missionsmedel.

198.	Fullösa Missionsförsaml.	20:—
199.	Hakebo dto.	25:—
200.	A. o. M. C., sparb. medel	159:94
201.	E. P., Mariestad, dto.	4:—
202.	Onämnd, Svensbyn	3:50
203.	Erstorps Ungdomsfören.	100:—
204.	K. S., Vinslöv, "avbet. å skuld"	150:—
205.	Dto, "tionde"	20:—
206.	Mellersta K. F. U. M., Distr., till Malte Ringbergs underh.	250:—
207.	M. L., Hjoggböle, en liten blomma på Anna Erikssons bår	10:—
208.	K. O., Mariestad, födelsedagsblommor	25:—
212.	H. L., Sthlm	2,000:—
213.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
214.	A. B.	10:—
217.	M. S.	20:—
218.	Boda södra Missionsförsaml. söndagsskola, Ovanmyra, koll.	6:58
219.	K. o. E. A. R., Delsbo	7:—
220.	G. P., Hovra, gm dto	3:—
221.	A. R., Ovanåker gm dto	10:—
222.	A. H., Skövde	12:75
223.	A. B., Kumla	2:75
224.	K. K., Gbg, till Lisa Gustafssons underh.	100:—
225.	K. G., Sthlm	20:—
226.	Sunneränga Mfg	50:—
227.	A. O., till Gösta Goës underh., gm C. A. G., Gbg	60:—
228.	N. N., Dalom	23:—
229.	B. S., Öregrund	10:—
230.	L. A., "ett tackoffer"	25:—
232.	A. B., Klippan, till Anna Erikssons minne	5:—
233.	A. D., Pålberget, "en länk"	10:—
234.	A. F., Nyland	5:—
235.	Grytgöls Bruks o. Bys Mfg	25:—
238.	E.J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—
239.	Kinakretsen i Alingsås, månadsmöte 5.2.	70:—
240.	A. D., Kristdala, en blomma på Anna Erikssons grav	10:—
241.	Dto, dto på Ida Sjöblads grav	10:—
242.	Sv. Alliansmissionen, Jkpg, till August Bergs underh.	1,000:—
243.	Dto, till Hugo Linders dto	1,500:—
244.	E. o. N. E., i st. för blommor på hemgångna kamraters gravar	10:—
245.	Okänd, Ulvsunda	27:50
246.	M. L., Simrishamn	2:75
247.	L. B., Stånga	5:—
248.	E. G., Norrtälje	25:—
249.	G. C., Lidköping	50:—
250.	"Senapskornet", Lidköping, till Gerda Carléns underh.	50:—
251.	Dto, till Thyra Lindgrens dto	50:—
255.	M. o. R. S., "tackoffer" gm A. B., Skellefteå	20:—
256.	Ps. 136:1	25:—
257.	"En länk"	10:—
258.	A. Th., Grimstorp, gm H. B., Hova	10:—
259.	Onämnd, Rom. 8:32, gm dto	10:—
260.	Familjen S., sparb.	24:26
261.	Lutherska Missionskretsen, Östersund, koll vid Aug. Bergs besök	22:99
262.	Tabors Mfg, Sandseryd	40:—
263.	Solglimtarna, Eket	50:—
264.	Onämnd, Gbg	20:—
265.	"I Jesu namn"	25:—
266.	Hyra	116:67
267.	"Tackoffer"	200:—
268.	"En länk"	20:—
269.	Ch. D. T., Storängen	300:—
270.	"Ett senapskorn" gm O. H., Ursviken	60:—
271.	Myrhults Mfg	10:—
273.	A. H., Grycksbo	10:—
274.	I. B., Sävsjö, "Herrens"	15:—
275.	Flicksyfören. till Selfrid Erikssons underh., gm E. E., Ersnäs	25:—
276.	J. M.	50:—
277.	"Joh. 15:16"	200:—
278.	Eknäs syfören.	50:—
279.	J. G., Vadstena	9:10
283.	J. L., Sk. Vemmerlöv, till Anna Erikssons minne	30:—
284.	M. O., Kvistbro	20:—
285.	L. H., "Herrens tionde"	10:—
286.	"En länk i Ovanmyra"	5:—
288.	C. O., Sundbyberg, sparb medel	64:50
290.	Onämnd, Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh., gm A. H.	10:—
291.	Föreningen Missionsvännerna, Norrköping	100:—
292.	I st. för blommor vid Alma Olsson, Borås, bår, gm. H. P., Sjömarken	150:—
293.	Missionsvänner i Sjötorp, gm A. S.,	10:—
294.	J. J., Värnamo	10:—
296.	Kinakretsen, Gbg, till C. G. Nordberg o. G. Goës underh.	453:88
297.	T. Ö., Sundbyberg	5:—
298.	För Papper	20:—

299. T. L. E., Älvdalen 1:75
301. L. U. ..... 50:—
302. Koll. i församlingshemmet, Linköping 50:25
303. "Glädjebössan" ..... 144:—
304. E. E., Hässelby-Villastad 5:50
305. J. D. S., Kvidinge, för offerdagen ..... 50:—
Kr. 8,625:67

*

Särskilda ändamål.

209. "Ett tack till Herren för bönesvar till Maria Petterssons barnh. i Sinan ..... 5:—
210. G. H., Luleå, till evang. Dji Paolos underh. ..... 100:—
211. "Fru Ebba Skyttes minne" till en bibelkvinnas underh. gm L. H., Högåsen ..... 100:—
215. E. A., Vetlanda, till Maria Petterssons barnh., att anv. efter gottf. ..... 100:—
216. Jkpg Kristl. Yngl. fören., veckomissionsbidrag, till Hugo Linder, dto 187:30
231. Ölands Gräsgård Mfg, till Malte Ringberg, dto ..... 100:—
236. Två vänner i Stefanskretsen, till pastor Kaos underh. ..... 20:—
237. Kinakretsen, Boden, sparb. medel till Joh. Aspberg att anv. efter gottf. i verksamheten .... 142:—
252. Onämnd, till Gerda Carlén för bibelkv. Jang's underh. ..... 50:—
253. A. H., till Elna Lenell enl. överensk. ..... 25:—
254. Gm dto, till Snöflingas gosse i skolan ..... 25:—
272. Fridhem, till Barnh. i Sinan gm H. I., Älgarås ..... 5:—
280. F. M., Mörby, till Hugo Linder att anv. efter gottf. .... 50:—
281. H. B., till Birgit Bergling dto, gm J. B., Sthlm ..... 50:—
282. Kinavänner, Skellefteå, till evang. Kao Chuen-seng, Hoyang, gm A. B., ... 162:—
287. L. L., Brattåker till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf. 10:—
289. "Tack till Herren" för lärare Sies underh., Puchow ..... 300:—
295. Tackoffer på 70-årsdagen till N. Engbäck, att anv. efter överensk. till kapell i Songhsien o. en skolgosse i Yuncheng ..... 150:—
300. A. M. H., Örebro, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 150:—
Kr. 1,731:30

*

Allmänna missionsmedel 8,625:67
Särskilda ändamål 1,731:30
S:a under febr. mån. 1936: Kr. 10,356:97

Med varmt tack till varje givare!

"Loven med mig Herren, låtom oss med varandra upphöja hans namn." Ps.34:4.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1936 i sin 41:a årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. Ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhållas vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Jag har nu givit Eder ett föredöme. — Bön. — Den 14 mars 1936. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm 1936. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr

N:r 6. ÅRG. 41 25 MARS 1936 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Nu.

Av J. Norrby.

Se, nu är den välbehagliga tiden; se, nu är frälsningens dag. 2 Kor. 6:2.

I allting, alltid och allestädes Guds tjänare. Allvarliga, alltomfattande livslag. Men här gömmer sig en evangelisk försäkran, att ingen dag skall komma, då icke möjlighet föreligger att tjäna Gud. Det gäller den dag, som inne är, det är nuets stora nådestillfälle det närmast gäller.

Vi människor hava en böjelse att alltför ensidigt leva i dagar, som passerat. I minnet av den gamla goda tiden. Så de gamla icke sällan. Eller i hoppet om en kommande behaglig tid. Så ofta de unga. Men vi få icke leva så bakom den innevarande dagen eller framför densamma, att vi glömma, att den dag, som vi just nu uppleva, skall fyllas av helig tjänst.

I yttre måtto är dagen kanske icke behaglig, men den är i djupaste betydelse en välbehaglig dag, därför att vi i bönen få nalkas Gud och taga ut bönhörelsens nåd, som denna dags morgon var ny för vår räkning.

Bönens väg uppåt ligger alltid öppen. Bönen är en helig tjänst inför Gud. Bönen bereder våra hjärtan att fylla dagens uppgift, att bära dagens tunga. Så får dagen evighetsinnehåll, så blir den minnesvärd, så blir den en ny utsiktspunkt för framtiden och evigheten. Obehörig klagan över tiden bytes i tacksamhet för dagens nådesanbud.

Synnerligen länge kan klagan fortsätta hos avsidestagna fromma: "Här ligga vi, här sitta vi och förmå intet." Det blir som en anklagelse mot Guds skickelse. Icke en uppsåtlig synd, men

14 marsmötet i Stockholm.

Fyrationio år hade den 14 mars förflutit sedan missionsföreståndare Erik Folke för första gången landsteg i Kina. Härom erinrade doktor *Karl Fries* i inledningsanförandet vid mötet i Stockholm med anledning av Missionens årliga tacksägelse- böne- och offerdag. Sju är ju fullkomlighetens tal, och fyrationio bildas av sju gånger sju. Så kan detta tal påminna oss om fullkomligheten hos Gud, som vi under dessa år fått tjäna, samt i hans nåd, av vilken vi äro beroende.

Av Guds nåd äro vi beroende för vår frälsning såväl som i vårt uppdrag. Det är hans nåd också att vi såsom en grupp få samarbeta. Väl möter oss också lidande i den heliga tjänsten, men även det är eller kan och bör vara nåd. Allt är nåd från början och till slut, ja, *till slut*. Det är nåd, även då vi blicka framåt, nåd så att vi alltid och i allo hava allt till fyllest. Räcker det? Ja, nåden räcker för alla tider, även för oss i vår tid.

Detta bör stämma oss till tacksägelse, såsom vi manas i 1 Krön. 16:23, 24, 34, där också klara missionstankar möta oss, fastän man vid den tiden var ganska nationalistiskt inställd. Då templet invigdes sjöngs enligt 2 Krön. 5 denna sång, och då Josafat skulle draga ut i strid, lät han hären företrädas av leviter och sångare, som sjöngo den (2 Krön. 20:21). I Psalmerna möter den oss åter och åter, i Ps. 136 t. ex. ej mindre än 26 gånger. Det är som om det riktigt skulle nitas fast i medvetandet, att Guds nåd varar evinnerligen, och att vi därför böra vara tacksamma. Och även vi ha så många anledningar till tacksamhet. Därför: "Tacken Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen."

*

Kyrkoherde *Alf Norbäck* var av sjukdom förhindrad att medverka. I hans ställe talade nu missionär *August Berg* om Herrens arm.

Inledningsvis fingo vi höra om Kinas mest populära gudomlighet, Kwan-Yin, barmhärtighetens gudinna, som har tusen armar och tusen ögon. Hennes många armar och ögon kunna ej hjälpa, men Herrens arm, Guds nåd uppenbarad i Jesus Kristus, förmår att frälsa.

Guds ögon överfara hela jorden och skåda miljoner, som behöva hans hjälp. Och vi få skåda ut över fälten och uppräcka heliga händer i bön till honom. I vårt land uppräckes i dag många sådana händer, ty Herrens arm har blivit uppenbar för dem. Men tusentals andra gå flitigt sysselsatta i lovliga värv men utan att vara gripna av Frälsaren och av intresse för hans rikes utbredande. Må vi ej vara anledning till att Gud förundras över att ingen hjälpare, ingen som understöder, finnes. Må i stället resultatet av denna dag bli nya brinnande hjärtan, så att vi under det nya året få gå framåt med nya krafter.

*

Tacksägelse- och bönestunden, som leddes av missionsföreståndare *Erik Folke*, var präglad av en innerlig och gripande ande, och vi minnas mötet i sin helhet med stor tacksamhet och glädje.

M. L.

---

dock uttryck för en tanklöshet, som icke bör fortsätta.

Den djupa försyns- och frälsningstron v e t, att Gud ej kan skicka annat än det bästa och att naturligtvis det bästa är gott nog, även för den tjänst vi hava att utföra inför Gud — i alla våra livsdagar. (Luk. 1:75.)

(Ur Febe, Julhälsning från de Svenska Diakonissanstalterna 1935.)

Ida Ringberg 60 år.

Det är en stor glädje att få vara med om att resa ett "Ebeneser" tillsammans med någon av våra medarbetare, och en sådan glädje är oss i dag förunnad, då vi låta tankarna gå till vår högt värderade vän och medarbeterska, fru Ida Ringberg, född Anderson, som den 27:de dennes fyller de sextio åren.

Det var år 1903 som Ida Andersson lämnade sitt föräldrahem i Jönköping för att upptaga missionsarbetet i fjärran Östern. Fadern var den inom Jönköpings Missionsförening högt uppskattade predikanten Joh. Andersson, för äldre missionsvänner väl känd för sitt skarpa intellekt och sina goda predikogåvor.

Fru Ringbergs första plats i Kina var hos missionär och fru H. Tjäder i Chiehhsien. Längre fram förflyttades hon till huvudstationen Yuncheng och fick där åt sig anförtrott det s. k. "kommissionssekretariatet", samtidigt som hon deltagit i det direkta arbetet bland kvinnorna. Därefter förflyttades fru Ringberg, då ännu ogift, till Hoyang i provinsen Shensi och förestod därstädes Daggryningens flickskola.

1913 ingick fröken Andersson äktenskap med missionär Malte Ringberg. Sitt första hem redde de åt sig i staden Mienchih i provinsen Honan. Tiden där var upptagen av skolarbete, arbete bland kvinnorna och en ganska stor gästemottagning, på grund av de resande som då, vid järnvägens byggande, passerade staden. Det var väl några ganska oroliga år som här tillbringades på grund av de ständigt förekommande rövareanfallen och regeringens bemödande att taga bukt på dess ledare. Arkebusering och halshuggning ägde titt och tätt rum på en plats strax intill missionsstationen. Sedermera förflyttades familjen Ringberg till det mera lugna Yuncheng och har fru Ringberg därstädes, vid sin makes sida, fått utföra ett mångskiftande arbete inom församlingen och som husmor för många, som så ofta gästa huvudstationen, samt såsom medhjälpare i sekretariatet.

Fru Ringberg har besökt hemlandet tre gånger och återvände till Kina hösten 1934.

Bilden om skatten i lerkärlet brukar ofta användas. Kanske går då tanken oftast till det svaga lerkärlet. När våra tankar nu gå till vår vän och syster därute i Kina, så vilja vi betona såväl begreppet "skatt" som "lerkärl".

Fru Ringbergs stora begåvning och varma hjärta, parad med ett sant nit för Kinas folk är en "skatt", som vi högt värdera. Hennes ej så starka hälsa är ett "lerkärl", som dock genom Guds stora godhet ännu ej brustit, och som vi härhemma göra väl uti att bedja Gud ytterligare stärka, så att hon vid sin makes sida ännu många år må kunna tjäna Guds rikssak därute i Östern.

A. B.

Skriven till missionärerna!
Bedjen för missionärerna!

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Mötena den 14 mars.

Uppmuntrande underrättelser om huru man på olika platser samlats till bön, tacksägelse och offer den 14 mars ha kommit oss tillhanda. Vi bedja att till alla som så varit med oss, få framföra ett varmt och uppriktigt tack. Från mötet i Stockholm införes referat på annat ställe i detta nummer av vår tidning. "Det är gott att tacka Herren och att lovsjunga ditt namn, du den Högste" (Ps. 92:2).

Bönemötena för S. M. K.

Bönemöten för S. M. K. hållas i *Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, *varje tisdag kl. 7 e. m.*

På *S. M. K:s Exp.* hållas i regel bönestunder varannan fredag *kl. 2 e. m.,* men nu närmast *fredagarna den 27 mars och 3 april,* detta emedan vi ej kunna samlas den 10 april, som är Långfredagen.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från arbetet i östra Honan-distriktet.

År 1935.

> Ty Herren är vår Gud, och vi äro det folk, som han har till sin hjord, vi äro får, som stå under hans vård. Ps. 95:7.

Trots stor nöd och oro i många delar av detta land ha vi i vårt distrikt under det gångna året kunnat utföra vårt verk under ovanligt lugna förhållanden, och ha vi på många sätt fått bevis för att Herren själv vårdar sin hjord. Den politiska oron vid årets slut kastar dock sina skuggor även över vårt distrikt. Rövarna, som en längre tid hållit sig lugna, börja åter bli djärva, så vi veta ej, hur framtiden skall gestalta sig. Guds löfte står dock kvar, han vakar med trofasthet över sitt verk såväl under ljusa som mörka dagar.

Vårens stormöte vid påsken, gemensamt för de fem församlingarna i distriktet, samlade en ovanligt talrik skara. Mötet höll på sex dagar i stället för de sedvanliga tre. En av vår grannmissions evangelister, som deltagit i väckelsen i provinsen Hupei och Hunan, var huvudtalare. Det var rannsakande möten, då synden blottades i all sin förskräcklighet. Mer än en kände sig dömd i sitt samvete och måste bedja både Gud och människor om förlåtelse.

I maj månad fingo vi besök av en av Kinas stora andliga talare, Leland Wang från Hongkong, vilken var på resa upp till nordvästra Kina. Han stannade i Loyang tre dagar, och vi hade gemensamma möten med de två övriga församlingarna i staden, Augustanamissionen och Episkopalkyrkan. Hans enkla, klara förkunnelse fick bli mången till hjälp.

Under hösten ha stormöten kunnat hållas i alla fem församlingarna. Varje möte har föregåtts av en tiodagars dopklass. Under året ha nittionio personer döpts och upptagits i församlingarna. Med särskild glädje tänka vi på stormötet i Mingkao. Denna församling har särskilt varit utsatt för en inhemsk adventistisk rörelses, "Den sanna Jesusförsamlingen", agitation. Då ledaren på platsen, vilken en längre tid stått på spänd fot med både missionen och ledarna i de övriga församlingarna, gick med i denna rörelse, följde många med, de flesta dock fullkomligt okunniga om vad det gällde. Under våren såg det mycket allvarligt ut. Flera av evangelisterna utförde dock ett gott arbete uti att positivt upplysa de kristna och hjälpa dem att i bibelordet se grunden för sin tro. Då så småningom de allra flesta började återkomma, fann ovannämnda man för gott att lämna Mingkao. Det som har skett har åstadkommit en välbehövlig luttring inom församlingen och drivit de kristna överlag till mera studium av Guds ord, för vilket vi tacka Gud. Det var glädjande att åter se de kristna i Yich'uan dom-

saga samlade till stormöte i Mingkao. Må Herren nu alltfort leda sitt verk på denna plats!

I slutet av september hade Augustanamissionen inbjudit den kände talaren Wang Ming-tao från Peking att med en veckas möten avsluta deras ledarekurs. Även en del av våra ledare fingo tillfälle vara med. De sista dagarnas möten hölls i vårt kapell. Vi äro oändligt tacksamma till Gud för detta besök, då denna mans enkla men rika förkunnelse fick hjälpa många att få en djupare inblick i Gudsordets sanningar.

Tältverksamheten har under det gångna året endast pågått under första halvåret, då medel för denna verksamhetsgren inte voro tillgängliga för det senare halvåret. Arbetet har bedrivits i tvenne stora byar i närheten av staden Yiyang. I Hohsia blev det synliga resultatet ej så synnerligen stort, men i Kaoch'iao har en dörr öppnats för evangelium. Ett stort under är det att vi kunde ha vårt tält uppsatt särskilt på den senare platsen. Kaoch'iao är känt för att vara en riktig rövarby, och folket är stolt och hårt. För några år sedan beslutade bybefolkningen att ej betala någon skatt till staden och helt och hållet klara sina egna affärer. Följden blev att en stor soldatstyrka kom och intog byn och nästan helt och hållet brände ned den. Byn hade före denna händelse nära tusen familjer men nu ej mer än fyrahundra. Den nöd, som befolkningen genomgått, har väl till en del gjort den mera mottaglig för evangelium.

Skolverksamheten har under det gångna året kunnat pågå utan några störningar eller något ingripande från myndigheternas sida. Antalet elever i Loyang gosskola var under vårterminen större än någonsin, cirka 130. Då regeringens skolor inte räcka till för alla barnen, är det många hedningar, som vilja ha sina barn i vår skola. Många måste dock nekas, då det ej fanns rum för fler, elevantalet var ändå för stort. Många föräldrar lovade att själva skaffa skolbänk, om deras barn finge börja, men läraren Kao var tvungen att taga dem in i klassrummen och visa, att det ej fanns plats för flera bänkar. Under höstterminen har elevantalet varit mera normalt, cirka 90, till stor del beroende på att Augustanamissionen öppnat en gosskola i sina lokaler inne i staden. Gosskolan i Lunghsien har också kunnat pågå utan hinder.

I Yiyang har en flickskola öppnats

Vy över Sunghsien. Foto E. Malm.

med evangelistens fru som lärarinna. Ett litet bidrag från Missionen har gjort början möjlig. Under året ha även tre skolor helt skötta av den kinesiska församlingen varit i gång.

Kvinnoskolan har under det gångna året endast pågått under vårterminen. Svårigheten med att få lämpliga lärarinnor är en av orsakerna att vi för tillfället måst stänga skolan. Vi bedja Herren, att han snart skall giva oss nya lärarkrafter, så att vi kunna fortsätta denna viktiga verksamhetsgren.

Ett bevis åtminstone på den yttre växten är att kapellen på mer än en plats blivit för små. Sunghsienförsamlingen har lagt grunden till ett nytt stort kapell, som de inom detta år beräkna få färdigt. Församlingen på den platsen har visat ovanligt stort offersinne. — Yiyangförsamlingen lever upp på nytt. Herren har verkat mäktigt där. Kapellet har under sommaren utvidgats rätt betydligt, och en del andra ombyggnader ha även gjorts. — I Hancheng bygges även nytt kapell. Det gamla blev ju nedbränt av rövare. Till detta kapellbygge har dock missionen bidragit med en summa på 300 dollar. Denna församling behöver dock för närvarande all vår förbön. Äldsten i församlingen har lämnat platsen, dels på grund av en svag hälsa, dels för att han ej helt och hållet kunde samarbeta med en del inom församlingen. De flesta önska dock att han skall komma tillbaka. Må Herren giva honom villighet och ödmjukhet därtill!

Den gångna sommaren med de fruktansvärda översvämningarna var en ödesdiger tid för Kina. Vårt distrikt såväl som hela vårt fält har i stort sett undsluppit denna förödelse, även om vi haft den alldeles inpå våra gränser. Staden Yenshih, endast fyra mil öster om Loyang, förstördes nästan helt och hållet av vattenmassorna. Hundratal dränktes, och tiotusental blevo hemlösa. Missionsarbete började der av vår mission, men har sedan övertagits av Augustanamissionen. I Lunghsientrakten tog dock översvämmningen hela höstskörden, men inga människoliv spilldes. Missionen har med tillgängliga nödhjälpsmedel bistått de av de kristna, som lidit allra mest och hade svårt att klara sig genom denna vinter.

En stor förlust i arbetet var det att våra äldre medarbetare, Nathanael och Elsa Engbäck, vid sommarens början tvingades att lämna fältet. Deras rika erfarenhet och kännedom om arbetet saknas mycket. En annan kännbar förlust är det också att äldste Li i Loyang församlingen rest till det teologiska seminariet i Shekow för två års fortsatta studier. Äldste Hsiao, som tidigare verkat i Yuncheng men är loyangman, har efterträtt honom.

Så få vi börja ett nytt år i förtröstan på Herren "ty Herren är vår Gud".

Loyang, Ho., den 25 jan. 1936

Erik Malm.

Hur de komma.

En gammal gumma från landet, som levat hela sitt liv i hedendom och aldrig hört evangelium, hade en dag ett ärende till staden. Men just som hon kom mitt framför missionstationen, blev hon så besynnerligt yr och måste luta sig mot en vägg. En man, som hade en liten affär just där vid gatan, rådde henne att gå in till oss och vila. Men gumman tvekade — "skulle de ta emot henne?" — "Jo, säkert", försäkrade mannen på gatan. —

Så hände det, att gamla mor Ning första gången kom inom hörhåll för evangelium. Men hon fattade mer av vår gästvänlighet än av evangelium. Det förstodo vi några dagar senare, då ett av hennes barnbarn kom och bjöd bibelkvinnan och mig att komma ut till hennes by på teater! Vi hörsammade inbjudningen att komma till henne, fast ej till teatern. — Hon blev sedan en rätt flitig mötesbesökare. En gång följde hon med några kristna över floden till ett stormöte på den andra sidan. Vid hemresan utbröt en häftig storm, och de fruktade, att de inte skulle kunna komma över floden. Men de bådo till Gud och stego på färjan. Och

då hände det märkliga, att stormen på en enda gång förde dem till den andra sidan. Från den stunden visste mor Ning, att den Gud vi tillbådo var den levande Guden, och hon var som förvandlad. Istället för att förr ha inbjudit till teatern, inbjöd hon nu till missionsstationen och ville ha andra med till himmelen. — Hon är nu inte längre ibland oss, men jag vill så gärna tro, att jag en gång ska få se gamla mor Ning i den frälsta skaran. —

Två kvinnor voro på väg till ett avgudatempel för att offra rökelse åt avgudarna, då de träffade någon på vägen, som inbjöd dem till missionsstationen, där möten pågingo. Den ena av de båda kvinnorna hade aldrig hört evangelium, men hade en lång lidandeshistoria bakom sig. Och någon frid för sin själ hade hon aldrig funnit. För en månad sedan hade hon blivit buddist för att därigenom skaffa sig frälsning. Budskapet om frälsningen i Jesus Kristus kom till henne som en uppenbarelse. Hur kunde hon annat än ta emot en sådan frälsning!

Hon bröt genast sitt buddistlöfte och kastade ut de falska gudarna. Men inte bara det. Hon skyndade att berätta om sin nyfunna lycka för alla hon kunde nå. "Vad förstår du att säga! Det är ju bara tre dagar sen du hörde läran", sade hennes hedniske bror. Men hon kunde inte behålla sin lycka för sig själv. Hon måste basuna ut den. Nu är hon döpt och en lycklig kristen som ständigt upptäcker nya, stora ting i Guds underbara rike.

En kvinna blev av några bekanta uppmanad att komma hit och höra evangelium. Men hon hade så ont i sina fötter, så hon kunde inte tänka sig att gå en så pass lång väg. Nog skulle Gud hjälpa henne att komma hit, svarade hennes vänner. Och så gjorde hon ett försök. Det var besynnerligt så bra det gick! Hon kunde ju gå! Och hon kom ända hit på sina små fötter, som förut värkt så svårt. — "Det måste vara den levande Guden, som har en sådan makt", tänkte hon. Det första besöket här blev inte det sista. Och det onda var försvunnet från hennes fötter. Men sedan fick hon upplevа vad som är mer värt: att Jesus är inte bara kroppens, utan också själens läkare. Och nu är hon en sådan där kristen, som lyser och värmer omkring sig, och som så gärna vill ha andra med på vägen hem. —

Fru Chu kom hit, full av hat och bitterhet. Hennes hy var alldeles gul, fast hon inte rökte opium, och hennes inre var så uppfyllt av vrede, att hon kunde inte ens få ner en skål mat. Det strömmade hätska ord från hennes läppar, under det ögonen blixtrade av vrede. Hon var som besatt av hatets demoner. Att tala evangelium till henne var nästan omöjligt. Men vi försökte. Och hon kom igen. Hon fick en liten katekes och skulle försöka läsa, och det tycktes skingra hennes hätska tankar i någon mån. En söndagskväll, då hon gick hem efter att ha varit här hela dagen, hade hon lärt sig två rader i katekesen. "Det var inte så illa det!" sade hon själv med ett förnöjt leende, då hon gick. — Det var nog länge sedan hon lett så. Men nu vet hon, att hat är synd, och vill med Guds hjälp övervinna den. Då jag nyligen talade om hat till en klass kvinnor, vände jag mig särskilt till fru Chu. "Jag hatar inte längre nu", sade hon. Och hennes fridfulla ansikte vittnade om, att det försiggått en förändring i hennes inre. Nu har hon fört en annan kvinna med sig hit, och hon vill nu också tro på Gud. Och denne kvinna i sin tur håller nu på att leda sin dotter till Gud och lär henne bedja.

Så komma de — en och en — ut ifrån mörkrets välde till ljus och liv. — Och det blir glädje i himmelen över *var och en.*

Ingrid Aspberg.

DAGGRYNINGSFÖRSÄLJNING.

Daggryningen å Eugeniahemmet anordnar *försäljning torsdagen den 2 april,* kl. 10 f. m. — 6 e. m. Kl. 11: Andaktsstund av komminister *Olle Nystedt.* Kl. 5: Medverkan av *Eugeniahemmets sångkör.*

Gläd barnen med ett besök!

Ett stort offer.

Konferensen pågick som bäst. På kvinnosidan i kapellet satt lilla fru Chin på sin bänk. Den sextioåriga gamlas solbrända ansikte, vilket tydligt visade huru ivrigt hon lyssnade till ordet, tilldrog sig konferensledarens uppmärksamhet. Han frågade var hennes hem låg och om där fanns några kristna. "Jo", svarade hon. Samlas de till gudstjänst? "Ja, varje söndag." "Hur många samlas då?" "Ett trettiotal", blev svaret. Ledarens glädje gav sig uttryck i ett utrop av jubel.

Senare fann han ut, att denna kvinna samlade dessa i ett taoisttempel. Tänk just en kristen gudstjänst i ett hedniskt tempel! Han tyckte, att detta knappast var tillbörligt eller rätt. Därför gjorde han efterfrågningar hur det hela förhöll sig och fann då att fru Chins man hade varit vaktmästare i templet, och då han dog fick hans änka fortfarande ha sin bostad där. De, som genom hennes vittnesbörd hade kommit till tron, hade hon samlat i sin bostad och undervisat dem där. Allt detta var ju lätt att fatta. Emellertid blev hon tillrådd att skaffa sig en annan bostad, men hur detta skulle gå till kunde hon ej förstå.

Några månader senare fick predikanten emellertid till sin glädje höra att ett samlingshus blivit byggt. De troende där voro alla fattiga jordbrukare och ägde mycket litet i penningeväg. Det vore mycket lättare för en lika stor grupp kristna här hemma att bygga ett stort hus av tegel än för dessa att uppföra en halmtäckt hydda av lera. Här måste någon gå i spetsen och själv vara villig att göra ett verkligt offer, och se'n måste alla dra sitt strå till stacken. Så skedde här. Fru Chin gick i spetsen och de andra följde.

Hon hade under en följd av år sparat så mycket att hon kunde köpa sig en likkista. Det kostade henne ej liten kamp att nu giva dessa sina sparpenningar till Herren. Hon fick dock nåd till att lägga dem på Herrens altare, för att Guds folk skulle få ett hus där de kunde tillbedja honom.

Men fru Chins gåva var alldeles otillräcklig för husbygget. Bra mycket mer behövdes. Nu var dock en början gjord. Hennes dotter gav en byggnadstomt. De övriga offrade efter förmåga med glädje. Byggnadsmaterial köptes. Var och en hjälpte till vid bygget och huset stod snart färdigt.

Nästa gång predikanten kom dit fick han den stora glädjen att inviga huset till ett Guds tempel. Där fanns plats för sjuttio personer.

Det var under djup rörelse han förkunnade livets ord för dessa människor som av den oansenliga fru Chin blivit förda till Herren. Han tänkte ock på det stora offer hon gjort, och den bön som helt spontant kom på hans läppar lydde: O Herre föröka antalet av sådana heliga rum i detta stora land, låt många sådana givare uppstå. Må hennes gåva, given i sådan kärlek, inspirera många andra till att frambära offergåvor, så att Kinas kristna må bli själavinnare och av kärlek till Herren, alla goda gåvors givare, giva rikligt till Herrens verk och Kinas kyrka sålunda i sanning bli självunderhållande.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Nu. — 14 marsmötet i Stockholm. — Ida Ringberg 60 år. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ett stort offer.

Stockholm 1936. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr

N:r 7. ÅRG. 41 10 APRIL 1936 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

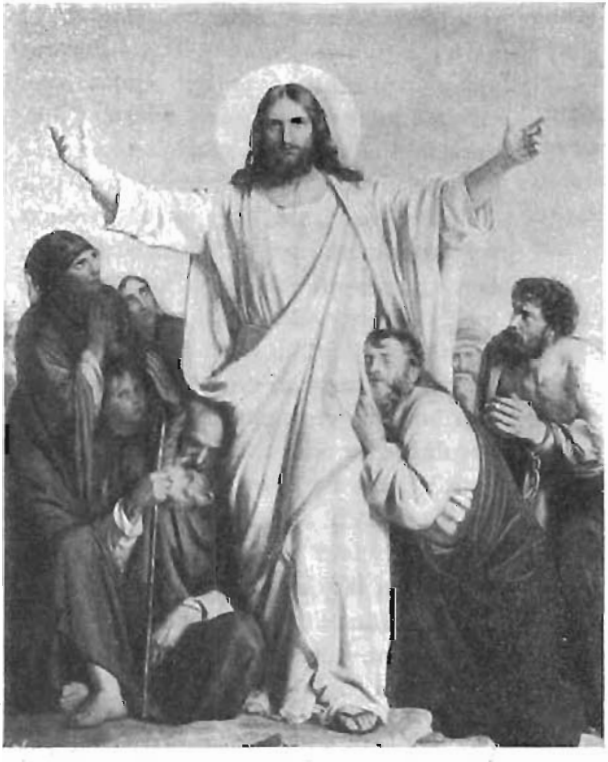

"Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid giver jag eder. — — Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda."

Joh. 14: 27.

VEM HAR MAKTEN?

"'Vet du då icke, att jag har makt att giva dig lös och makt att korsfästa dig?' — Jesus svarade honom: 'Du hade alls ingen makt över mig, om den icke vore given dig ovanifrån.'" Joh. 19:10, 11.

Den av årets predikotexter på 5:e söndagen i fastan, vilken är hämtad ur Joh. 19, antyder bl. a. en fråga, som synes vara ett spörsmål även för vår tid. Huru ofta ha vi ej anledning att kanske med bävan fråga: Vem har makten? Tidsläget i stort eller händelserna, om vilka vi läsa eller höra talas, pressa fram den frågan. Den kan ock tränga sig inpå oss personligen i samband med sjukdom eller andra hemsökelser; den kan bero på vad som möter oss i vårt arbete för Herren. Ja, den kommer av så många anledningar, och det är av vikt att få den besvarad, ty svaret på den frågan om vem som har makten är också svar på frågan om vem som kan hjälpa. Vem har makten?

Det synes så ofta som om våldet innehade all makt. I Joh. 19 är det Pilatus och hans krigsmän, som synas äga makt. Pilatus tog Jesus och lät gissla honom. Krigsmännen vredo samman en krona av törnen, satte den på Jesu huvud, klädde på honom en purpur färgad mantel och slogo honom på kinden. Visst såg det ut som om Pilatus med sina krigsmän hade makt över Herren Jesus. Bakom Pilatus stod ju också hela det romerska väldet. "Vet du då icke, att jag har makt?" säger Pilatus, och nog syntes han ha skäl att fråga så. Och dock, läsa vi berättelsen uppmärksamt, så finna vi att Pilatus i själva verket var i högsta grad maktlös. Han sökte efter någon utväg att giva Jesus lös, men fann ingen. T. o. m. rättstjänarna voro med bland dem, som ropade: "Korsfäst", och det ropet måste Pilauts åtlyda. Han hade ej ens makt över rättstjänarna; rättstjänarna voro i stället med bland dem som rådde över honom. Maktlös står han också inför Herren Jesus, utan att få svar på sin fråga. Han hade i sanning alls ingen makt, mer än den som var honom given ovanifrån.

I vår tid finnes också sådana människor och omständigheter, som till synes inneha makten. Det ena riket synes triumfera över det andra, den ena människan över den andra. Sjukdomsnöd eller andra svårigheter synas komma med makt att bryta ned och tillintetgöra. Olika slag av hjälpbehov trycka ner oss med fruktansvärd kraft. Det synes som om dessa krafter hade makten i överväldigande grad, men då hjärtat blivit stilla inför Gud och hans makt, då kunna vi om allt detta säga: Det hade ingen makt, alls ingen makt, om den icke vore given ovanifrån. Ingenting kan ske, som Gud ej tillstädjer att ske. Och allt samverkar till det bästa för dem som älska Gud. Jesus giver sina lärjungar makt att förtrampa all ovännens härsmakt; han skall icke kunna göra dem någon skada. —

— Vem har då makten? Svaret framgår av det redan sagda. Gud, vår käre himmelske Fader, är det som har makten och vår Frälsare, Herren Jesus

Kristus. Riket är hans och makten. "Äran och makten och starkheten tillhöra vår Gud i evigheternas evigheter. Amen". — Herren Jesus blev ej övermannad av Pilatus och krigsmännen, ej heller tillintetgjord av den hatande folkmassan. Lugn och segerrik står han där även i vår text. Lugnt förklarar han: Du hade alls ingen makt. Den romerska vakten och de övriga, som skulle gripa honom, veko tillbaka och föllo till marken då Jesus säger: "Det är jag." Han hade makt att giva sitt liv, och han hade makt att taga det igen. Passionshistorien bär med uppståndelseberättelserna vittne om att han har makten. Och till honom få vi gå för att finna nåd till hjälp i rätt tid. Det var av kärlek till oss och för att kunna bliva vår Frälsare, som han gav sitt liv, och han lever alltid för att bedja för oss. Hos honom är makten. Därför sjunga vi med fröjd:

"Nu stormen, o tider! Hans kyrka står fast. Som ljuset sig sprider Hans lära med hast. Ut gå i all världen Hans sändningabud Och vittna bland svärden Och bålen om Gud Och vittna om honom, o tröst i all nöd, Som, död för vår synd, blev genom sin död En förstling till livet. Halleluja!"

M. L.

Våra hemgångna.

Till den ene efter den andre kommer uppbrottsordern. Meddelande har just nått oss, att fröken *Mathilda von Sydow*, en mångårig, trofast vän till vår mission, just fått hembud. Gripande var vittnesbördet om hennet liv. "Som en stilla, ödmjuk, lycklig pilgrim följde hon tätt efter sin Mästare. Hon var en av dessa själar, som man aldrig glömmer när man en gång mött dem. En obeskrivlig rikedom var det att få äga henne, en obeskrivlig fattigdom blev det att mista henne. Vid Frälsarens hand gick pilgrimsfärden ofta in i Getsemane, kanske oftare än för många andra, in i dess lidande, kroppsliga och andliga, in i dess prövningar, inre såväl som yttre. Men, med den osynlige liksom för ögonen härdade hon ut. Av Getsemanestunden blev det alltid en Taborstund. Från förklaringens berg förde hon med sig en förunderlig frid och en frimodig kraft mitt uti all bräcklighet. Hemligheten låg förborgad uti detta: Varje prövning mötte hon med den frågan: Herre, vad avser du nu? Nöden skapade en förtrolig lyckliggörande närhet till Mästaren. Hos Herren luttrades hon, hos honom helgades hon, hos honom mognade hon. Sådana pilgrimer kan och vill Herren använda i sin tjänst."

*

Och här i vår närhet har åter en plats bland trogna medkämpar blivit lämnad tom. Fru *Anna Grönberg* i Duvbo är ej mer. Som en stilla, hängiven tjänarinna i sin Mästares tjänst gick hon ibland oss, trogen i förbön, rik i offer. Missionskärleken, som hennes Frälsare förlänat henne, brann med en jämn, klar låga ända till slutet. Välsignat vare minnet av henne och övriga våra trogna medhjälpare, som deltagit med oss i missionens heliga gärning och som nu äro hemma hos Herren.

*

Meddelande har ock ingått att "Herrens trogne kämpe *C. W. Carlsson* i Sjötorp har fått hembud till den eviga vilan i den höga åldern av nära 86 år. Pastor Carlsson har tjänat härvarande församling i över 30 år och på grund av sitt stilla väsen och ädla vandel varit gärna hörd. Han har helt visst många kärvar med sig hem — —. Han har ju ock varit Svenska Missionens i Kina ombud. Vile han nu i frid, tills vi alla få mötas hos Herren." Så skriver en Vän från Sjötorp, och vi

förena oss i ett tack till Herren för Broder Carlsson och för alla våra kära medarbetare, som troget tjänat i evangelium. Frid och välsignelse vile över deras minne, och må de finna efterföljare, som taga vid och fortsätta där dessa slutat.

E. F.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K.

Bönemöten för S. M. K. hållas i *Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, *varje tisdag kl. 7 e. m.* t. o. m. tisdagen den 19 nästkommande maj.

På *S. M. K:s Exp.* hållas bönemöten *varannan fredag kl. 2 e. m.,* nu närmast den 24 april och sedan den 8 maj, vilket blir sista gången före sommaren, som detta bönemöte hålles.

Kinalänkarna.

Kinalänkarna i Stockholm äro *torsdagen den 16 april kl. 7 e. m.* inbjudna till Fröken *Julia Johansson, Linnégatan 17.* Alla varmt välkomna!

S.M.K:s Bibel- och Ungdomsveckor 1936.

Svenska Missionen i Kina kommer v. G. såsom förut meddelats att till sommaren anordna två Bibel- och Ungdomsveckor.

Den första planeras att hållas i *Vittsjö,* Skåne, *den 23—29 juni* och den andra som vanligt på *Mauritzberg,* Östergötland, *den 21—27 juli.* Utförligare meddelande lämnas i ett kommande nummer av vår tidning. Redan nu ville vi emellertid inbjuda till dessa "veckor" samt mana till förbön för dem. Vi vore också så tacksamma för hjälp med spridning av inbjudan.

Orostider på S. M. K:s fält.

Under den senaste tiden ha meddelanden anlänt till hemlandet om oroliga förhållanden på vårt fält i Kina. Vi förstå att vår tidnings läsekrets med oro tagit del av dem och med intresse följer utvecklingen. Vi vilja därför här försöka göra en sammanfattning därav.

Oron tog sin början i vårt norra Shensi-distrikt, där våra stationer i Hancheng och Hoyang då synes hava varit hotade. Den röda armén, som haft sitt tillhåll längre norr ut i Shensi, ansågs stå i begrepp att draga sig söder ut, och borgmästaren rådde därför våra missionärer att för någon tid lämna Hoyang. Så skedde också, och missionärsparet Birgit och Martin Bergling med lille Bo samt missionär Carl-Gustaf Nordberg reste till Ishih i Shansi för att där söka göra en insats i arbetet under tiden som de ej kunde vistas i Hoyang. I stället för att draga sig söder ut mot Hoyang gick emellertid den omnämnda röda armén mot öster och lyckades komma över Gula floden till Shansi-provinsen. Härigenom minskades oron i våra Shensi-distrikt, och den 14 mars erhöllo vi meddelande från Martin Bergling, att han var på besök i Hoyang, att ställningen där var så mycket lugnare, och att han tänkte sig möjligheten av Hoyang-missionärernas återvändande dit.

Vi gladdes mycket åt detta meddelande, men glädjen blev ej långvarig. Den röda armén hade gått över Gula floden väster om staden Fenchow ungefär i mitten av Shansiprovinsen. Vi hoppades, att regeringstrupperna skulle hindra dem ifrån att komma söder ut, och att vårt fält i södra Shansi alltså fortfarande skulle få åtnjuta lugna yttre förhållanden. Det visade sig emellertid snart att även vårt fält var hotat. Den 20 mars erhöllo vi telegram om att våra Shansi-stationer höllo på att utrymmas, och den 26 mars meddelade ett nytt telegram att våra Shansi-missionärer voro i trygghet på våra stationer i provinsen Honan med undantag av Wilhelm och Margaret Bergling, som rest till den missionsstation, där fru Berglings föräldrar arbeta, nämligen Pucheng i Shensi. Huruvida Hoyang-missionärerna återvänt till Hoyang eller nu tillsammans med Shansi-missionärer-

na befinna sig i Honan är oss ej ännu bekant. Meddelandet om att missionärsparet Bergling rest till Pucheng synes dock tyda på att förhållandena i Shensi äro lugna, och det synes därför vara möjligt att åtminstone några av Hoyang missionärerna återvänt dit. De senaste telegrammen i tidningarna synas också giva vid handen, att regeringstrupperna lyckats hindra den röda frammarschen i Shansiprovinsen, varför man torde kunna hoppas, att förhållandena där, om ej nya svårigheter tillstöta, bör kunna ordnas av regeringstrupperna.

Vi äro så glada att våra missionärer i tid fingo underrättelse om oron, så att de kunde utrymma stationerna och ej, så vitt vi kunna förstå, behövde vara i personlig fara. Ett brev från fältet, avsänt den 5 mars, visar också, att de redan då voro beredda på möjligheten av att nödgas utrymma stationerna. Må de nu få vara inneslutna i missionsvännernas förböner, och må vi därvid bedja Herren leda dem i allt, så att de i allo få nåd att vandra på de platser och i de gärningar Gud berett åt dem. Och må vi även i våra böner ihågkomma de kristna kineserna i de distrikt, där oro råder, samt general Chiang Kai-shek och andra, vilka inneha inflytelserika ställningar i samhället.

M. L.

Guds Andes vindar blåsa.

Vid lutherska präst-seminariet, där jag denna vinter är lärare, ha vi upplevt en väckelse. En av de mera kända väckelsetalarna, en pastor Liu från Honan, var kallad hit av skolans ledning. De sex dagar han var bland oss, verkade Guds Ande från första stund till den sista.

Dagarna voro väl förberedda — under bön. Den näst föregående veckan kunde man rent av utanför skollokalerna höra och känna, att något var i görningen. Bland de fyrtio elever, som studera vid skolan, finns många verkligt andliga män, fyllda av nit för själars frälsning. De flesta äro barn av den stora väckelse, som svepte fram över seminariet för tre år sedan. Då hade en våldsam brytning skett i mångas sinnen. Mycken yttre kunskap, fariseism och ljumhet hade haft starka grepp om de studerande. — Gud besökte dem genom en sin tjänare. De första som grepos av väckelsen blevo ansedda såsom falska känslomänniskor. Man ville ej ha något med dem att göra. En efter en rycktes dock med, tills snart hela skolan måste taga parti för eller emot rörelsen.

På det hela taget förmärktes en gedigen, sund anda. Och resultaten blevo bestående. Än i dag tala de äldre eleverna om upplevelsen i januari 1933. Men de tala ej blott om den. De ha sedan dess flitigt verkat för Gud bland kamrater och i byarna häromkring. Under ferierna från skolan ha många av dem kallats att leda serier av möten på olika platser. Ofta har Gud brukat dessa sina unga nitiska själavårdare att tända eld i ljumma församlingar. De ha fått leda hundraden till hel överlåtelse åt vår Herre och Frälsare.

Nu förbereddes en veckas möten. Man samlades på eftermiddagarna i grupper i de olika elevernas logement. Ivriga, trosfriska böner uppsändes till den Allsmäktige om välsignelse över pastor Liu och hans besök. Om man vid 6-tiden på kvällen vandrade utanför bostäderna, kunde man få höra, huru det på tre håll bads för väckelse över skolan och kringliggande trakten. Ty det var meningen att inbjuda utomstående att komma med. Förr om åren hade också sådan inbjudan utgått till folket i grannbyarna, men endast få hade hörsammat kallelsen. Vi väntade stora ting. Och Gud hörde oss i nåd.

Pastor Liu är liten till växten, anspråkslös och inte så där bullersam, som så många väckelsetalare i Kina ofta äro. Med enkelhet och kraft frambars budskapet om frälsning. Mest uppehöll han sig vid nödvändigheten av syndakännedom

och bekännelse. Han önskade ej gärna offentlig bekännelse i kyrkan, om ej någon själ nödvändigt såg sig driven därtill. Så mycket osunt brukade följa med offentliga bekännelser, ej minst när enkla kineser, ovana att uttrycka sig, taga till orda. Pastor Liu gick efter den goda maximen: synder mot Gud, d. v. s. alla synder, bekännas för honom; synder mot enskilda, bekännas inför dem det angår; synder mot församlingen i sin helhet böra öppet ske inför församlingen.

Redan andra dagen var det uppenbart, att många hjärtan blivit mäktigt berörda. Lokalen var fullpackad av folk från trakten. Det blev snart så som vid en svensk julotta. Gångarna voro upptagna, man satt framme kring altarrunden.

Efter mötena brukade pastor Liu mana bekymrade att komma fram till altaret för att bedja. Där samlades dagligen mellan 20 och 30 tyngda sökande själar. Utlänningar och kinesiska ledare syntes gå bland dem, talande med de enskilda, bedjande med dem och utdelande frälsningens ord om synd och nåd.

En dag hade ej förmiddagsmötet pågått mer än några minuter, då en hel rad kvinnor reste sig och sakta skred fram till altaret. De lade sig på knä och började bedja, somliga tyst, andra halvhögt. En av dem grät, så hon skakade. Hon hade också de föregående dagarna gråtit så våldsamt, att hon verkade hysterisk eller besatt. Ett par andra kvinnor begynte också gråta så, att de störde gudstjänsten. Pastor Liu kunde ej bli hörd. Vi förde alla de knäböjande ut ur salen till olika klassrum. En hel stab av själasörjare: elever, lärare, predikanten och bibelkvinnan följde dem. Där ute i rummen kämpades mången bitter kamp med själafienden. I varje klassrum knäböjde grupper om två och tre. Det var den Helige Ande, som verkade. Synder bekändes, svåra, hemska, fruktansvärda synder, synder, som i åratal gnagt på själen och aldrig givit någon ro. Ja, somliga stunder kändes det, som om man stod utanför helvetets portar och brottades med satan om de arma själarna. Synder uppdagades, som man ej gärna kan offentliggöra i tryck. Många samaritiska kvinnor bekände sin ställning. Ja, en kvinna var flerfaldigt syndigare än kvinnan vid Sykars brunn, kvantitativt och kanske även kvalitativt. Det var den arma människan, som haft sådana konvulsioner av gråt under mötena. Hon hade även två mord på sitt samvete. Nu måste det fram. Det måtte få vad följder det ville. — — —

En efter en kommo de åter från bönekampen i klassrummen. De flesta hade haft en enastående upplevelse med Gud, flera hade blivit helt frigjorda.

Ej blott under mötena verkade Guds Ande. Mellan mötena, dag och natt arbetade Gud, renande, helgande, hugsvalande. Ouppgjorda ting måste uppklaras. Uppköparen i skolan hade mycket att göra räkning för. Uppsyningsmannen vid skolan måste nedlåta sig att bekänna och klara upp mellanhavanden. Han som alltid menat sig vara den främste av alla och fullt ärlig och redbar i allt. Den Heliga Ande begynte skärskåda honom. Även han var oren. — Dagen efter mötena mötte jag honom. Vilken lycklig människa hade jag ej framför mig. Han strålade av fröjd. "Aldrig visste jag att kristendom betydde detta." Jag blev alldeles förkrossad vid mötet i går em. Måste klara upp allt. Men utkommen från kyrkan kom frestelsen över mig. Skulle nu jag förnedra mig med allt detta? Det var väl ändå ej så viktigt? Gud segrade dock i hans hjärta. Nu var allt klart. "Underbart, underbart," gick han och mumlade för sig själv.

En annan dag mötte jag kocken hos missionären här bredvid. Han hade känt sig tvungen att göra en offentlig avbön inför alla. Det var också ganska allmänt bekant vilken skrymtare han varit, tjuv hos sin husbonde och otuktig. Men nu var det uppklarat. Jag önskade jag hade förmåga att återge vad han berättade för mig. Nu såg han allt så olika. Guds ord hade blivit levande för honom. Hans uppsåt och tankar voro alla genomskådade, intet kunde döljas. Gud fyllde hans hjärta med kärlek och helgande kraft. Så

måste hans hustru också se det! Men hon ville ej ännu. "Jag sade till henne, att hon syndat mot alla Guds bud. 'Du skall inga andra gudar hava jämte mig', säger Herren. Men du har alla slags avgudar, självviskhet, begär. 'Du skall icke missbruka Herrens din Guds namn', — men du svär vid även minsta småsaker. 'Tänk på, att du helgar vilodagen.' — Inte går du i Guds hus ens på söndagarna! Inte är det meningen du behöver gå, när du är absolut förhindrad, men när du är ledig är det synd att ej gå. 'Hedra din fader och din moder!' — Tänk, så du talat om dem!" — Så gick han på, och berättade vad han sagt om alla buden. Gud hade börjat sitt verk också i hennes själ. "Bed, bed för henne", slutade han.

Det skulle bli allt för långt att skriva om allt. Gud har sänt oss en väckelse. Nu få vi ej rum om söndagarna i kapellet. En extra gudstjänst hålles samtidigt med högmässan i den största lärosalen. Samhället har vaknat upp och ser, att det kommit "levande kristendom" bland dem. Å, var det så Ni menade! — Men ännu äro många allt för fästade vid det materiella för att vilja giva upp allt för Kristus. Bedjen för dem! Bedjen också, att Gud må bevara det, som vunnits! HAN ÄR UNDERBAR I RÅD, VÄLDIG GUD, EVIG FADER, FRIDSFURSTE. *ÄRAT VARE HANS NAMN!*

Morris Bergling.

Ny termin.

Jag bönhör dig i behaglig tid, och jag hjälper dig på frälsningens dag.

I ett enskilt brev, dat. 2 febr., skriver fröken Maria Pettersson från Sinan:

"Vi ha börjat ny termin med ett par hundra barn. Herren hjälpe oss att kunna fullfölja vårt program. Jag är så glad att jag kan få lindra nöden för någon stackare. Sista dagarna har jag nödgats säga nej till så många, idag till två. Det är ibland det svåraste jag har. Vi få tacka Gud att det gått så länge det har. För Gud är ingenting omöjligt. Till sommaren äro en hel färdiga att flyga ur boet, om vi få leva till dess. Det är bäst att sjunga som broder S.: "Vi sörja inte för den dag som bräcker, ty Herren Zebaoth går fram för dem. Och Herrens omsorg intill slutet räcker, och dag för dag han för de sina hem."

Nyligen ha vi fått bädda ner kära Liang-ri i jorden. Det var hon, som hade en så elak svärmor, att då ena foten frusit och fallit av i leden, denna nekade henne all hjälp. Här har hon varit i fem år. I Kaifeng fick hon en konstgjord fot och ben, och hon kunde så gå till kapellet. Hon fick lunginflammation och gick ifrån oss. Vi sakna henne. Hon var en ovanligt fin personlighet och mycket duktig med sina händer." — Fröken P. talar ock om sina medhjälpares förnöjsamhet: "En 10 dollars lön för lärare anses mycket liten, om de skola föda och kläda sig och familjen, hjälpa sina föräldar något, giva sitt bidrag till församlingen etc. Och dock få vi se, huru flera sådana arbeta för Gud under stora försakelser. Vi må bedja Herren se till sitt verk och till sina tjänare och giva nåd till hjälp i rätt tid."

»Han har gjort oss skickliga»..

Pucheng, She. China via Siberia den 24/1 1936.

Det är kinesiska nyårsdagen idag. Ett tjockt snölager föll igår och bestrålas nu av solens sken och smeker ögat med sin renhet, en sådan kontrast till all smuts härute. Denna rena glans med sina skimrande strålar tränger ända ned i ens själ, och vad kan det verka annat än att Davids-bönen pressas fram, och den blir lika personlig som snöns predikan är: "Två *mig* att *jag* må bliva vitare än snö!" Pris ske Gud! Det är möjligt att få ett sådant hjärta, ett hjärta, som har sin lust att vandra i renhet och lydnad, ett hjärta som dagligen i tro tar ut Andens kraft därtill, ty i oss själva förmå vi det icke. "Av honom är det att I ären i tron", allt genom Gudslammets blod!

Idag under min lilla enskilda bibel-

stund gjorde Guds Ande orden i Kol. 1:16 och 2 Kor. 3:6 så levande för mig: "Han har gjort oss skickliga till de heligas arvsrätt i ljuset" och "skickliga att vara ett nytt förbunds tjänare" — — arvingar och tjänare, ljusets arvingar och Andens — icke bokstavens — tjänare. Vilken nåd, vilken ära.

Men han vill ha villiga tjänare, helgade käril genom vilka de rena, livgivande vattuströmmarna kunna fritt flöda fram. Ingen vill väl slå rent vatten i orena käril, än mindre dricka ur sådana. Må vi alla, både härute och därhemma, låta honom så genomhelga och rena oss, att det förnimmes av alla, vi möta, och så att de vilja dricka det vatten, han genom oss vill räcka dem och tillfredsställa deras törst!

*

I går kom jag tillbaka från bibelkvinnokursen i Loyang. Det är nu tredje året i följd som jag varit där under jan. månad och fått tjäna de heliga, Guds utvalda tjänarinnor i vingården därnere. En djup törst efter att lära känna Herren på ett djupare sätt och efter att få ny kraft för den heliga tjänsten förmärktes i själarna. Vilken outsäglig glädje och förmån var det ej att få hjälpa dem att på trons enkla men dock så svåra väg ta ut sin arvsrätt av liv, kraft, seger och tillfredsställelse av själens längtan! Vi hade en så rik tid med dem omkring Guds ord, särskilt med dem som genomgingo 7:de årskursen över Josua bok och Efesierbrevet. Vi sökte särskilt att jämföra de tio spejarne, deras otro och ovillighet att gå in och ta löfteslandet i besittning och den följd detta hade för dem själva och för hela menigheten, med de två, Josua och Kaleb, i vilka en annan ande var, nämligen den att de helhjärtat följde sin Gud och trodde att han var mäktig att föra dem in och övervinna "jättarna", som de andra fruktade så för.

Även i Tali och Yuncheng hölls samma tid kurs för bibelkvinnorna där. Det är den lämpligaste tiden på året att samla dem.

Resan till Loyang tar nu kortare tid, tack vare goda buss- och tågförbindelser, men man har att åka cirka 6 sv. mil med åsnekärra, innan man når järnvägen ännu. Det var under en sådan resa 1933, som jag blev överfallen av rövare, vilka Gud dock ej tillät skada mig utan blott taga från mig litet saker. I år passade en tjuv på att, utan jag märkte det, stjäla från mig några dollars (cirka 10 kr. värde). Nyårstiden är alltid farligaste tiden, vad resor beträffar, men vi äro ju alltid i Guds starka händer.

Vi här i Shensi se med bävan framåt denna tid, undrande om regeringstrupperna ska kunna hålla tillbaka den väldiga kommunistarmé, som hotar i norr blott några mil härifrån. Våra Hoyangkamrater ha av mandarinen där rådts att lämna platsen och äro nu i Tali, som ännu anses tryggt. Vår Puncheng mandarin anser också denna stad tryggad än så länge tack vare god militär här. Bed att vi må kunna ha våra planerade möten och kurser samt resa ut i distriktet.*

I höstas hade jag glädjen besöka cirka 30 platser i vårt distrikt. Därefter hade vi en 6—7 veckors kvinnokurs, som var särskilt uppmuntrande vad självunderhållet beträffar. Endast en kvinna begärde hjälp. Tre andra fick låna någon dollar till mat ur "kvinnornas hjälpkassa", som vi påbörjat för att göra dem oberoende av oss utlänningar i händelse vi hastigt måste lämna dem. Det övriga användes till inköp av bränsle och lyse. Nu ska vi snart ha en ny offerdag och även söka få in litet för tält- och annat evangelisationsarbete. Bed för oss och vårt "fostringsarbete" här!

Så till sist ett varmt tack för all kärlek och förbön samt offer för Kina! Våra kineser förena sig ofta i tacksägelse och bön till Gud om välsignelse över Eder alla. Så göra ock mina kamrater Linders och Åke Haglund samt Eder varmt tillgivna

Hanna Wang.

---

* Se artikeln om "Orostider på S. M. K:s fält."

UNGDOMENS AVDELNING

Välkomna till Tali.

Skulle ni vilja komma ut och hälsa på hos oss här i bibelskolan i Tali? Att ni äro välkomna skulle ni förstå utan ord, då ni såge de strålande ögonen hos eleverna! Och med glad välkomstsång skulle ni bli mottagna, det är säkert! Så tar vi er då med på en dags olika upplevelser.

Kl. 6 ringer klockan till uppstigning. — Hu, så kallt det är att stiga upp, men det kan ej hjälpas! Var och en har sin syssla för det allmännas bästa förutom vad som hör det personliga till. Och kl. 7,30 ringer klockan till första lektionen.

I två skolsalar, ett matrum och en "kang" (sovrum) börja nu de olika klassernas lektioner. Om ni följa med mig in i tredje klass (sista årsklassen här), så hålla vi just på med Tabernaklet och få så många lärdomar av de olika detaljernas betydelse både när det gäller form, färg och antal av de olika föremål, vi läsa om, att vi gripna tacka Herren för den djupa undervisning han givit oss genom allt detta. Efter första lektionens slut gå vi alla till kapellet, där gemensam morgonbön hålles för både bibelskolan och flickskolan. En av eleverna i tredje klass kanske just har sin "tur" att leda, och med häpnad och glädje lyssnar du kanske till hennes frimodighet och nit, som ej kan missförstås, även om du ej förstår orden!

Så kommer frukosten: Hirsvälling med ångat bröd och litet råa, fint skurna morötter eller andra "grönsaker". Fastän det är lika dag efter dag hör man ingen klagan, utan alla äta med god aptit och hämta krafter för dagens vidare möda. Klockan 10 till 2 fortsätta de olika lektionerna, dels för lärare eller missionär, dels för eleverna i tredje klass, som ha sina bestämda timmar att undervisa i förberedande och första klassen.

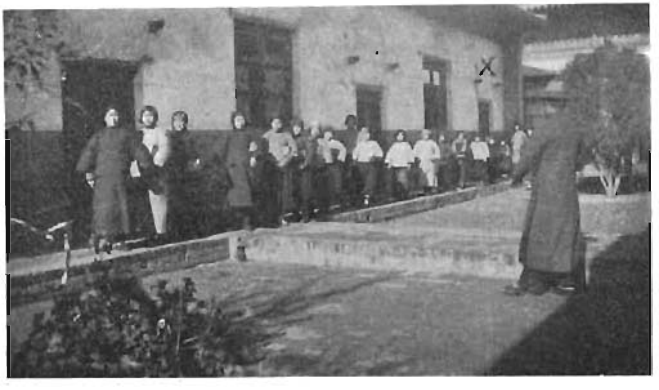

Foto: Ingeborg Ackzell.

Söndagsskolan i Tali tågar under sång till kapellet. Evangelisten Wang leder sången. × Utländska gästrummet.

Efter en timmes middagsrast — middagen består av kokta degremsor och ångat bröd samt litet "råkost" igen, ifall du har lust att smaka på det! — så börja vi åter klockan tre. Återigen har var och en sitt att sköta om i de olika klasserna, utom på torsdagen, då alla samlas i kapellet den timmen. In tåga då flickorna från flickskolans första och andra klass och sätta sig på småbänkar framme i hörnet. En elev kommer fram och börjar "söndagsskola" för dem, medan övriga sitta och höra på. Det är ej lätt, ty den som håller lektionen vet ju, att både missionär och kamrater sitta "på spänn" för

att kunna få något att kritisera efteråt! Men i regel göra de sin sak bra, trots fruktan för kritik och den blir ju i regel ej heller så farlig! Och när alla veta, att även kritiken ges av kärlek och för att hjälpa, så går det bra att ta emot den.

Somliga dagar är det handarbete, då var och en sitter flitigt med sitt arbete, som skolan skaffar och som sedan säljes för skolans räkning. Dessa handarbetstimmar räknas som "skol-avgift" för eleverna! Även om de underhålla sig själva, så böra de lära sig, att skolan giver dem så mycket gratis, att de böra göra något för skolan! Och en del få de igen på det sättet, att läroböcker köpas för pengarna och lånas ut eller skänkas till elever, som ej kunde köpa sig böcker själva.

Klockan 1/2 8 samlas vi återigen till ett bönemöte, då vi dels ha skolans olika böneämnen och dels bön för vår missions olika distrikt på de olika dagarna enligt bönelistan. Men det är ej nog med alla dessa gemensamma andaktsstunder. Ofta hör man en grupp här, en annan där, som dragit sig tillsammans för att bedja för sig själva och andra. Där nedbedes kraft och välsignelse över kända och okända vänner och förebedjare. Där kunna de bedja: "Herre, du vet, att missionären har så mycket arbete. Giv henne kraft, så att hon slipper känna sig trött." Och Herren har bokstavligt hört denna bön! Undra ni på, att det kännes som en stor förmån att få vara med i detta arbete? Bönen gör arbetet till en glädje! Säkert vill ni nu också vara med och bedja för oss alla här i skolan i Tali!

Ingeborg Ackzell

Jag behöver — och Du giver—
o, då äger jag ju allt!
Och, ju mera hjärtat vidgas,
nåd du skänker tusenfalt.
Underbara, säkra tillflykt
att få gå med allt till Dig
på den trygga ankargrunden,
att Du gav Ditt liv för mig!

A. Ö.

»Från ödemarkens glöd.»

Ökenbrev.

Av *Evangeline French, Mildred Cable* och *Francesca French.* Till svenska av *Ingeborg Wikander.* J. A. Lindblads Förlag. Uppsala. 253 sid. Pris häft. 6:50; inb. 8:50.

"Gån ut i hela världen" är en befallning, som gäller även ogästvänliga trakter. I lydnad för missionsbefallningen måste alltså missionärer gå ut även till ödemarker, och i denna bok få vi läsa tre kvinnliga missionärers skildringar av resor i öknar och öde trakter, hedmarker i såväl naturlig som andlig bemärkelse.

De tre missionärerna, som tillhöra Kina Inlandsmissionen, få av docent *Birger Bohlin* i hans förord till den svenska upplagan en varm rekommendation och en mycket sympatiskt tecknad bild. Själva ge de också en uttrycksfull beskrivning av sig, då de tala om "sådana, vilka fått sin livstjänst sig tilldelad ute bland händelserna i världen och vilka leva och fritt röra sig bland män och kvinnor därute och som få lov att taga del i de glädjeämnen och sorger, som vår jord skänker". — Det är gripande att följa dem på deras farofyllda färder, att se deras självuppoffring men ock huru rikt det liv är, som de leva. Av allt detta få vi djupa intryck i ökenbreven, nedskrivna "på ovanliga platser och under olikartade förhållanden. Ibland i skuggan av ett tibetanskt kloster, ibland i en mongolisk furstes palats, emellanåt vid sanddynerna i Etsin Gol och ofta nog i något lerskjul i den stora Gobiöknen". En tältplats beskrives så: "Värdshusen hade förvandlats till baracker, och man tillsade oss att slå upp vårt tält på ett oanvänt markområde, vilket tydligen tjänade soldaterna som reservstall. Här utfordrades våra djur och deras; djuren gnydde, gnäggade och sparkade upp marken med hovarna runt omkring vår stackars lätta bostad. Ni få själva med fantasiens hjälp fylla i

detaljerna av det lidande, som orsakades oss av flugor, ohyra och oljud på denna absolut skuggfria, solstekta klippa, där vi fingo vänta hela sex dagar, som voro likt en mardröm. Den enda kompensationen var den oskrymtade glädje varmed soldaterna varje morgon och kväll samlades till en kristen andaktsstund, som utgjorde den enda omväxlingen i deras meningslösa liv".

I boken finna vi ock bilder av förhållandena i dessa delar av världen och av dem, som voro missionärerna behjälpliga på färden. Så t. ex. en beskrivning på körkarlarna: "Några dagar senare blev det uppenbart, att en av körkarlarna, som kallades 'Gamla Hästen' led av en tillfällig, ganska allvarlig rubbning i förståndet. Vid ett tillfälle körde han ned sin vagn i diket, och den ursäkt man frambar för detta hans beteende var, att han led av periodiska anfall av vansinne och att han endast delvis tillfrisknat efter det sista anfallet. 'Gamle Ris' tog priset ifråga om häftiga lynnesutbrott. Han kom i slagsmål vid vägkanten med oskyldiga resenärer, som inte kunde förstå, att de på något vis förolämpat honom! Den tredje vagnen var i händerna på en riktig farisé, 'Gamle Svarten', som ständigt skröt över sina rättfärdiga handlingar, jämförande dem med sina kamraters många övergrepp. Efter att ha färdats i sällskap med dessa herrar i något över tre veckors tid, skildes vi från dem utan saknad, fastän med många bugningar och leenden å ömse sidor". Och läs, såsom ett annat exempel, vad som står omtalat om huru en ny kock insättes i sitt uppdrag: "Den gamle tjänare, som varit med oss under aderton år, har under vår ferietid skaffat sig en hustru, och nu har han rest tillbaka med henne till Shansi. För närvarande måste vi därför reda oss utan hans tjänster, men vi hoppas att få återse honom i sinom tid. Nu hålla vi på att förvandla en hederlig lantbrukare till en skicklig kock och tjänare. En högtidlig samling ägde rum i vår kyrka, varvid han avskildes av församlingen till att vara vår medhjälpare. En särdeles kunnig och vältränad 'gentleman', som följt med oss från Lanchow till Kanchow fick förtroendet att inviga honom i ett västerländskt hushålls alla hemligheter. Lektionerna i borddukning gick till på följande sätt: 'Broder Chen, bordet måste dukas på ett alldeles särskilt sätt. *Om* nu damerna ägde knivar, gafflar och skedar, så skulle dessa läggas så och så, men som jag ser att de samsas om en kniv, så kan du lägga den mitt på bordet och lägga teskeden där bredvid. De tre paren ätstickor kan du lägga till höger eller till vänster som du vill'. (Må nu ingen tycka synd om oss i onödan. I Suchow väntar på oss våra egna knivar, gafflar och skedar, så att var och en där kan få sin egen!)" — Om fattigdom få vi läsa: "I dessa byar kommo vi i beröring med fattigdom av allra svåraste slag och sågo unga kvinnor, som voro nästan utan kläder, och hela familjer, som levde på tunn hirsgröt. En del odlingsbar jord hade man måst uppge, då vattentillgången detta år var så knapp, att den ej räckte till bevattning. På alla dessa platser förkunnade vi evangeliets budskap och färdades så vidare, vissa om skörd i sinom tid". — "Det finns inga penningemedel tillgängliga till ved eller kläder, och en dag, då det snöade, funno vi att nakna barn krupit in i hörnen för att söka något skydd undan den bitande vinden. Sådana syner kan inte den, som ser dem, gärna uthärda, och de som ej önska få ett krävande socialt arbete lagt på sig, måste vara noga med att hålla sig inom sina egna ombonade hem och undvika att kasta en blick på de fattigas lidanden, ty annars blir det ett snart slut också på deras sinnesfrid."

I ett av breven läsa vi beträffande området där de reste: "Det är förödmjukande att tänka på, att det område vi nu ha färdats fram över måste anses tillhöra profetens efterföljare och är en muhammedansk erövring. Och att där, varest för flera århundraden sedan blomstrande kristna församlingar funnos, numera bönerop höras endast från moskéer, krönta med halvmånens tecken." Och i ett annat:

"Under de följande dagarna färdades vi längs flodens norra strand och kommo till flera städer, som förut aldrig besökts av någon missionär. Ingenstädes fanns det något värdshus, men vi fingo dock överallt tak över huvudet, tack vare gästfrihetens lag, och likaledes försågs vårt stora följe med föda och foder, tillräckligt för vårt behov. Här utbreder sig ett gränslöst område, tvärs över hela Mongoliet, som ännu är öppet för den missionär, som kan finna sig i att leva som nomad. I likhet med oss skulle han säkerligen träffa på lantmän, furstar, levande Buddhaer och herdar, som äro redo att välkomna och mottaga honom. Men ingen bör söka leva detta liv, som ej är redo att bli avstängd från alla förbindelser och leva fri från alla familjeband. Hans tält måste bli hans hem, ökenresenären hans kamrat, han måste för sitt dagliga bröd (och det blir inte ofta bröd, ty det är här en lyx) bli beroende av Guds hand, och han måste äga nog andlig disciplin att ej överväldigas av ensamheten den dag han drabbas av kroppslig svaghet". — Behovet av att evangelium blir predikat framskymtar i dessa yttranden, men möter oss även på andra ställen. En ung muhammedansk soldat, som till en början förbannade dem, säger: "Jag önskar det funnes en källa, vars vatten kunde två mina händer rena från blodfläckar. Om ni känner till en dylik källa, skulle jag gärna följa er tvärs över Tibet för att finna den'." Och om ett sammanträffande med en skara lata, smutsiga lamapräster berättas det: "Många timmar tillbragte vi sittande tillsammans på golvet under samtal om något, som aldrig förfelar att väcka deras intresse: hur synden skall kunna utplånas och himmelen vinnas". Så berättas gripande berättelser om huru man alltid var redo att förkunna evangelium om Jesus Kristus, t. ex. "Vi tyckte det var bäst att styra kosan direkt hemåt, men gjorde dock en avstickare på halva vägen för att besöka en stad, där vi aldrig predikat förut. Då vi slagit upp vårt tält, omgavs orgeln av en liten skara flickor, vilka till vår förvåning tog upp refrängerna på sångerna och sjöngo dem rätt. Vi funno, att de lärt dessa sånger av ett barn, som en gång varit en trogen deltagare i våra barngudstjänster. Ännu mera förvånade blevo vi, då vi hörde trampet av taktfasta steg, och platsens militärbevakning marscherade in och tog på kommando plats inne i tältet. Strax därefter kom skolläraren med sina femtio pojkar och förenade sig med dem. Det var ett mycket gripande möte, och vid dess slut kom den unge officeren fram och presenterade sig och berättade att han blivit en kristen och var nu ivrig, att hans män skulle få lära något mer än han själv kunnat meddela dem. — — —'Så är det med Guds rike, som när en man sår säd i jorden; och han sover, och han vaknar, och nätter och dagar gå, och säden skjuter upp och växer i höjden, han vet själv icke huru'." — — Om resultatet få vi t. ex. läsa: "Då vi nu kommit till slutet på en sexton månaders missionsresa, kanske många av eder har lust att fråga: 'Och vilka skördar ha ni bärgat?' — Vi svara: 'Det angår blott vår ledare.' Vi finna intet i det uppdrag, som blivit oss anförtrott, som ger oss rätt att försöka beräkna andliga resultat. Så mycket kunna vi dock göra reda för: Fem missionärer, (äldste Liu och hans hustru och vi tre) och därtill broder Chen, vars trogna tjänster vi ej få glömma, ha burit vittnesbörd på alla platser, dit vi kommit. Längre besök ha vi gjort i 'Gyllene Tornet', Tibets lägre bergstrakter, 'Jade-Porten', Hami, Barkul, Muhleiho, Kucheng, Urumchi, Turfan, Lukcheng och Shan Shan. Vi ha besökt två tusen sjuhundra hem och ha hållit sexhundrasextiofem möten. Så långt det varit oss möjligt ha vi skänkt kristen litteratur till prästerna i alla de tempel vi besökt; massor av plakat med texter ur bibeln ha satts upp, och vi ha sålt omkring fyrtio tusen delar av Den Heliga Skrift, icke inräknat det stora antal böcker och traktater, som vi delat ut gratis". Eller: "Församlingen i Kanchow hade genomgått många bedrövelser sedan de lyckliga dagar, då den först bildades. Vi befinna oss

alltjämt för nära dessa händelser, som medförde en storm av förföljelser för den kristna kyrkan, för att kunna bedöma verkan härav på det stora antal, som bekände och kallade sig kristna. 'Herrens grundvalar äro fasta och bära detta insegel: 'Herren känner de sina'!' Men ibland fyllas vi med förvåning över den modiga hållning, som somliga av de till synes svaga intaga. Vi fingo en gång på ett åkerfält i Kansu lära oss hur oförmögna vi voro, när det gällde att skilja det äkta vetets fina brodd från det oäkta. Må Gud hjälpa oss att aldrig glömma den läxan och inte försöka att med klumpiga händer mästra honom i hans fostran och hushållning". Man behöver få höra evangelium där "den ångest, som det lidande folket fått utstå, har stämplat ansiktena på de män och kvinnor, som man nu ser ute på gatorna. De gå där, som om de ginge i en dröm och fruktade att vakna upp till de skräcksyner, som dagsljuset kunde uppenbara".

Innehållet är, som synes av dessa citat, uppfordrande till helig tjänst. Ett annat exempel härpå, vilket är av särskilt intresse för oss svenskar, enär det talar om doktor Hedins expedition, lyder så: "En ung tysk, som tillhörde Sven Hedins expedition och blev fördröjd här, har ofta kommit på besök. Han väntade här på meddelande om hur han skulle kunna träffa sin ledare, som nu bedriver geologiska studier mitt inne i Gobiöknen. Då han till sist fick meddelandet, lydde detta: 'Färdas tolv dagsresor upp till Tunhwang. Följ därifrån floden, mot strömmen, under tre dagar. Där ser ni ett berg, som höjer sig i nordost. Färdas över slätten mot detta. På dess södra sida står en obo. Bland votivgåvorna, som hänga därpå, finner ni ett brev med vidare underrättelser.' Den ensamhet och de mödor dessa vetenskapsmän underkasta sig, och den hängivenhet varmed de fullfölja sina syften, utgör en förödmjukelse för oss missionärer. De ha bokstavligen övergivit fader, moder, hustru, hus och hem, jämte allt de äga för vetenskapens skull".

Bokens värde höjes avsevärt genom synnerligen vackra illustrationer, delvis bestående av förut icke reproducerade bilder från Hedinexpeditionens samlingar. En karta över Sinkiang (Kinesiska Turkestan) återfinnes i slutet av boken, som både på grund av innehåll och utstyrsel är väl värd att på det varmaste rekommenderas.

M. L.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1936

Allmänna missionsmedel.

307.	"14 mars"	100:—
308.	Linneryds Mfg	25:—
309.	K. S., Vinslöv, "avbet. å skuld"	150:—
310.	D:o "tionde"	25:—
311.	H. H., Virserum, "Herrens tionde"	30:—
312.	G. C., Sävsjö	20:—
313.	N. N., Dalom	23:—
314.	Testamentsmedel efter avl. fröken Anna Johnsson, Höganäs	200:—
315.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
316.	Källeryds Arbetsfören.	50:—
317.	"En länk"	25:—
318.	"Missionsvän, Beted"	17:75
319.	Syfören. Tånnö, vid J. Hultqvists besök, till Gerda Gustavssons underh.	6:50
320.	Koll. i Värnamo vid d:o	25:—
321.	D:o i Skillingaryd vid d:o	12:—
322.	Lilla Ullas sparb.	—:32
323.	Mörteryds Mfg	75:—

324. M. K., Björköby ..... 50:—
325. Onämnd, Nye ..... 150:—
326. Karlstorps V. Mfg ..... 10:—
327. A. R-r ..... 25:—
328. Ulrikdals Mfg ..... 25:—
329. Onämnd ..... 20:—
330. Koll. i Ekenässjön 11:05
331. K. J. ..... 5:—
332. E. A., resebidrag ..... 20:—
333. Mörteryds Ungdomsf. ..... 25:—
334. Koll. i Boda 9/2 ..... 9:05
335. D:o i Björkö 9/2 ..... 7:08
336. D:o i Naglarp 9/2 ..... 24:53
337. D:o i Karstorp 10/2 ..... 70:—
338. D:o i Näsby 11/2 ..... 87:—
339. D:o i Hjältaryd 12/2 ..... 6:11
340. D:o i Myresjö Östra 13/2 .... 10:—
341. D:o i Landsbro 14/2 ..... 6:38
342. D:o i Bäckseda 15/2 ..... 43:61
343. D:o i Vetlanda 16/2 ..... 65:—
344. D:o i Lemnhult 16/2 ..... 18:47
345. D:o i Ö. Korsberga 16/2 ..... 18:44
346. D:o i Bodstenstorp 17/2 ..... 8:20
347. D:o i S. Solberga 18/2 ..... 11:66
348. D:o i Sm. Farstorp 19/2 ..... 2:—
349. D:o i Nye 20/2 ..... 18:55
350. D:o i Ödshult 21/2 ..... 3:—
351. D:o i Slättåkra 22/2 ..... 4:77
352. D:o i Övlandehult 23/2 ..... 10:—
353. D:o i Lindeberg 23/2 ..... 3:42
354. D:o i Husnäs 8:40
355. D:o i Marmrelund 25/2 ..... 3:62
356. D:o i Holsby 26/2 ..... 26:55
357. D:o i Ekekull 27/2 ..... 15:15
358. D:o i Rösa 28/2 ..... 5:25
359. D:o i Eckerda 29/2 ..... 6:06
360. D:o i Fifflekull 1/3 ..... 9:52
361. D:o i Ulriksdal 1/3 ..... 83:50
362. F. F., Östertälje 4:75
363. G. O., till Gösta Goës underh., gm A. G., Gbg ..... 60:—
364. G. K., Björköby ..... 20:—
365. Habelsbolets Missionsförsaml... 25:—
366. Tacksamma vänner, en kärlekens blomma vid Math. von Sydows grav gm K. D., Växjö 40:—
367. V. A., Gbg ..... 5:—
369. Koll. i Smögen ..... 33:—
370. D:o i Gravarne 10:52
371. D:o i Hasselösund 4:02
372. D:o i Vejern 4:27
373. Ö. H. K. U-d, till C. Bloms underh. Ulriksdal 25:—, sparb. medel 27:05, Skede 20:—, Slättåkra Mfg 25:—, Eckerda Mfg 45:—, Lemnhult 25:—, till M. Lindéns underh. Ulriksdal 25:—, D:o 30:—, Sparb. medel 27:05, till J. Hultqvists underh. Ulriksdal 25:—, Mörteryd 150:—, Boda 70:—, S. M. K., Österkorsberga sparb. medel 6:15, D:o 25:—, Husnäs koll. v. C. Bloms besök 5:05, Lindeberg d:o 4:95, Marmrelund d:o 30:—, Fifflekull d:o 12:07, Bäckseda 22:32, Skede o. Ekekull 13:25, Rösa Mfg 10:—, Slättåkra Mfg 15:—, D:o Ungdomsfören. 10:—, Eckerda Mfg 25:—, Näsby 50:—, ... 722:89
374. Vetlanda Ungd. Fören. Kinamissionens Vänner 531 70
375. Symöte i Skärfsta småskola .. 63.50
376. J. N., Kläckeberga, till I. Ackzells underh. ..... 10:—
377. N. W., Sthlm 7:75
378. En sparbössa 25.89
379. T. Ch. R-m, Hova ..... 15:—
380. K. B., Torsås ..... 50.—
381. V. K-m, Hälsingborg ..... 15:—
384. "En länk, Livförsäkring 1936" till C. G. Nordberg o. G. Goës underh. gm A. G., Gbg ..... 100:—
385. F. A. S., till d:o gm d:o ..... 25:—
386. "Länkoffer" till d:o gm d:o .. 17:—
387. Onämnd till Elna Lenells underh. ..... 10:—
388. R. H., Magra ..... 5:—
389. K. R., Uppsala, sparb. medel.. 32:36
390. A. Å., Södertälje ..... 10:—
391. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
392. E. A. S., N:a Strömfors, sparb. tömning 7:60
393. G. L., Boliden, d:o gm d:o .. 3:33
394. "X", till familjen Martin Berglings underh. ..... 50:—
399. "Bönhörelse" ..... 100:—
400. "14 mars" ..... 250:—
401. M. C., Bäckseda ..... 25:—
402. Kinafören. i Eksjö, koll. o. offer 8/3 ..... 650:—
403. F. P., Björklinge, "14 mars".. 10:—
404. E. F., Norrköping, d:o ..... 10:—
406. Kulla Mfg ..... 75:—
407. A. M., Hemse, offergåva ..... 10:—
408. M. B., Hejde, "14 mars" .... 70.—
409. Skolbarnens sparbössepengar, gm d:o ..... 12:—
411. A. C., Sthlm, "14 mars" ..... 50:—
412. A. E., Sthlm, d:o ..... 50:—
413. G. A., Flisby, d:o ..... 10:—
414. M. M., Ersmark, Tackoffer 14 mars ..... 5:—
415. A. O., Växjö ..... 50:—
416. E. F., Gbg, "14 mars" ..... 10:—
417. Offergåvor vid 14-mars mötet i Sthlm 203:62
424. Möte i Karlskrona 14/3 ..... 22:50
425. A. H., tack o. tionde 27:50
426. L. o. B. J., "14 mars" ..... 10:—
427. Kinakretsen, Alingsås, Månadsmöte 14/3 ..... 60.—

428. A. P., Eksjö, efterskörd, gm S. J., ... 25:—
429. M. B., Umeå, "14 mars" .... 50:—
430. "Födelsedagsgåva", gm E. B., Kalmar ..... 100:—
431. Landskrona K. F. U. M., till Martin Berglings underh. .... 80:—
432. R. R., Sthlm ..... 50:—
433. M. H., Sthlm ..... 20:—
434. I. B., "I Jesu namn" 10/3 .... 10:—
435. M. L., Sthlm, "Tackoffer 14/3" 15:—
436. Kinalänkarna Malmö-Lund, Offerstunden 14/3 ..... 180:—
437. A. L., Grebo, "14 mars" ..... 12:—
438. S. J., Sävsjö, sparb. medel 11:08
439. C. H. o. E. O., Lund "14 mars" 10:—
440. B. o. K. F., ... 200:—
442. Norrköping Länkarnas offer den 14 mars 42:15
443. Norrhemmets sparb. gm E. B., Flisby 16:10
444. I. A:s bössa gm d:o 13:07
445. "E", gm Diakonissan, Boden .. 50:—
446. H. C., Österkorsberga, "tackoffer på födelsedagen" ..... 50:—
447. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. ..... 450:—
448. M. L., "tackoffer 14/3, Jer. 18:19" ..... 10:—
449. Kinalänkarna i Bureå 46:10
450. Koll. i Bureå Bönhus 7/3 .... 55:44
451. "Ett löfte åt Herren, Bureå".. 20:—
452. Koll. i Yttervik ..... 80:—
453. D:o i Innervik 9/3 ..... 31:35
454. K. L., gm A. B., Skellefteå .... 4:—
455. "Tackoffer på 70-årsdagen" gm d:o ..... 30:—
456. Koll. i Örviken 11/3 till Martin Markgrens underh. 26:11
457. D:o i Klemensnäs 12/3 ..... 58:10
458. D:o i Nyholm 14/3 ..... 18:05
459. Klockarbergets Mfg ..... 70:—
460. Sparb. medel o. gåvor vid Offerstunden i Skellefteå 16/3 131:98
462. California Kom., till Nils o. Olga Styrelius underh. (G. D. 252:72 därav från B., G. D. 250:—) 981:82
463. "14-mars-offer från Naglarp".. 160:—
464. E. A., Borås, på Offerdagen .. 10:—
465. "Anna Erikssons minne" ..... 10:—
466. Kinamissionens vänner, Vetlanda ..... 850:—
467. M. o. J. M., Sthlm ..... 50:—
468. M. J., Mohärad ..... 10:—
470. Del av testamentsmedel efter missionär Anna Eriksson 541:02
471. E. B., Duvbo ..... 5:—
472. M. K., Mariestad, "namnsdagsblommor" ..... 10:—
474. G. S., "tionde, Upp. 7:9" .... 10:—
475. S. M. K:s syfören., Malmö, Joh. 6:11-Efs. 4:16, "Ett litet strå till stacken" ..... 135:—
476. "Dalecarlian" ..... 23:—
477. H. N., Norrtälje, "14 mars" .. 10:—
478. E. L., Ovanmyra ..... 15:—
479. Koll. i Ovanmyra 68:92
480. D:o i Norra Boda 16:62
481. E. C., Sthlm, "14 mars" ..... 50:—
482. "Av onämnd, Skåne" gm N. D., Sthlm ..... 500:—
483. I. B., Sävsjö, "Herrens" .... 15:—
484. "Onämnd" gm H. S., Skellefteå 25:—
485. Tillägg till sparb. medel i Skellefteå, gm A. B. 6:71
486. Koll. i Hedensbyn 19:21
487. D:o i Gummark ..... 20:—
488. Solglimten i Kusmark ..... 50:—
489. Koll. i d:o 27:01
490. B. P., Granå ..... 25:—
491. Koll. i Hjoggböle 29:18
492. Offerstunden i Skellefteå Bönhus 25/3, till Estrid Sjöström o. Maja Lundmarks underh. utom en guldkedja 1486:54
493. Sjötorps Missionsförsaml. i st. för blommor vid pastor C. W. Carlssons bår. 26:65
494. R. K., Fjugesta ..... 25:—
495. Testamentsmedel efter avl. fröken Adele Westman ..... 4460:—
496. V. B., Ursviken ..... 5:—
497. Missionsvänner i Yngsjö o. Åhus kärr ..... 25:—
498. Del av missionären Anna Erikssons testamente ..... 1640:—
499. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
500. Koll. vid Församl. afton i Nässjö 21:62
501. Källunge Missionssyfören. .... 25:—
502. R. M., Spjutsbygd ..... 5:—
503. "En länk" ..... 25:—

Kr. 18,873:97

*

S. M. K:s Pensionsfond.

405. J. E. L., Strandbaden ..... 25:—

Kr. 25:—

*

Särskilda ändamål.

306. "14 mars" till Gerda Carlén att använda efter gottf. ..... 25:—
368. L. L., Uppsala, till Lisa Gustafsson, att anv. till verks. på sin station ..... 50:—
382. Koll. i Ölmstads kyrka 4/3 till bröderna Berglings arb. i Kina 29:78
383. Onämnd, till Elna Lenell att anv. efter gottf. ..... 5:—
395. A. H., Sthlm, till Ingeborg Ackzell för d:o ..... 45:—
396. I. A. M., till 3 evang. underh. 300:—
397. Onämnd, till Maria Petterssons barnhem i Sinau ..... 13:—

398. Till d:o att anv. efter gottf. .. 50:—
410. "Mormors minne" för verks. i Puchow ..... 35:—
418. S. T., Nockeby, till bibelkv. underh. ..... 50:—
419. E. M., Mark. 10:16, till en skolflickas underh. i Sinans barnhem ..... 50:—
420. Jkpg Kristl. Yngl. fören. Missionskrets insaml. vid S.M.K:s böne- o. offerdag till Hugo Linder att anv. efter gottf. ..... 371:—
421. Småskolebarnen i Åre, till Hanna Wang d:o 4:05
422. K. L., Åre, till d:o ..... 5:—
423. Vänner i Uppsala, till evang. underh. hos Martin Bergling, gm G. G. ..... 500:—
441. S. F., Herrljunga, till Maria Petterssons barnh. i Sinan 19:55
461. L. Ö., Innervik, till Morris Bergling, att anv. efter gottf. .. 5:—
469. A. G., Duvbo, 10-öres insaml. till Martin Bergling, d:o 10:50
473. Hälsingborgs Barnmissionsfören., för Sin-Mei, Sinans barnh. underh. ..... 150:—

Kr. 1,718:48

*

Allmänna missionsmedel	***18,873:97***
S. M. K.s Pensionsfond	***25:—***
Särskilda ändamål	***1,718:48***
S:a under mars mån. 1936: Kr.	***20,617:45***

Med varmt tack till varje givare!

"Så säger Herren: Jag bönhör dig i behaglig tid, och jag hjälper dig på frälsningens dag: jag skall bevara dig."

Jes. 49:8.

Redovisning över influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo.

Januari—Mars 1936.

In natura: A.D-B., Stockholm. Svenska Dagbladet för 1936. Redaktionen av Sanningsvittnet. Tidningen för 1936. Redaktionen av Göteborgs Veckotidning. Tidningen för 1936. E. J-n. Ödeshög, en pesonvåg. Testamente efter avlidna f. d. husmodern A. C-n på Furulid, en kaffeservis av nysilver. R. L-n, Duvbo, kaffe.

Kontant: R. H-ng. 5:—, E. B-ng, Flisby, 5:—,S. M., Stockholm, 10:—, E. H-bg, Stockholm, 50:—; Ur Hemmets sparbössa, 22:—; "Tacksägelse". 50:—; E. A. G-n, Långnäs, till påskbordet, 25:—.

Med varmt tack till varje givare!

"Tjänen Herren, var och en med den nådegåva han har undfått, såsom goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd." 1 Petr.. 4:10.

August och Augusta Berg.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1936 i sin 41:a årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året. samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhållas vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**

Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — Vem har makten? — Våra hemgångna. — Från Red. och Exp. — Orostider på S. M. K:s fält. — Från missionärerna. — Ungdomens avd. — »Från ödemarkens glöd». — Redovisning. — Missionstidningen Sinims land.

Stockholm 1936 Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr

N:r 8. ÅRG. 41 25 APRIL 1936 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

耶和華以拉

以便以設耳

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Vårt liv ett ständigt segertåg.

"Men Gud vare tack, som i Kristus alltid för oss fram i segertåg".

2 Kor. 2: 14.

Vi tycka oss höra några, som läsa överskriften till denna artikel, säga: "Det där låter ju mycket vackert, men det är fullkomligt omöjligt". Medgivas måste, att den erfarenhet, som antydes, är ganska sällsynt, och likväl är det en bild i ord av ett idealiskt kristet liv, och intet sådant ideal framställes i Nya Testamentet, om det ligger utom möjligheternas område.

Dessutom är det här erfarenheten, som talar, ty aposteln Paulus gjorde anspråk på att det liv han levde var ett segertåg.

Ordet "segertåg" användes för att beteckna en segerrik generals intåg i Rom. Den bild Paulus begagnar sig av var alltså bilden av en i krig segrande fältherre, men låtom oss för ett ögonblick lämna denna bild å sido och i stället stanna inför bilden av en kristens ständiga seger.

Vid första påseendet känna vi oss kanske benägna till att bestrida verkligheten av att Pauli liv var ett segertåg. Vi erinra oss kanske åtskilliga händelser, vilka synas bestrida påståendet.

Processionen på väg till Damaskus, med all dess pomp och ståt, nog föreföll den att vara ett segertåg mer än något annat som senare mötte aposteln i hans liv. Känna vi oss ej manade att fråga aposteln närmare om sanningen och verkligheten av hans påstående?

Var det ett segertåg, då du nedsläpptes i en korg över muren i Damaskus, eller då du flydde från Ikonium, eller då du låg utanför staden Lystra, till utseendet stenad till döds, då du som fånge satt med fötterna i stocken i det innersta av fängelset i Filippi? Var det seger, då du var mitt

uppe i upproret i Efesus, eller då du utbrister: "Bojor och bedrövelser vänta mig", eller då du led skeppsbrott på vägen till Rom?

Var det seger, då du ofta var i dödsnöd, eller då du blev slagen tre gånger av judarna, eller då du annars var mitt uppe i faror, som mötte dig på din väg?

Var det seger, då den där pålen i köttet besvärade dig, så att du nödgades tre gånger begära av Herren att han måtte befria dig från densamma? För en ytlig betraktare förefaller allt detta mera likt nederlag än seger.

Om Paulus på detta sätt skulle kunna tillfrågas, så råder det intet tvivel om vad hans svar skulle bliva. Han skulle ånyo bekräfta sitt avlagda vittnesbörd om att hans liv var ett ständigt segertåg.

Då så är förhållandet, så framgår tydligt därav, att en mycket olika måttstock måste användas, än den vi vanligen begagna oss av, då det är fråga om seger eller nederlag. I det kristna livet äro segrar och nederlag ständigt förenade med varandra, och därom bär Paulus vittnesbörd då han säger: "I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom, som har älskat oss". Hur kan det förhålla sig så? Svaret måste bliva detta, att så sker, då vi låta själva prövningarna och lidandena, som se ut som nederlag, bliva kanaler, genom vilka Guds nåd tillflödar våra liv.

Så var t. ex. Pauli erfarenhet under ensamheten i öknen en seger, alldenstund vad han skildrar i Filipperbrevets 3:e kapitel framföddes i denna ensamhet.

Hans utdrivande från Antiokia och Ikonium var en seger, emedan utbredandet av evangelium därigenom befordrades. Stenandet i Lystra och den ögonskenliga döden utgjorde ett led i det segertåget, kanske emedan den erfarenhet, som aposteln omtalar i 2 Kor. 12, då han uppryckts ända till tredje himmelen, ägde rum vid detta tillfälle, vilket man anser vara fallet.

Skeppsbrottet blev en seger, alldenstund aposteln var den ende, som höjde sig över omständigheterna och förmedlade glädje och uppmuntran till alla, som voro ombord.

Pålen i köttet blev till seger, i det att den blev förvandlad till en kanal, genom vilken Guds nåd så tillflödade honom, att han kunde säga: "Jag finner behag i svaghet".

Erfarenheterna i fängelset i Filippi förbyttes till seger, då aposteln och hans kamrater kunde lova Gud med sång och detta hade till följd att fängvaktaren och hans familj blev frälst.

På så sätt skola vi finna, att under alla till utseendet vidriga omständigheter i apostelns liv liknande bevis på seger förefinnas.

Huru ofta har detta icke varit en erfarenhet i missionens historia! Gång efter annan har ett till synes lidet nederlag utfallit till evangelii framgång, och även martyrdöden, som för tillfället såg ut som en seger för motståndarna, har visat sig vara en seger för evangelium.

*

Huru långt hava vi kommit i vår personliga erfarenhet rörande detta? Kunna vi göra Pauli ord till våra? Vad utgjorde hemligheten till den ständiga

seger han åtnjöt? Tre utsagor komma oss till minnes, som åtminstone till en del förklara hans segerkraft.

Den första återfinnes i Gal. 2:20, där han säger: "Jag är korsfäst med Kristus".

Han kände till ett korsfäst liv. Paulus hade upphört att betyda något — att vara till. Georg Müller tillfrågades en gång vad som var orsaken till välsignelsen i hans liv. Under det att han böjde sitt huvud allt djupare svarade han: "Det gavs en dag då Georg Müller dog". Då vi upplevat denna erfarenhet, då förstå vi även vad som menas med att leva ett ständigt segerliv.

Den andra utsagan återfinna vi i 2 Kor. 5:9, där Paulus säger: "Vi söka vår ära i att vara honom till behag". Detta talar om ett överlåtet liv, och då vår högsta strävan är att behaga Gud, då äro vi inne på den väg, som består i ett ständigt segertåg.

Den tredje antydes i Rom. 8:14: "Alla som drivas av Guds Ande äro Guds barn". Detta var Pauli egen erfarenhet, och då det är så med oss, att vårt liv står under Guds ledning, då äro vi på den segrandes sida.

Och slutligen förklarar aposteln i Rom. 8:28 sin övertygelse med avseende på omständigheterna i sitt liv. Det kan aldrig bliva något nederlag för en människa, som vet, att allt skall samverka till det bästa, och som tager livets alla skickelser såsom ett uttryck för Guds vilja.

Må vi alla, som läsa detta, få göra samma välsignade erfarenhet!

(Bearbetning från engelskan av A.B.)

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K. i Stockholm.

Vi bedja att även denna gång få erinra om och inbjuda till våra bönemöten. Dessa hållas i *Betesdakyrkan,* Floragatan 8, *varje tisdag kl 7 e. m.* t. o. m. tisdagen den 19 nästkommande maj.

På *S. M. K:s Exp.,* Drottninggatan 55, hållas under vintern bönemöten varannan fredag kl. 2 e. m. Av dessa återstå nu ett före sommaren, och detta anordnas *fredagen den 8 maj kl. 2 e. m.* Välkomna!

Kinalänkarna.

Kinalänkarna i Stockholm samlas på *S. M. K:s Exp. torsdagen den 7 maj kl. 7 e. m.* Alla varmt välkomna!

S. M. K:s Årsmöte.

S. M. K:s årshögtid firas i år den 20—24 maj. Program införes i nästkommande nummer av vår tidning, men redan nu ville vi inbjuda till årsmötet och anbefalla det åt missionsvännernas förbön.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor 1936.

Svenska Missionen i Kina kommer v. G. såsom förut meddelats att till sommaren anordna två Bibel- och Ungdomsveckor.

Den första planeras att hållas i *Vittsjö,* Skåne, *den 23—29 juni* och den andra som vanligt på *Mauritzberg,* Östergötland *den 21—27 juli.* Utförligare meddelande lämnas i ett kommande nummer av vår tidning. Redan nu ville vi emellertid inbjuda till dessa "veckor" samt mana till förbön för dem. Vi vore också så tacksamma för hjälp med spridningen av inbjudan.

Missionskonferens i Köpenhamn.

Nordiska Missionsrådet anordnar *den 2—6 september* innevarande år en nordisk missionskonferens i Köpenhamn.

och inbjudan med program är nu utfärdad. Inbjudan är riktad till yttre missionens vänner, och i meddelande från Svenska Missionsrådets sekreterare framhålles såsom önskvärt, att deltagandet från Sverige blir så talrikt som möjligt. Deltagareavgiften, kr. 5:—, insändes samtidigt med anmälan om deltagande till: Redaktör *Jakob E. Lundahl,* Sv. Missionsförbundets Exp., Tegnérgatan 8, *Stockholm.*

Daggryningsförsäljning.

Daggryningen i Stockholm anordnar försäljning för missionen i Kina lördagen den 2 maj kl. 11: 30 f. m.—9: 30 e. m. på *K. F. U. M:s lokal, Birger Jarlsgatan 35.*

Kl. 12 m. talar komministern , teol. lic. *E. Arbin* och kl. 7, 30 e. m. anordnas aftonunderhållning i stora hörsalen. Professor *Gunnar Andersson* håller då ett föredrag belyst med skioptikonbilder över ämnet: "Hågkomster från Kina." Strålkensemble under ledning av musikdirektör *Margot Helmfrid.* Vid flygeln: *Brita Hallström.*

Biljetter till aftonunderhållningen à 1 kr. tillhandahålles å K. M. A:s Expedition, Brunnsgatan 3, samt eventuellt överblivna vid ingången.

Gåvor till försäljningen mottagas med tacksamhet.

Hemkommande missionärer.

Enligt från Kina mottaget meddelande komma troligen missionärerna *Nils och Olga Styrelius, Joh. och Ingrid Asplund, Elna Lenell och Hanna Wang* att under sommaren anlända till hemlandet för semester. De utreste till Kina 1929 och ha alltså varit där i sju år. Må de under hemresan såväl som under förberedelserna därför få vara inneslutna i missionsvännernas förböner. Vi begagna ock tillfället att hälsa dem varmt välkomna hem.

Västra Honan-distriktet under 1935.

"Alltså mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk eftersom I veten, att edert arbete icke är fåfängt i Herren."

I Kor. 15:58.

Då man i tanken söker att åter genomleva det gångna arbetsåret med dess många rika tillfällen att predika Kristus bland Kinas folk, och vi med Paulus kunna säga, att Guds nåd ej varit fåfäng ibland oss, så fylles själen av tack och pris till Gud, som velat ha oss till medarbetare i evangelium och välsignat kineserna och oss själva genom sitt nådesord. Men därnäst känner man djup tacksamhet mot missionens vänner i hemlandet, som, själva kallade därtill av Gud, troget burit oss på förbönens underbara armar och genom gåvor av sitt jordiska goda gjort det möjligt att fortsätta arbetet i samma utsträckning som förut. Gudsordet här ovan manar oss alla att med frimodighet gå till verket även under det år, som nyss begynt.

Det gångna arbetsåret fingo vi börja med väckelsemöten på fyra platser i vårt distrikt. Det var de flera gånger i Missionstidn. Sinims Land omnämnda evangelisterna från Bethel Band i Shanghai, som under sin kampanj på vårt fält då hunnit till oss. Resultaet blev kanske ej vad vi väntat, möjligen på grund av den ene evangelistens ovisa uppträdande, men några räkna dock sin övergång till livet från de mötena.

Tältarbetet följde därpå. Efter att under föregående år haft tältet i Lingpaodistriktet satte vi nu upp det i den folkrika södra förstaden i Shanhsien. Vi ha visserligen åtskilliga församlingsmedlemmar där, men flertalet av befolkningen, övervägande affärsmän, kommer aldrig till vårt kapell i staden. Det är ett par km. väg att gå, och sen ha de sina

affärer öppna söndag som vardag. Under de två månader som tältpredikan pågick här, hade vi ständigt fullt hus. Med hänsyn till affärsmännen och det i stort högre bildade folket här i S., fingo flera av våra missionsanställda evangelister turvis tjäna oss som tältpredikanter, bland dem den på sitt sätt vältalige äldsten Yao Chih-hui och den varme nitiske f. d. affärsmannen Chi Pao-lo. Ett 70-tal personer antecknade sig som sökare, och många av dem komma nu till våra gudstjänster. En episod i samband med tältarbetet här måste jag beröra i korthet. Det visade sig svårare än vi trott att få hyra lämplig plats för tältet här i S. En plats, som vi ansågo alldeles särskilt lämplig, var det stört omöjligt att få hyra. Då det såg som mest omöjligt ut att alls få tag på lämplig plats, kom jag att tänka på en av mina bekanta från första tiden här i S. för mer än tio år sedan. En "vän i nöden" brukade han kalla mig. Herr Sung var nu en av de inflytelserikaste männen här och hade i många år varit ordf. i handelskammaren etc. Då vi först blevo bekanta var han föreståndare för tullverket här i S., som numera avskaffats. Jag hade hört, att han var ägare till den plats, vi helst ville ha, fast den var uthyrd till en bomullsfirma. Mitt hopp var, att han skulle hjälpa oss till en annan lämplig plats. Så snart han fick höra vad saken gällde, lovade han oss att bruka den plats, vi helst ville ha, så länge vi ville. Han kallade på en tjänare, som genast gick åstad och ordnade med utrymning av platsen. Och så påminde han mig om att jag ju en gång räddat hans liv och tackade mig därför, liksom många gånger förut. Det var under inbördeskriget 1925. Han och hans familj och många många andra hade tagit sin tillflykt till missionsstationen, då efter några dagars belägring rövarsoldaterna strömmade in i staden. Snart voro de hos oss också och började röva bort allt de kunde av flyktingarna. I herr Sungs kappsäck funno de två armépistoler, som han oförståndigt nog plockat upp efter de flyende trupperna. I vredesmod höjde en rövarsoldat sin pistol mot bröstet på den likbleke herr Sung. På en oförklarlig ingivelse hoppade jag blixtsnabbt mellan det dödsbringande vapnet och herr Sung. Soldaten blev handfallen, och jag sade lugnt, att inne på missionsstationen fick han ej skada någon. Hr Sung bands och fördes bort, och jag fruktade, att jag aldrig mer skulle få se honom. Men han fick köpa sitt liv med en oerhörd summa pengar, sen de förhört honom. En afton före stadens intagande hade han fört ordet för de till aftonbön samlade flyktingarna och sade bl .a., att de säkert alla ville tro på Jesus. Under de år, som gått, hade vi träffats ofta, men jag hade aldrig fått tillfälle att tala med honom om hans själs frälsning. Nu bad jag Gud om det. Då tältet skulle tas ned, skänkte jag honom ett fint N. T. i läderband. Honom, den rike köpmannen, kunde vi ju ej ge bakelser eller andra skänker, som vi vanligen bruka ge ägaren av tältplatsen. Vid mitt besök var hr Sung sjuk. Han hade förlorat hundratusentals dollars på bomullsaffärer, och av hans utseende trodde jag mig förstå, att han också börjat röka opium. Det var ett synnerligen lämpligt tillfälle att föra samtalet in på andliga ting. I nära en timmes tid fick jag visa honom på de centralaste kapitlen i N. T., som han själv läste högt. Han var djupt gripen och lovade att dagligen läsa ur den goda boken. Så skildes vi. När jag i höstas kom hem från Shuiyu, vårt sommarhem, hörde jag, att hans sjukdom blivit värre, och att han rest till sitt fädernehem i Shantung och avlidit under sommaren. Jag tackade Gud för det tillfälle jag haft att visa honom till Kristus. Många gånger har jag bittert ångrat, att jag försummat dylika tillfällen, som aldrig komma åter. Hade jag försummat mig också i detta fall, skulle det blivit en tung börda på mitt hjärta, ty jag tror, att Gud hade en mening med att jag tidigare, utan egentlig avsikt, fick rädda hans jordiska liv. —

Ungefär samtidigt med tältets uppsättande i Shanhsien började vi tältarbete på norra sidan om floden i köpingen Kochao, två svenska mil väster om Pinglu.

Det var Juichengtältet, vi fått till Pinglu-distriktet för en tid. Här, och i en större by en halv mil närmare Pinglu, var så tältgruppen i verksamhet under våren. Mottagligheten var god. I dessa trakter har folket ej hört evangelium predikas förut annat än av någon bokförsäljare. Nu ha vi en liten lokal och en äldre församlingsmedlem i Kochao som ledare. I höstas döptes två unga kvinnor från samma familj som ledaren, gamle herr Hu. Under hösten har tältet varit uppsatt sju km. väster om staden och i en köping på Gula flodens strand, en km. söder om Pinglu stad. Rätt många ha antecknat sig som sökare. På den senaste platsen fick vi god hjälp av en troende löjtnant, som för tillfället var förlagd dit med sitt folk. Av brist på medel har Shanhsien-tältet ej kunnat vara igång under hösten, men under den kommande våren skall det sättas upp två mil söderut i en stor köping. Juicheng-tältet hoppas vi få slå upp i köpingen Maotsin, en mil öster om Pinglu, innan det senare under våren åter tas i bruk inom Juicheng-distriktet. Tältarbetet är en mycket effektiv gren av vår verksamhet och vi bedja om missionsvännernas uthålliga förböner för detta arbete.

Utstationsarbetet har gått stadigt framåt i Pinglu, Wenhsiang och Tsaiyüan m. fl. smärre platser. Det rådande lugnet i yttre måtto har förhjälpt därtill. Bland dem som under året döpts från Tsaiyüan-trakten är en man, som tidigare varit ledare för flera hundra hem i deras gemensamma avgudadyrkan. Han har haft stor makt över folket och utfört många övernaturliga saker genom sin gemenskap med mörkrets makter Nu är han lika frimodig i att predika evangelium, och många lära lyssna till honom. Bedjen för den mannen! I Wenhsiang-distriktet har en av Brittiska och Utländska Bibelsällskapet avlönad kolportör verkat hela året. Han har gått igenom vår bibelskola i Yuncheng och gör ett mycket gott arbete. —

Det stationära *församlingsarbetet* har fortgått som förut. Det ger oss sina särskilda både glädje- och sorgeämnen. Missionsbefallningens senare del, att "lära dem att *hålla* allt" vad Jesus befallt, "omsorgen om alla församlingarna" som Paulus uttrycker samma sak, den bördan få vi kasta på Herren, som lovat bära både oss och våra bördor. Annars bleve den för svår. Vi behövde ha bibelkurser året om för att fördjupa de troendes kunskap i Guds ord och stärka dem i kampen mot den omgivande hedendomen. Nu blir det ej mycket tid över för den verksamheten. Och det är ett verkligt sorgeämne! Den mesta tiden går till stormöten höst och vår. Man får breda ut sig på djupets bekostnad. Det gäller ej bara oss missionärer utan även de infödda ledarna. Men att arbetet breder ut sig är ju också ett Herrens verk. Vi måste bedja Gud om många flera dugliga infödda ledare och även, att församlingarna bli vakna över sin underhållsplikt mot dem. Det är ju det stora problemet på alla missionsfält i vår tid. — Under året ha 87 personer blivit döpta i västra Honan-distriktet mot 95 föregående år.

Under hösten bodde vi i Loyang ett par månader och fingo deltaga i flera möten i distriktet. Erik Malm och undertecknad ha ansvaret där gemensamt, sen Engbäcks reste hem. Under 1934 och första kvartalet 1935 hade jag även förmånen att ha tillsyn över det stora Mienchih-distriktet. Hösten 1934 kunde jag i sällskap med ett par evangelister besöka staden Lushih, ungefär elva mil söder om Lingpao. Där hade ingen missionär varit på tjugu år, sade de. Nu fanns en stor församling där uppkommen helt utan missionärers insats. Trakten är ofta osäker för resande, och nu torde det ej vara rådligt för utlänningar att resa dit. Från Lushih följde vi den klara Lo-floden österut och hade möten på flera platser. Överallt går evangelium fram här i Honan, och det fortare än vi hinna tillse de spridda gruppernas stora behov av församlingsvård. Alltfort är det brist på arbetare ej på skörd!

Gosskolan i Chüehchow kunde ej öppnas i höstas närmast av brist på lämplig

lärare. Hoppas den bristen kan avhjälpas till kommande läsårs början. Flickskolan i Lingpao stad har fortgått som vanligt. Bland dem som tog examen i våras och fortsatte i Yuncheng flickskola är en dotter till den ovannämnde äldste Yao.

Just nu skocka sig orosmolnen tätare än förr i norra Kina, och kineserna här undra med bävan vad som skall tima under våren. Det är allt en maning till oss att verka medan ännu tillfällena givas oss. Under allt få vi frimodigt tillägna oss Herrens tillsägelse om att — trots all egen skröplighet — vårt arbete, Edert och vårt, kära förebedjande vänner, ej är fåfängt, såframt det sker i Herren och hans väldiga kraft, som fullkomnas i de svaga.

Johannes Aspberg.

Kinas press.

Den oerhörda utveckling tidningspressen i nyare tid fått i Kina är värd beaktande. Vi anföra här några siffror från tidskriften "The Chinese Recorder". Så t. ex. fyrdubblades på 13 år de regelbundet utkommande tidningarna. År 1922 inregistrerades sålunda 1,134 och juni 1935 inregistrerades ytterligare 4.735 tidningar och tidskrifter. Under samma tid ökades veckotidningarne från 728 till 1.100. År 1922 befordrades genom postverket 43.024.700 tidningsexemplar, åren 1933—34: 140.287.500. Kinas press utsänder från 1.5 till 2 miljoner per nummer räknat. 165 större tidningar ha tillsammans en upplaga på 1.272.000. Ett tusen mindre tidningar utgå i upplagor på 250.000 till 750.000. Detta innebär att varje person i Kina skulle få läsa en till två tidningsnummer per år, då i Västerns industriländer det beräknas till 80 nummer per capita. Men man studerar tidningarne mycket ivrigare i Kina än hos oss. Man kan beräkna att varje tidning har 10 läsare mot tre hos oss. Det ojämförligt största antalet tidningar, omkring 2/3, utgives i Shanghai, Nanking, Canton, Peiping (Peking) och Tientsin. Landsortspressen har ännu ej kommit upp till mer än mellan 30—50 tidningar. Att det skrivna ordet betyder mycket för dananden av den kinesiska folkopinionen framgår tydligt av denna översikt, vilket missionens vänner göra väl i att uppmärksamma.

E. F.

Fortbildningskurs för missionärer den 22—30 aug. 1936

Svenska Missionsrådet inbjuder hemmavarande svenska missionärer och missionärskandidater, ledamöter av missionsorganisationernas styrelser, missionssekreterare och andra i den yttre missionens tjänst anställda funktionärer till en missionskurs vid Holsbybrunn i Småland den 22—30 augusti 1936.

PROGRAM

Kursens ledare: Svenska Missionsrådets ordförande, professor *Knut B. Westman.*

Lördagen den 22 augusti.

Kl. 8 e. m. Inledningsmöte med hälsningstal av ordföranden. Val av funktionärer o. s. v.

Söndagen den 23 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan av missionsföreståndare *Viktor Johansson.*

Kl. 5 e. m. Missionsmöte med tal av kongomissionären *Aron Andersson* m. fl.

Måndagen den 24 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Kl. 12—1.45 e. m. Världsmissionens kris och krav. Professor *Knut B. Westman.*

Tisdagen den 25 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Kl. 12—12.45 e. m. Att vara själavinnare och att fostra själavinnare. Missionär *Aron Andersson.*

Kl. 1—1.45 e. m. ". . utan genom min Ande". Pastor *Ernh. Gehlin.*

Onsdagen den 26 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Kl. 12—12.45 e. m. Det andliga läget i judevärlden. Missionsföreståndare *Birger Pernow.*

Kl. 1—1.45 e. m. Muhammedanmissionen. Fröken *Lisa Gahns,* Ostturkestan.

Torsdagen den 27 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Dagens program ordnas av missionärerna vid kursen.

Fedagen den 28 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Kl. 12—1.45 e. m. Råd och anvisningar med hänsyn till missionärernas psykiska och fysiska hälsa. Dr *G. Palmaer.*

Lördagen den 29 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Kl. 12—1.45 e. m. "Väktare, vad lider natten?" Missionsföreståndare *Nils Dahlberg.*

Söndagen den 30 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan vid Holsbybrunn och andra platser i närheten av deltagare i kursen.

Kl. 5 e. m. Avslutningsmöte.

Diskussioner och möten på eftermiddagar och kvällar, avslutningsmötet o. s. v. ordnas av Programkommittén.

Morgon- och aftonbönerna äro offentliga och ledas av kursdeltagare.

Sänglinne och handdukar medtagas.

Då avgifterna för bostad och vivre genom brunnsdirektionens tillmötesgående kunna sättas till det låga priset av 3 kr. per dag, hoppas Missionsrådet på ett talrikt deltagande.

Anmälan om deltagande sändes ju förr desto hellre till missionär D. R. Wahlquist, Tegnérgatan 8, Stockholm.

Svenska Missionsrådet.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1936 i sin 41:a årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhållas vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Vårt liv ett ständigt segertåg — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Kinas Press. — Fortbildningskurs för missionärer den 22—30 augusti 1936 — Missionstidningen Sinims land.

Stockholm 1936 Boktr. A.-B. P. A Palmers Eftr

N:r 9. ÅRG. 41 10 MAJ 1936 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

MER TRO.

Av Fr. Hammarsten.

"Då svarade Jesus och sade till dem: Sannerligen säger jag eder: Om I haven tro och icke tvivlen, så skolen I icke allenast kunna göra sådant som skedde med fikonträdet, utan I skolen till och med kunna säga till detta berg: 'Häv dig upp och kasta dig i havet,' och det skall ske. Och allt vad I med tro bedjen om i eder bön, det skolen I få." Matt. 21: 21, 22.

Man kan ju icke ett ögonblick tvivla därpå, att Herren Jesus vetat, vad han sagt, och att han även står för sitt ord. Men då måste vi ock fråga, var den tro är, som försätter berg, och vi måste med blygsel erkänna, att vi försumma att tillägna oss detta trosmått. Herrens klagan hava vi ock hört: "Skall väl Människosonen, när han kommer, finna tro här på jorden?" Trons uppgift är mångfaldig. I vissa lägen är den ingen annan än att vila vid Herrens bestämda, på oss själva alldeles uppenbart tillämpliga löften. Trons uppgift är då icke högre än att hålla Gud för en sannfärdig Gud, som icke kan ljuga. Detta sker t. ex., då en själ som vill överlämna sig åt Herren tror, att han icke kastar ut den, som kommer till honom, eller då ett över synden bekymrat hjärta, som utgjuter sig i bekännelse och sträcker sig efter korset, tror att blodet renar från alla synder. Vidare är trons uppgift i vissa fall att avsäga sig alla önskningar för att helt överlämna sig åt Herren, såsom Jesus själv i örtagården bad: "Ske din vilja." Om man ville kalla den förra tron för den vilande, så skulle man kunna kalla denna för den åt Herren allt överlåtande tron. Men trons uppgift är även den som Ebr. 11 kap. och denna text angiva, i vilket fall vi kunde kalla den krafttro. I så-

dan tro hava Abraham, Moses och Elias och många, som nu intaga sin plats i skyn av vittnena, kämpat inför Gud och vunnit, där de icke ägt uttryckliga löften för det ifrågavarande fallet att stödja sig på, ja där de i likhet med Moses haft Guds ord skenbart emot sig. (2 Mos. 32; 4 Mos. 14) Skulle vi icke då få upptaga deras kamp? Jo visserligen. Och är det riktigt att icke i egen vilja trotsa sig fram, månne det icke också är Gud misshagligt att ingenting våga i tron? Men när skola vi sucka: "Ske din vilja" eller i heligt trots kämpa med Gud? Ja, det kan endast Anden lära. Mången gång skall han förmena oss att bedja på det senare sättet men ock mången gång förebrå oss vår klentro. O må vi lyda honom även då, när han uppfostrar oss att i trons kamp tillvinna oss stora ting av vår Gud.

"Mer helighet giv mig,
Mer kärlek och flit,
Mer sorg över synden,
Mer allvar och nit,
Mer t r o, på min Jesus,
Mer frid i hans famn,
Mer saktmod i sinnet,
Mer b ö n i hans namn."

— — —

"Mer renhet, o, giv mig,
Mer salighetshopp,
Mer frihet från världen,
Mer trängtan dit opp!
Mer nyttig ock gör mig,
På frukter mer rik,
Mer mogen för himlen,
Mer, Jesus, dig lik!"

---

†

Våra hädangångna.

Påskens högtid talar till oss om död och uppståndelse, om liv och oförgänglighet.

Under densamma ha i år tvenne av våra varma och trofasta vänner fått hembud. Påskdagen hemförlovades å Visby lasarett fröken *Gustava Meukow* i en ålder av 70 år. Under ett tiotal år hade hon varit vår missions ombud och som sådant på flerfaldiga sätt lagt sitt varma intresse för Guds rikes utbredande i Kina i dagen.

Så kom sjukdomen och nedbröt hennes krafter. Under några veckor var det en kamp mellan liv och död, men till sist voro krafterna uttömda. Utan några egentliga smärtor, men mycket trött, avled vår kära vän i full trosvisshet, vilande på löftet i Joh. 3: 16, för att i en annan värld fortsätta sitt tjänande liv. Vi tacka Gud för minnet av fröken Gustava Meukow.

*

Den 20:de april kom det länge väntade hembudet till vår älskade och vördade vän, fru *Thecla Tjäder,* som i sitt 90:de år fick ingå i sin Herres glädje. Lång och arbetsam var hennes levnadsdag. Mycket ljus och många skuggor föllo över hennes väg, såsom väl över de flesta kristnas. Varm var den kärlek till missionen i olika länder, som Heren fått tända i hennes hjärta. Tvenne söner fick hon den stora glädjen offra i missionens tjänst. Själv gav hon av sitt andliga och timliga efter förmåga åt Herrens verk. Elden på hennes bönealtare tycktes icke slockna. Då de kroppsliga krafterna avtogo, var det uppfriskande och trosstärkande för dem som hade förmånen att få vara i hennes närhet att förmärka huru klar hennes blick var för de eviga tingen. Andens synglas var ej fördunklat. "Underbart, underbart, underbart", viskade

hon fram, då Ps. 23 förelästes för henne, "att jag skall få bo i Herrens hus evinnerligen!" Nu har hon tagit en av de många boningarna i besittning. Vi unna henne ro och vila!

A. B.

S. M. K:s Årsmöte.

Program för S. M. K:s årshögtid införas i detta nummer av vår tidning och vi bedja att här få fästa uppmärksamheten därvid och att få på det varmaste inbjuda till alla mötena i samband med högtiden. Må årsmötet också få vara inneslutet i våra vänners förböner!

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor 1936.

Svenska Missionen i Kina kommer v. G. såsom förut meddelats att till sommaren anordna två Bibel- och Ungdomsveckor.

Den första planeras att hållas i *Vittsjö*, Skåne, *den 23—29 juni* och den andra som vanligt på *Mauritzberg*, Östergötland *den 21—27 juli*. Utförligare meddelande lämnas i ett kommande nummer av vår tidning. Redan nu ville vi emellertid inbjuda till dessa "veckor" samt mana till förbön för dem. Vi vore också så tacksamma för hjälp med spridningen av inbjudan.

Hemkommande missionärer.

De i förra numret av vår tidning omnämnda missionärerna: *Nils och Olga Styrelius, Joh. och Ingrid Aspberg, Elna Lenell* och *Hanna Wang* beräknade att avresa från Shanghai med P. & O. ångaren "Chartage" den 28 april och kunna alltså vara att vänta till Sverige under första hälften av juni månad. Give Herren dem en god och vilsam resa!

PROGRAM

vid

S. M. K:s 49:de Årsmöte

den 20 — 24 maj 1936.

Onsdagen den 20 maj.

Kl. 8 e. m. Möte i *Norrlandssalen, K. F. U. M.*, Birger Jarlsgatan 35, Stockholm
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries*.
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Föredragande av revisionsberättelsen.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och revisorssuppleanter.
Föredrag av fröken *Lisa Blom*.
Tacksägelse- och bönestund.
Servering av kaffe och te.
Avslutning.

Torsdagen den 21 maj.

Kl. 11 f. m. *I Betesdakyrkan*, Floragatan 8.
Inledning av missionsföreståndare *Erik Folke*.
Predikan av missionsföreståndare *J. Nyrén*.

Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior), Birger Jarlsgatan 35. *Av dem som önska deltaga i denna middag måste anmälan i förväg göras till S. M. K:s Exp., Tel. 10 44 59 eller 10 54 73.*

Kl. 6 e. m. *I Betesdakyrkan.*
Föredrag av komminister *Henrik Berg*.
Utdrag ur årsberättelsen av sekr.

Fredagen den 22 maj.

Mötena hållas hela dagen på *K. F. U. M. (Norrlandssalen)*, Birger Jarlsg. 35.

Kl. 10,30 f. m. Morgonbön. Reseombudet *Gust. A. Österberg*.

Kl. 11 f. m. Bibelstund. Missionär *August Berg*.

Kl. 12 m. Kafferast.

Kl. 12,30 e. m. Möte med tal av missionsföreståndare *Erik Folke, Judith Hultquist* och *Carl-Johan Bergquist*.

Kl. 8 e. m. Ungdomsmöte.
Tal av fru *Elsie Bergquist*, fröken *Astrid Håkansson, Arne Bendtz* m. fl.
Servering av kaffe och te.

Lördagen den 23 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11,30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg från Centralstationen* till *Sundbyberg Norra* station kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

Kl. 3 e. m. Kommitténs enskilda sammanträde.

Söndagen den 24 maj.

Kl. 6 e. m. i *Oscars kyrka.*

Predikan av kyrkoherde *Valdus Bengtson.* Avskiljning av *Arne Bendtz* till S. M. K:s missionär med invigningstal av missionsföreståndare *Erik Folke.*

Efter missionärsavskiljningen i kyrkan samkväm i *Oscars församlingshem,* Fredrikhovsgatan 8.

Läget på S. M. K:s fält.

I förra numret av Missionstidningen Sinims Land hade vi ej något om läget på vårt fält, enär vi ej fått underrättelser vilka utvisade någon mera betydande förändring från vad vi meddelat i vår tidning för den 10 april. Nu torde det emellertid vara på sin plats att vi meddela något av vad vi senare fått höra om läget.

Breven, som äro avsända samtidigt som Shansistationerna utrymdes, ge ett livligt intryck av den oro som då var rådande i sinnena. Rykten av olika innehåll spriddes, och även meddelanden, som syntes vara trovärdiga, visade sig sedan vara överdrivna. Myndigheterna sågo sig också föranlåtna att gå fram med stor stränghet då det gällde att förhindra de rödas framfart. Spioner blevo tagna och skjutna, och det såg ut som om regeln, som följdes, ibland kunde formuleras så: Hellre döda tio oskyldiga än att låta en skyldig undkomma. Krigstillstånd var rådande, förbud för folksamlingar utfärdades, och man fick ej gå fritt in och ut genom statsportarna. Det är med tanke på dessa förhållanden ett stort glädje- och tacksägelseämne, att våra missionärer utan större svårigheter kunde komma över från Shansi till Honan och att myndigheterna visade sig vänliga och tillmötesgående. En borgmästare meddelade också, att han fått särskilda order att hjälpa missionärerna om så behövdes. I Honan äro våra missionärer i fullt arbete, och vi glädjas åt vad de nu kunna göra för att hjälpa och bistå i arbetet för Guds rike där. I ett av de senaste breven uttalar också föreståndaren på fältet, missionär C. F. Blom, förhoppning om att arbetet i Shansi skall kunna återupptagas redan nu under våren.

Hoyangmissionärerna, som tidigare lämnat Hoyang för att taga sin tillflykt till Shansi, återvände till sin station, då Shansi måste utrymmas. Sedermera har dock läget varit så osäkert, att det ansetts nödvändigt att utrymma både Hoyang och Tali. Missionärsparet Hugo och Marie Linder äro så långt vi veta kvar i Pucheng.

De missionärer, som måst lämna sina stationer, befunno sig enligt ett brev, avsänt den 10 april, på följande platser: I *Tungkwan:* Ingeborg Ackzell, Hanna Lundberg, Åke Haglund och Arvid Hjärtberg; i *Shanhsien:* Carl-Gustaf Nordberg. Hit väntades också Martin Bergling sedan han följt sin fru och lille Bo till Shekow, där de skola vara hos missionärsparet Morris och Carola Bergling under våren. De övriga voro då brevet skrevs i Loyang, men Estrid Sjöström och Lisa Gustavsson skulle resa till Sinanhsien för att hjälpa till där före och under vårens stormöte. Ethel Blom, Ida Söderberg och Dagny Nordgren voro ännu kvar i Shanghai och i arbete där.

Må alla de våra få vara inneslutna i missionsvännernas förböner och må de kinesiska kristna därvid ej bliva bortglömda. De äro under denna tid i särskilt behov av förbön. Ännu en gång ville vi också mana till förbön för Kinas land och folk, dess regering och alla som i denna oroliga tid stå i ledareställning.

M. L.

Uppbrottet.

På värdshus vid Teng-ling-tu, Gula flodens stora södra krök, den 23 mars 1936.

Kära vänner!

Det är nu mera än tio år som kommunisterna uppenbart eller i hemlighet sökt

förbereda marken för en revolution här i Kina. Den har ej kunnat genomföras över hela landet samtidigt, men i olika provinser ha de lyckats att med stöd av värvade arméer framföra program och hålla sig vid makten rätt så länge och därunder vunnit erfarenhet och god utbildning i taktik för sina arméer. Det sista året ha de nyttjat ut spänningen med Japan i norra Kina, och den som då ej alls kunnat förlika sig med tanken på att grannen i öster skulle vinna mera inflytande har lättare kunnat dragas över till sympatier för inflytandet västerifrån.

Vad Shansi beträffar är det just nu brännpunkten för ett våldsamt försök att lägga denna provins under kommunisternas kontroll. När jag för en månad sedan kom tillbaka från en bibelkurs i Honan, såg jag, att något ovanligt var på färde. Stora trupptransporter pågingo, och på flygfältet invid Yuncheng järnvägsstation pågick ej den vanliga rekryt- och kulspruteexercisen utan en hel militärförläggning var samlad där. Snart nog fick jag veta, att den röda armén, som förut upprättat en kommuniststat i provinsen Si-ch'uan och sedan begivit sig över till Shensi, nu lyckats komma över den väl bevakade Gula floden in i Shansi. Några civilklädda krigare hade tagit ett ansenligt parti opium med sig till ett färjställe rätt långt västerut om staden Hungtung. De hade kommit i kontakt med vakthavande officeren på Shansisidan och erbjudit honom en ansenlig penningsumma — den uppgives av somliga till flera tusen dollar — för att få föra opiet in i Shansi. Kedjan är ej starkare än den svagaste länken, och då officeren tog emot mutorna, brast kedjan. Snart nog kommo ännu flera män, tillsammans med de förra, under förevändning att de denna gång hade så avsevärt mera med sig, att det krävdes många flera för transport av lådorna. Nåja, de släpptes över, men lådorna voro ej fyllda med opium. Under sina fladdrande kinesiska dräkter hade de revolvrar och sköto ned den del av vakten, som ej hann att skynda undan. Den förut mutade officeren kom i säkerhet för tillfället men blev sedermera gripen av sina överordnade och sänd till Tai-yan för rannsakning. Så blev saken känd, men faktum stod ej att ändra. De röda hade kommit i besittning av färjstället i fråga*. Och en skara av tiotusen man strömmade oförtövat in i Shansi. Folket i trakten av Hungtung och det närbelägna Chaocheng har sedan gammalt rykte om sig att vara oförvägna rövare, och de slöto sig nu till de rödas armé, som snart nog uppgavs räkna 20.000 man.

Det har helt naturligt varit huvudorten Tai-yuan regeringen varit angelägen att skydda. Där finnas gevärs- och ammunitionsfabriker — Bofors har monterat maskinerna och ordnat hela anläggningen — och helt naturligt ha andra platsers bevakning fått stå något tillbaka.

Näst Tai-yuan skulle emellertid Yuncheng bli stridsäpplet, och därifrån skulle sedan eventuellt den av centralregeringen kontrollerade Lung-Hai-banan, från kusten till Si-an-fu, kunna avskäras och provinserna Shensi och Kansuh lätt nog kunna underkuvas. Så länge den starka staden *Lin-fen,* 18 svenska mil norr om Yuncheng, var orörd, ansågo vi oss dock lugna i Yuncheng. Den 18 mars på middagen talade jag per telefon med en C. I. M.-misisonär i Linfen, och då var ännu allt lungt där. Men kl. 6.20 sändes därifrån ett telegram som jag mottog halvannan timme senare "Linfen enclosed. Dangerous. Consult military authorities". (Linfen omringad. Farligt. Rådgör med militära myndigheterna).

I sällskap med seminarieläraren Tung och Vilhelm Bergling gick jag då upp till polischefen. Denne visste om att Hungtung och Chaocheng, belägna några mil norr om Linfen, voro belägrade, men han var hoppfull och trodde, att det skulle dröja länge, innan de röda kunde komma till Yuncheng. Vi utlänningar voro ej fullt så hoppfulla, och vi ansågo det klokast att snarast möjligt utrymma våra

* Enligt en annan uppgift hade de gått över den tillfrusna floden på isen.

Shansi-stationer, innan stadsportarna stängdes och vi utsattes för belägring med oviss utgång.

Nästa dag, den 19 mars, kom polischefen till mig på visit. Jag bad genast läraren Tung komma över till detta samtal. En lärare från det kvinnliga seminariet kom också, likaså Vilhelm Bergling. Polischefen lade sina ord mycket väl och sade i huvudsak så:

"Såsom ämbetsman borde jag ju icke komma och uppmana er att snarast möjligt begiva er härifrån. Jag anser ju, att staden kan uthärda en belägring: vi ha nog med millitär och 800 man av statspolisen. Endast det är emot oss, att vi ha mycket litet livsmedel samlade här. Vänskap är ju också en mycket viktig faktor i livet, och som vän vill jag då säga, att det är klokast av er att för tillfället begiva er härifrån".

Sedan rörde sig vårt samtal huvudsakligen om huru våra skolor skulle upplösas utan att väcka uppmärksamhet och oro. — Jag nämnde för honom att två timmar tidigare hade fyra kvinnliga missionärer från C. I. M. kommit till vårt hem för att undfly faran i norr. Vi voro nu 13 utlänningar på missionsstationen, men några av oss skulle resa redan nästa morgon, den 20 mars. Polischefen var tillfreds med detta och hade en börda mindre.

Det gällde då att med brev och telegram ordna alla detaljer för den beslutade evakueringen så praktiskt som möjligt, bland annat så att det fanns beredd plats på andra stationer för missionärerna i Yuncheng, Chieh-hsien och Juicheng. Från Yung-tsi voro utlänningarna beredda att resa till Tungkwan. Vidare måste vi tänka på missionens köpekontrakt och räkenskapsböcker. När vi år 1927 reste till kusten på grund av politiska åskmoln, voro våra kineser villiga att i något hem gömma undan lådan med värdehandlingar. Men denna gång ville de ej taga den risken, ty det är just sådana handlingar som kommunisterna söka efter, sade de.

Den 20 mars på morgonen reste de fyra engelska systrarna samt Margaret Bergling och Tyra Lindgren med sex barnhemsflickor. Att få med deras tyngre bagage på tåget gick dock ej; flyende norrifrån hade fyllt personvagnarna, liksom också deras resgods den speciella godsvagnen, så att det var stort att de våra alls kunde komma med. Då både järnvägslinien och telegrafen norr om Linfen voro avbrutna, ville så många som kunde det lämna det hittills under republikens 24 gångna år så lugna Shansi bakom sig.

Sedan de sex rest, hade vi andra en rätt så brådskande dag. Kineserna ville klara upp sina räkningar, skolbarnen skulle försvinna gruppvis och eskort ordnas för en del av dem. Våra egna personliga tillhörigheter skulle packas undan, ty polischefen sade så sant, att pöbeln begagnar alltid tillfället att plundra vad den kan. Vad vi bäst behövde för en beräknad bortovaro över sommaren, varhelst detta än bleve, skulle medtagas för att ej behöva nyanskaffas. Vid sådana tillfällen känner nog mer än en ibland oss, huru långt man har kvar till den för hebréerna, "främlingarne", angivna standarden: att *med glädje* uthärda plundring och förstöring av sina egodelar. En bekant missionär, som särskilt älskade studier — hans distrikt var närmast Lu-sih-hsien — fick tre gånger uppleva, att hans älskade böcker alldeles sletos sönder av illvilliga och upphetsade människoskaror.

Nog voro vi uppe i tid på lördags morgon den 21 mars, och vårt bagage hade sänts till järnvägsstationen utanför staden kvällen förut. Det gick ett rykte, att stadsportarne skulle stängas lördags morgon och ingen sedan slippa ut, men detta visade sig ej vara sant. Däremot fingo vi en annan överraskning, nämnligen att tåget kom in tidigare än tänkt var, ty det hade ej kunnat gå så långt norrut som till Linfen kvällen förut. Den kines, som vaktat bagaget hela natten, hade då ej sinnesnärvaro nog att köpa en eller två biljetter för oss, så att polettering kunde medgivas. När vi kommo ner, köpte vi våra biljetter, men polettering ansågs ej

medhinnas, fastän godset var vägt. Tåget skulle visserligen stanna två timmars tid på en station längre bort för att två militärtåg skulle passera, men vagnarna voro så fyllda med folk, att man ej ville ha med flera och önskade sända bort tåget. Biljettluckan stängdes, och många fingo till sin grämelse stanna kvar. Vår kinesiske pastor Kao sökte få biljett för hustru och barn, men det gick ej alls. Och där låg nu de fyra engelska systrarnas resgods, och vidare de nio svenskarnes samt dessutom lådor, som tidigare deponerats i det såsom tryggat ansedda Yuncheng! Nu gällde det att hastligt fatta beslut. Jag sade till Vilhelm Bergling "Jag stannar kvar och tar hand om sakerna. Försök att komma med, du!" Men han var ej med om det och jag, som hade lådan med missionens värdepapper inne på tåget utan möjlighet att i den starka trängseln få ut den, fick finna mig i det oundvikliga och söka komma med tåget. Jag klämde mig upp på den änden av en vagn, som blott har dörr men inga fotsteg, slängde benen över järnbarriären och — tåget ångade iväg.

Efter en timme voro vi i Chieh-hsien. Inga biljetter såldes där, då utrymme saknades för flera resande, och en grupp elever från vårt seminarium, vilka gått till fots dit föregående dag för att ej väcka uppmärksamhet, blevo naturligtvis snopna över att ej få följa med. De hyrde då rikshas för sitt bagage och vandrade till fots två och en halv dag till flodövergången. Och Vilhelm Bergling ansåg, även han, att det var säkrare att resa från Yuncheng med allt resgodset på rikshas än att invänta en oviss morgondag. Med honom följde även de förut nämnda två lärarna. Den ena av dem fruktade för sitt liv, enär han ej följt polischefens föreskrifter beträffande skolornas upplösning. Många nedskjutas nämligen summariskt dessa dagar, och misstänkes någon vara kommunist, är livet ej mycket värt.

Måtte nu Herren i nåd hålla sin skyddande hand över missionens egendom och över de många kristna, som ej kunna lämna hem och förvärvsarbete. De känna det beklämmande när missionäreren reser sin väg, ty de förstå, att detta ej sker utan att starka skäl förefinnas.

Med många hälsningar till alla förebedjande vänner,

Eder *Malte Ringberg.*

Åter i Hoyang för en tid.*

Hoyang den 25. 3. 36.

Kära Länkar!

För länge sedan borde jag sänt Eder alla en hälsning! Först nu blir tanken därpå verklighet.

Vi äro nu tillbaka till Hoyang igen. Förra onsdagskvällen kom jag fram efter en rätt besvärlig resa från Tali. Det blåste duktigt båda resdagarna, och den sista dagen var det nästan snöstorm. Berglings o. Carl-Gustaf Nordberg kommo dagen därpå, de hade varit på väg fyra dagar sedan de startade från Yuncheng — uppehållna på värdshus en stor del av tiden på grund av ovädret. Nu äro vi dock alla välbehållna hemma. I söndags kom Sinims Land, som förtäljde att vi fått lämna Hoyang. Det kändes rätt underligt att läsa den artikeln nu, då vi voro här igen. Den tid, som ligger emellan, sedan vi voro här sist, har nog inte varit förgäves. Jag är tacksam för att jag fick tillbringa den i Tali, där vi (Maja Lundmark och jag) redan voro vid tiden för flykten från Hoyang. Här är nu relativt lugnt, men man vet aldrig hur våren skall gestalta sig för oss. Dock veta vi en sak, och det är, att Herren känner den ofarna stigen, och det ger trygghet och vila.

Nu är det Shansis tur att ha det oroligt. Alla våra kamrater ha fått lov att lämna stationerna där och fly över till Honan och Shensi. Bed mycket för oss i dessa tider, då fienden sätter in sin kraft på ett särskilt sätt, för att förstöra Her-

* Vistelsen i Hoyang blev denna gång ej långvarig, enär missionärerna snart åter måste lämna stationen. Se särskild artikel om oron på S. M. K:s fält i detta nummer av vår tidn.

rens små planteringar. — Må vi aldrig förgäta att Jesus är konungars Konung, och att han skall övervinna och bevisa att han dock *har* all makt i himmelen och på jorden.

Här i Hoyang är f. n. 13 kvinnor samlade till en liknande kurs, som vi hade i höstas. Vi tro att Herren verkar i hjärtana. Det är så gott ibland dem. Om 1 1/2 vecka skall den avslutas. Roligt var det att få komma hem innan den var slut, och få se litet av arbetet.

Tack för all förbön med anledning av min sjukdom. Herren har givit hälsa och krafter åter.

Med de varmaste hälsningar till Eder alla från en länk i Kina

Astrid Löfgren.

Ett gynnsamt tillfälle.

På utstationen i en liten köping pågick stormöte. De troende på platsen hade mangrant mött upp för att uppbyggas på sin allraheligaste tro, och det var en outsägbar glädje för det unga sändebudet att få vittna för dessa om "honom, som älskar oss, och som har löst oss från våra synder med sitt blod". Åhörarna, vilka voro ganska många efter förhållandena, sutto med ett hjärta och en själ och liksom drucko in varje ord, som sades.

Medan vi på detta sätt fröjdades i levande Gud över nåden att få kallas och vara Guds barn, höllo de arma hedningarna på att roa sig bäst de kunde uppe i ett avgudatempel, som är beläget strax ovanför denna köping. Då eftermiddagens möte var slut, gingo postmästaren på platsen, en evangelist och undertecknad ut på en liten promenad. Vi gingo då förbi detta tempel och sågo vilka massor av människor, som där voro samlade för att få lite omväxling från vardagslivets ständigt enahanda. Från templets förgårdar åsåg man teaterföreviisningen, som syntes ta åskådarnas intresse helt i anspråk, och inne i de olika salarna, där de fula och grinande avgudarna stodo uppradade längs väggarna, sutto kortspelande män, grupperade i större och mindre ringar, och de hade alla förfärligt bråttom. Det gällde ju pengar. Då måste man vara på sin vakt! Ja, så intresserade och intagna av spelet voro de, att de ej ens lyfte upp sina huvuden för att se utlänningen, som nu var i deras närhet och som eljest tages i betraktande från topp till tå.

"I kväll ska vi gå hit, och då ska vi ta med oss bibeldelar och traktater", sade evangelisten. Jag var intresserad för saken, men postmästaren menade, att då var det mörkt o. s. v. "Vi ska göra ett försök i alla fall", fortsatte evangelisten, och så gingo vi hem.

Mörkret föll på rätt snart, och då vi intagit det enkla aftonmålet — hirsvälling och bröd, — utrustade vi oss med traktater av olika slag samt evangeliedelar. De förstnämnda skulle bara utdelas till dem, som ville ha, men de senare skulle säljas, annars kanske de blevo bortkastade som värdelöst papper. Nu voro vi fem, sex i sällskapet, och evangelisten var den självskrivne ledaren, emedan han kommit fram med förslaget. Efter att ha uppsänt en brinnande bön till Gud om en öppen dörr för evangelium gingo vi åstad. Kvällens föreställning hade ej börjat, men hundratals män, kvinnor och barn, — folk i alla åldrar — sutto eller stodo där i väntan på den glädje, som denna världen i kväll skulle ge dem. Detta är väl "gräddan" av den förströelse, som de i sitt glädjefattiga liv kunna få.

"Kom med mig, bara!" uppmanade evangelisten, ty han ville, att vi skulle hålla tätt ihop, så att vi ej skulle bli skingrade i den stora folkmassan. Och vi följde snällt efter. "Vart ska han ta vägen?" tänkte jag, då han oupphörligen trängde sig framåt så fort det sig göra lät. — Jo, det fick jag snart klart för mig. Längst fram till teaterspelarnas hus, dit allas blickar voro riktade, skulle vi, och han gav sig ej, förrän vi alla voro där. — En nästan två meters hög bänk togo vi fram. Några pojkar hade visserligen redan intagit den som sin sittplats

för kvällen, men då vi vänligt bådo dem stiga ned och låta oss få låna den en stund, hoppade de raskt ned. Nu placerades den allra längst fram, och folket, som förstått att något var i görningen, flockade sig omkring oss. Så sjungo vi körer. Hundratals mörka ögonpar sågo på oss, och när sången sjungits till slut, steg evangelisten upp på bänken, som nu blev en förträfflig ståplats för talarna. Trevligt och ledigt talade han om vari allt skapat har sin grund, och om det som förbliver, då himmel och jord skall förgås. Om honom, som har ett namn, som är över alla andra, fingo de också höra, och förvisso skall Guds ord ej återkomma fåfängt utan att först uträtta det vartill det blivit sänt. — En annan av bröderna fortsatte, då den förste talaren slutat, att tala om Jesus, som öppnat en ny och levande väg till Guds tron och om det blod, som renar även den allra störste syndare, om han i uppriktig botfärdighet vänder sig till honom. — Så var det min tur att fortsätta vittnesbörden, men just då avlossades ett skott, som tecken på att föreställningen skulle börja.

I all hast började vi sälja evangeliedelar samt utdela traktater åt höger och vänster. Åtgången var stor. Med glada hjärtan gingo vi hem, medan de arma hedningarna sutto kvar på tempelgården i den kalla kvällstimman och åsågo kvällens teaterprogram. Kanske — vi hoppas och tro det — mångens tanke kretsade omkring de ord om frid, glädje, syndernas förlåtelse och hopp för evigheten, vilka de nyligen fått höra. Gud allena vet det, och han är mäktig att uppenbara sin fullkomliga kraft i vår svaghet. Då vi senare på kvällen bådo, att han bland dessa åhörare skulle uttaga åtminstone några för sitt eviga rike, så bådo vi i överensstämmelse med hans vilja, ty Gud vill, att alla människor skola bliva frälsta och komma till sanningens kunskap.

Hoyang den 4 mars 1936.

Åke Haglund.

Vår fonetiska klass.

Medlemmarna av den äro nu spridda åt olika håll. För varje år växer den, prisat vare Herren! Somliga äro så ivriga att komma tillbaka år efter år på bibelkurser, där de med sina fonetiska Testamenten följa med så bra, säger fröken Hanna Wang.

Vi ha här i Pucheng nyss slutat en sådan kurs för kvinnor. Bland andra som då läste fonetiska voro några gummor, vilka vi hade ansett såsom hopplösa — en av dem, gamla mor Uang, var nära sjuttio år. Men Gud har hört deras böner och sett deras tårar, och det gick riktigt bra för dem.

Man blev så glad och uppmuntrad under det vi läste Gamla Testamentets Historia, då man ibland fick höra deras glada skratt, när de läste om sådant, som föreföll vardagligt. Till exempel — för deras inre syn sågo de så klart då Sippore och hennes två söner, iklädda sina bästa kläder, sattes upp på åsnan, som skulle föra dem till Egypten. Den yngste gossen sattes framför modern, den andre bakom. Där satt han med bägge händerna hållande säkert i modern. Och Mose, fadern kom gående bakefter, för att se till att ingen eller intet trillade av!

Å andra sidan blev man så rörd, då de med gråten i halsen och tårar i ögonen läste om när Abraham skulle offra Isak eller då Josef mötte sin gamle far. "Shih tsai hao" (Utmärkt) kom från gamle Mor Uang rätt som det var och nu och då ett, "Pris ske Gud!" från lilla tandlösa fru Uh. För dem var det som att öppna dörren till en ny värld, då de fingo läsa alla dessa gamla, älskade berättelser, som vi så väl känna till från barndomen. Och detta goda kan man säga att de fått med Guds hjälp på en kort tid genom den fonetiska skriften. Inte bara kvinnorna utan även männen, som ej kunna läsa, börja bli ivriga att lära sig fonetiska. Våra medhjälpare, både män och kvinnor, äro nu duktiga att undervisa i systemet.

Vad vi tacka Gud för detta system!

Särskilt sedan vi fått nytt undervisningsmaterial. Förr hade vi läroböcker. Det tog så länge innan eleverna hade gnott igenom dem, att de flesta tröttnade innan de lärde sig systemet. Nu är det annorlunda. Nu ha vi hela systemet på ett ark så stort som ett brevpappersark. Detta ark trycktes först för två år sedan. Sedan dess har 30.000 ark blivit spridda. När vi säga till kvinnorna, att då de lärt sig bägge sidorna av detta ark blir det möjligt för dem att läsa vilken bok som hälst på fonetiska, kunna de knappast fatta det. Unga, begåvade personer lära sig det på ett par dagar. En av våra missionärer lärde sig hela systemet på 20 minuter. De gamla och dumma behöva tid och mycket tålamod från lärarinnan, innan de lära sig. Men vad det är roligt att arbeta ibland dem. Det är en riktig triumf, då man kan inrapportera, att nu har den och den lyckats.

För alla våra icke läskunniga troende har Bibeln varit en tillstängd bok. Nu finns det möjlighet att avhjälpa det. Hjälp oss bedja att den dagen snart måtte randas, då våra troende på hela vårt fält kunna kallas bibelläsare!

Maria Linder.

I tält och hemma.

(Utdrag ur privatbrev.)

Yungtsi den 30 januari 1936.

"Kärran har kommit, nu ska det bära av hem", hör jag från tältplanen en regnig och kall dag. Det började lida mot kvällen, och snart skulle det vara alldeles mörkt. Det var ingen tid att förlora, så jag packade genast ihop mina saker och lämnade så det lilla templet, som under några veckor varit mitt tillfälliga hem. Jag sade farväl till kineserna, och det var inte utan saknad jag såg deras lyktljus försvinna i mörkret. Jag hade nämligen hunnit komma in med dem en smula och funnit mig så utmärkt väl tillrätta med förhållandena därute.

Med kärran hade också kommit ett brev med innehåll att jag var varmt välkommen tillbaka till Yungtsi igen. Och nu var jag på hemväg, men vägen var dålig minst sagt efter regnet, så det gick ej så fort att komma fram, fastän körkarlen på utvägen anskaffat ytterligare en mula, vilket tagit tid och utgjorde anledningen till hans sena ankomst till tältet.

Komna ungefär halvvägs mötte vi några andra vagnar i mökret, varvid vi körde fast emellan en husvägg och en stor sten, och det dröjde om en god stund, innan vi kommo loss och kunde skaka vidare på den ojämna vägen. Så småningom nådde vi fram till stadsporten, och när den väl öppnats för oss var det bara ett kort stycke kvar till missionsstationen.

Nu var det sena kvällen, men missionär Styrelius, som i sin egenskap av vårdhavande missionär för alla fem stationerna på Shansifältet och därtill tjänsteförrättande föreståndare på fältet i sin helhet härute, har en stor arbetsbörda att bära, var ännu uppe, och jag blev så väl emottagen. Varma rum och ett dukat bord hade mitt kära värdfolk åt mig, och jag behöver väl knappast tillägga, att det var gott att åter vara hemma igen.

Hemma — — vilken klang har inte det ordet alltid för vårt öra. Och djupare och renare blir dess ton vid tanken på vårt himmelska hem. Hur nådefullt av vår käre Fader att dag för dag förläna oss glädje i tjänsten härnere. Men större och rikare glädje har han i beredskap åt oss därhemma, och så sänder han då och då sina vagnar att hämta hem sina barn. Må vi alla vara redo när vår tur kommer!

*

När kineserna nu snart ha slutat sitt nyårsfirande, så kommer nog tältet att slås upp igen, och då hoppas jag åter få tillbringa en tid därute. Jag trivdes så utmärkt bra, vilket jag visst har sagt en gång förut. Språkstudierna tycker jag fortfarande är något väldigt intressant, men jag förstår mer och mer att det är en sak att läsa och en annan att höra och att tala. Herren ska nog hjälpa mig också såsom han har gjort med alla dem som gått förut. — — F. n. håller Nils Styrelius på med en bibelkurs för män, så jag

har nu fått ytterligare tillfälle att lyssna och öva mig uppfatta ord och meningar. Vi ha det mycket gott tillsammans här på stationen.

Under julen blev jag av Wille och Margaret Bergling inbjuden att följa med till Ishih, där de fortfarande har sitt hem på visst sätt. Även jag har mina saker kvar där, ty som du sett av Arbetsutskottets protokoll för september blev jag endast placerad här tillsvidare. Därför ansågs det inte heller vara någon idé att jag drog med mig mina saker hit, så jag tog bara det allra viktigaste. Men för att ligga ute bland kineserna var jag inte precis rustad, så därför försåg jag mig med en del extra plagg, när jag nu i jul var i Ishih. — — — —

Arvid Hjärtberg.

Hälsning från Shensi Kina.

Återigen har det förunnats oss att i Pucheng under den kalla årstiden få vara samlade omkring Ordet i bibelkurser med olika grupper av kristna män och kvinnor, antingen våra medarbetare eller andra församlingsmedlemmar och katekumener. Nyttan av dessa bibelstudiekurser kan ej överskattas i denna tid då församlingen behöver vara rustade att upptaga kampen mot den påträngande materialismen och mot villoläror, som sprida sig genom kringsänd litteratur eller genom kringvandrande predikanter, som allt tätare besöka våra predikoplatser.

Vid slutet av den andra av dessa kurser för män fick jag besök av ett par missionärer från grannmissionen i den stora staden Sian fu, som nu önskade bli tandpatienter. Det uppgjordes, att jag skulle få hjälp av deras bil till att föra vår missionsbil till Sian för behövlig justering. Därmed kunde min länge närda önskan att få förnya bekantskapen med missionslivet därstädes bli förverkligad, och så kom jag att en afton i slutet av februari vid skenet av en mängd glödlampor få glida fram långs den stadens gator mot den välkända svensk-amerikanska missionsstationen därstädes.

Men omöjligt var det att i det nästan bländande skenet på storgatan genom staden få en förnimmelse av att man var i Sian, Shensi, Kina. Så förändrad hade staden blivit på ett par år, att man kände det som gled man fram på en av de asfaltbelagda, breda gatorna i en stad i Amerika. Visserligen förbleknade intrycket vid en tur genom staden vid dagsljus, men med dess bussar, finfina personbilar, motorcyklar, eleganta rikshor, dess fina utländska butiker, elektriska ledningar, telefonuppsättning m. m. var det knappast möjligt att igenkänna Kinas gamla västra huvudstad.

Uppfriskande har det varit att också få besöka de olika missionsstationerna och baptistmissionens stora sjukhus, den "självständiga Kinesförsamlingens" stora barnhem, till vilket general Chiang Kai Shek med fru nyligen donerade ett par tusen dollars, jämte Skandinaviska Alliansmissionens missionscentral och övriga missionslägenheter. Att i umgänget med missionärerna få del av deras strider och segrar i arbetet har varit lärorikt och även uppmuntrande för dem som verka ute i landet, där folket är mera konservativt sinnat. Vid ett för alla missionärer i staden gemensamt bönmöte fick jag sammanträffa med regeringens nye inspektor i Shensi för opieutrotningsföretaget, en engelsktalande trevlig kristen, som vid mötet sökte vinna missionärernas medverkan och förbön för sitt företags framgång. Planen är att på sex år utrota opiebruket i Kina.

Under senare tiden har en av baptistmissionens missionärer kunnat få till stånd en bibelstudieklass bland unga tjänstemän i ämbetsverken, studerande och andra mera bildade. I denna klass har jag nu fått tjäna ett par gånger, ett icke så vanligt tillfälle, då på stationerna ute i landet inte så många av den sortens folk ha visat sig hågade att sitta "vid missionärens fötter" som lärjungar. Detta kan nog delvis bero på att våra fåtaliga missionärer så mycket måste vara borta från sina stationer och ute på resor.

Vid den sista klassen bereddes mig en

glad överraskning. En ung intelligent man, som efter mötet ledde i bön, tackade gång på gång så innerligt Herren med anledning av bibelstudiet att han icke sänt oss att blott "reformera samhället" (kai liang she hui, en stående fras för social verksamhet), utan till att frälsa syndare genom evangelium. Då jag sedan frågade en missionär, vem den unge mannen var, fick jag till svar: Han har varit ledare för kommunisterna i provinsen och är nu härligt frälst och, efter genomgången studiekurs vid ett gott bibelinstitut, medarbetare vid sjukhuset. Att han var frälst syntes i hans glada blick och märktes i hans varma handslag och i inbjudningen att så ofta som möjligt besöka dem.

Så ger Herren oss uppmuntran i arbetet mitt under det kommunistarméerna hålla på tränga fram på flera håll både i Shensi och Shansi. Med varm hälsning.

Eder i Herrens tjänst
Lars Hugo Linder.

Hälsning från Shekow.

Shekow Hup. den 20 jan. 1936.

Kära Vänner!

Ville först tacka våra Vänner i syföreningarna och andra så varmt för "hälsningar", som vi fått under det gångna året. Det är en sådan stor glädje och så uppmuntrande att se våra kära Vänners egna namn skrivna av dem själva och förnimma kärleken, den trogna vänskapen och förbönen därbakom. Det blir en länk mellan oss och en hjälp i arbetet härute.

Och så önskar jag att fortsättningen på det nya året måtte bliva mycket välsignad av Gud i fortsatt tjänst och i fortsatt utveckling för hans rike.

Oftast är det väl barnen, som lära av de stora, men många gånger få vi också taga emot lärdomar genom de små. Vår lille Roy-Olav har just lärt sig att gå. Han är ännu ej mera stadig på stegen än att han ibland faller. Vi taga honom då "i kragen" ett tag. Men han vill hellre hålla oss i handen. Han sträcker ut sin lilla hand och fumlar tills han får tag i vår starkare, och den försöker han sedan hålla ett fast tag i. Ibland viker han av åt halltrappan eller något annat farligt ställe, men då jag leder honom åt annat håll gråter han ej utan följer glatt och villigt med på en säkrare väg. Må vår Fader detta nya år alltid få leda oss på sina egna vägar! Måtte vi i hans kraft få nåd att hålla fast i hans starka hand och glatt och villigt gå på de vägar han leder oss, även om de bli svåra och tunga att vandra. Det ser mörkt ut i världen vid detta nya års början, men i skuggan av hans hand behöva vi ej frukta.

Alltsedan väckelsen härnere i höstas äro hemmen så öppna för evangelium. Här arbetas för fullt, men krafterna räcka ej till. Jag själv kan ej hjälpa till mycket, då jag nu läser med våra två största barn, Sten och Solveig, men jag har tagit litet av undervisningen i små- och folkskolan för att fru Carlberg, som hade den förut, skall bli fri att gå ut i byarna mera.

Vid gudstjänsterna om söndagarna använda vi nu, förutom kapellet, den största av skolsalarna och även den senare är fullsatt. Tolv söndagsskolklasser arbeta och kurser och klasser pågå under veckan.

*

Så måste jag få berätta om söndagsskolfesten här i julas. Jag hade länge glatt mig åt att få vara med om en sådan och se hur de ordna dem på andra håll än i Yuncheng. Programmet leddes av eleverna vid seminariet. Barnen sjöngo i kör och sedan läste de upp bibelspråk särskilt lämpade för julen eller berättade en julberättelse. Herr Yangs 2 1/2 års lilla dotter lyftes upp på katedern och sjöng en liten vers och likaså vår Rolf (4 år). Han var ej alls rädd för den stora folksamlingen. Versen lyder i översättning:

Djävulen vill skada mig.
Den sanne guden älskar mig.
Och när jag älskar honom (Gud).
Behöver jag ej frukta.
Jag är Herrens ädelsten.
Jag är Herrens skapelse.
Hela livet vill jag lita på hans namn.

De kinesiska barnen uppförde små tablåer om herdarna vid krubban, de vise männen m. m., och så blevo de förplägade med kinesiska godsaker och små presenter. De mångfärgade julgranskaramellerna, som fröken Daga Matton brukat sända ut papper och "märken" till före varje jul, väckte förtjusning.

Men det var många små utomstående barn, som aldrig förr hört om julens stora gåva, som nu också fick vara med och dela glädjen, och jag önskar Ni kunde sett deras lyckliga ansikten och strålande ögon. Alla dessa barn från byarna häromkring ha inbjudits för att de därigenom skola lära sig läsa sin bibel.

Det vär särskilt roligt att få "jullåda" i år då vi äro så långt från vårt eget fält. Och jag ville nu också tacka så innerligt varmt för den stora kärlek, som över de stora vatnen följde med varje särskild gåva från Sverige. Gud välsigne och löne Eder alla härför! Jag skriver detta för att om möjligt alla de kära givarna må få vårt tack. Det var nämligen en sak som gjorde oss ledsna, och det var att vi på ett par av paketen ej kunde upptäcka avsändarens namn och därför heller inte kunnat tacka vederbörande.

Så bedja vi att även detta år få vara inneslutna i Eder förbön.

Med varm hälsning!

Tillgivna *Carola Bergling.*

Där Herren verkar.

I ett av de senaste numren av "China's Millions" beskrives en tre dagars konferens i den lilla bergsstaden Taning belägen i västra Shansi. En missionär Webb, som ledde konferensen, skriver:

"Efter tre dagars resa kom jag till en mycket liten stad bland bergen, omgiven av murar. Över fyrahundra kristna hade anmält sig som deltagare i konferensen, och kyrkan som rymde 500 personer var ofta fylld till trängsel. Herrens närvaro kändes mäktigt. Över femtio bekände sig vilja tro på Herren, och trettioåtta upptogos genom dopet i församlingen.

Herrens verk har haft stor framgång i denna trakt. Där finns över 2.000 kristna. I flera byar äro alla avgudar undanskaffade, och inga hedniska fester kunna hållas av brist på deltagare."

Dessa rader återkalla så livligt några av de första intryck jag vid min ankomst till Shansi fick av Guds verk just i denna trakt, som ligger omkring 6 dagsresor från Yuncheng. Det hände sig nämligen att en byskollärare Chü vid den tiden fick i sina händer ett exemplar av Markus evangelium. Under läsningen av detta blev han mycket djupt gripen av Jesu makt att hjälpa. Då han hörde om någon som var sjuk gick han till denna, lade boken under hans huvud, böjde sina knän och bad Jesus hela honom. Många av dessa sjuka blevo friska. Någon som trodde att boken hade magisk kraft stal den ifrån honom. Chü sörjde djupt förlusten av sin skatt, ty han hade ingen aning om varifrån boken kommit eller om någon ny stode att anskaffa. Emellertid upptäckte han senare en dammig bok på en hylla i ett värdshus. Då han undersökte denna fann han till sin förvåning och glädje att den innehöll Markus evangelium men dessutom Romarebrevet och Apostlagärningarne. Hans glädje blev ännu större, då han fann att värdshusvärden var villig att sälja boken.

Nu läste han emellertid ej bara för sig själv. Han tog boken med sig till skolan och föreläste den för barnen. Dessa berättade i sina hem, att deras lärare läste sådana besynnerliga historier för dem under lektionerna. Någon inberättade saken till mandarinen, som inkallade Chü till förhör. Mandarinen visste mer än Chü. Han kände igen att det var de kristnas bok, som fallit i Chüs händer. Han talade strängt till Chü. — "Det skall jag säga dig", sade han, "att du genast skall lämna denna villolära, ty Kinas kejsare skall inom kort driva hela detta utländska folk i havet och dig med om du ej återkallar. Till mandarinens stora förvåning svarade Chü honom helt stilla: "Varifrån denna bok kommit vet jag ej, men ett vet jag, att det aldrig skall lyckas ens kejsaren att driva ut denna sanning ur Kina."

Skummande av vrede befallde nu mandarinen att Chü skulle föras till fängelset, men då han hade kejserlig examensgrad skulle han få insättas i förvar i skolinspektörens ämbetslokal. Vidare sade mandarinen: "Den femtonde i denna månad blir du införd till templet, då den officiella tillbedjan sker där. Om du då faller ned inför gudarna blir du frikänd. Fortsätter du i din hårdnackenhet väntar dig något värre."

Chü fördes bort, men han fick behålla sin bok. Ur denna läste han nu i sin cell så högt, att det hördes över hela palatset och skolinspektören häpnade. Något sådant hade väl aldrig hänt med en Konfucii stolta lärjunge, som tillika tagit så pass hög lärdomsgrad. Chü var nämligen licentiat.

Den femtonde kom. Chü fördes till templet och infördes i den lysande skaran av kejserliga ämbetsmän. Trumpeterna ljödo och alla föllo på sina ansikten inför gudarne. Endast Chü blev stående. Än en gång upprepades akten. Samma resultat. I fullt vredesmod återvände mandarinen till rådhuset och sände strax efter Chü. Emellertid trädde skolinspektören emellan och bad om förskoning för Chü samt gick i borgen för honom. Han hade nämligen blivit så djupt gripen av denne ovanlige mans allvar då han hörde honom läsa sin bok.

Under det rättegången pågick hade emellertid en kristen ung man, en av de första som kommo till tron i Shansi, fått höra om saken. Denne beslöt att uppsöka Chü för att om möjligt få säga honom ett uppmuntrande ord och hjälpa honom att stå fast. Denne unge man kom just fram till templet under det tillbedjan pågick, lyckades tränga sig fram till Chü, ryckte honom i rockskörtet och viskade: "Stå fast, du är ej ensam."

Efter rättegången uppsökte han Chü och berättade för honom varifrån och huru denna lära kommit till Shansi, vad dess innebörd var, hur han själv kommit till tron, vad evangeliet gav samt att missionärer just kommit till Shansi. "Kan även jag få träffa dem", frågade Chü. "Jag tillbeder nu ej mera avgudarna utan nu beder jag till Jesus och hans lärjungar, är det ej rätt?" — Chü fick svar på många spörsmål han bar på. Han följde med till missionsstationen Pingyangfu, som just öppnats. Han fick då vidare undervisning och han återvände sedan till sin hemtrakt, där han med nit och värme verkade till sin död och grundlade församlingar på flera ställen av vilka den ovannämnda Taning var en. *Erik Folke.*

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1936

Allmänna missionsmedel.

505.	T. S., Sala	15:—
506.	O. E. N., Piteå	50:—
507.	E. B., Råneå	7:75
508.	A. E.	60:—
509.	M. N., Löderup	15:—
510.	F. o. E. M.	25:—
511.	Kinalänkarna, Klippan, till Hanna Lundbergs underh.	110:—
512.	L. M. F., till Frida Prytz o. Maria Nylins dto	900:—
513.	B. S., Frånö	5:—
516.	O. A., tackoffer, till G. Goës underh. gm A. G., Gbg	60:—
517.	H. A., Flisby	10:—
518.	L. B., Björköby, "rab. å H. S. Ö."	7:50
519.	K. S., Vinslöv, del av tionde	25:—
520.	Testamentsmedel	75:—
521.	Tackoffer till Thyra Lindgrens underh.	20:—
522.	"Apg. 4:12"	1200:—
523.	Hägerstads Mfg	60:—
524.	H. J., Mölnbo	10:—
526.	"1:a Kor. 15:57"	100:—

528. Koll. i Bergsholmen 15:29
529. I. B., Öjebyn, till Maja Lundmarks och Thyra Lindgrens underh. ..... 30:—
530. E. S., Öjebyn, gm dto ..... 5:—
531. Koll. på L. M. F-möte i Piteå-Pålberget ..... 20:—
532. D:o i Piteå 29/3 ..... 95:35
533. Kinalänkarna i Piteå ..... 40:—
534. E. J., Måttsund, gm E. E., Ersnäs ..... 5:—
535. B. H., Antnäs, gm dto 2:75
536. Koll. i Mörön, till Selfrid Erikssons underh. 30:60
537. D:o i Långnäs 31:50
538. B. G., Alviken, "en blomma på Anna Erikssons grav" ..... 30:—
539. Koll. i Sjömanskapellet, Luleå 55:15
540. Inkomst från thésupé i d:o .... 25:—
541. Koll. i Boden ..... 45:—
542. M. R., Agunnaryd ..... 40:—
543. Koll. vid Länkmöte i Gbg, till Gösta Goës o Karl-Gustaf Nordbergs underh. 20:47
544. Sparb. tönning i Höganäs 4/4 162:—
545. Kinakretsen i Köping, tillägg till sparb. medel av L. ..... 5:—
546. S., till Anna Erikssons minne .. 5:—
547. Offerkuvert, gm A. J. ..... 35:—
548. Missionsinkomst fr. Framnäs. 100:—
549. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
550. Koll. i Mörteryds missionshus 33:10
551. Holmestads Missionsarbetskrets auktionsmedel ..... 50:—
552. Efterskörd till Offerstunden i Skellefteå, "E. L., Tackoffer" 28:35
553. Vännerna i Sättra, Adelsö .... 50:—
554. K. E., G:la Uppsala ..... 15:—
555. F. S., Kumla, "Minnesgåva 11/4 1830—1936" ..... 20:—
556. Onämnd ..... 150:—
557. Mamrelunds Mfg ..... 50:—
558. Toresunds Syfören. ..... 50:—
559. J. E. L., Strandbaden ..... 5:—
560. Vänner i Hälsingborg, i st. för blommor till Anna Zenzens bår, gm A. T. ..... 32:—
561. Betelsförsaml. i Stenstan, Holmestad, till Maria Petterssons underh. ..... 65:—
562. E. T., Linköping ..... 100:—
564. Kinakretsen, Alingsås, månadsmöte 17/4 ..... 51:15
565. Från Arne Bendtz besök i Norrköping 9:07
566. O. P., Avesta ..... 20:—
567. Sanda Kyrkliga syfören. ..... 50:—
568. E. S., Rödjenäs, till Judith Hultquists underh. ..... 15:—
571. E. B., Duvbo ..... 10:—
572. Koll. i Norrtälje kyrka 19/4 .. 70:—
573. I. E., Gbg ..... 5:—
574. Sparb. tömning i Brånsta, Kumla ..... 115:—
575. D. U. F., i Grebo till Nath. Engbäcks underh. ..... 200:—
576. S. S., Sthlm ..... 200:—
577. Visby Femöresfören. till evangelisationsarbetet i Kina 36:75
578. Onämnd, för d:o i Tungkwan 500:—
580. A. o. A. B., A. J., E. A., A. N., i st. för blommor vid Thecla Tjäders bår ..... 10:—
581. G. K., Björköby ..... 25:—
582. S. I., Henriksdal, gm E. B., Kalmar ..... 20:—
583. S. B., sparb. medel, gm d:o .... 12:—
585. H. K., Lund, "Tackoffer på Herrens altare". ..... 100:—
586. Koll. å K. F. U. M:s Y. A., Sthlm 3:45
588. A. J., Vänfors, "på 60-årsdagen" ..... 30:—
589. Koll. i Tenhult, gm C. J. B. .. 15:—
590. Några vänner fr. Älgarås, i st. för blommor till C. W. Carlssons bår, gm I. H. 16:55
591. K. B. L., Sthlm ..... 15:—
592. Koll. i Gullspång ..... 75:—
593. D:o i Delebäck 8:35
594. Mfg. i Månstorp ..... 10:—
595. Koll. Kjestad 20:80
596. D:o i Lundsbrunn 31:30
597. D:o i Fullösa ..... 10:—
598. D:o i Husaby 19:20
599. D:o i Häggum ..... 15:—
600. A. P., Tidaholm ..... 20:—
601. Koll. i Fridene 9:10
602. D:o i N. Fogelås ..... 5:—
603. D:o i Madäng 14:30
604. Ungdomsf. i d:o ..... 50:—
605. Koll. i Herljunga 25:65
606. D:o å Syfören. i Ulricehamn .. 141:60
607. "Missionsvän" ..... 5:—
608. K. G. K., Varberg ..... 20:—
609. W. G., Tibro ..... 50:—
610. F. K., d:o, till G. Carléns underh. ..... 10:—
611. Mfg., d:o ..... 10:—
612. Koll. i Immanuelskyrkan, Skövde 33:50
613. Koll. fr. Judith Hultqvists besök, gm A. L., Kläckeberga .. 40:—
614. M. S., Mora ..... 20:—

Kr. 6,474:58

Särskilda ändamål.

504. "Ett löfte till Herren" till Maria Petterssons Barnh. i Sinan ..... 50:—
514. Kyrkliga Syfören., Edsbyn till Barnh. i Kina ..... 125:—
515. L. K., Klintemåla, till Maria Pettersson att anv. efter gottf. 30:—

525.	G. H., Luleå, till evang. Dji Paolos underh.	50:—
527.	K. B., Sthlm, för evang. Ti Hsi-hsien d:o	300:—
563.	F. M., Finspång, till arb. i Loyang distr.	15:—
569.	Norra Skärstads Friförsaml. till evang. underh.	50:—
570.	Daggryningen i K. M. A., till skolorna i Kina	3000:—
579.	Onämnd, till Maria Pettersson att anv. enl. överensk.	500:—
584.	H. J., Ödeshög, till Morris, Martin o. Ville Bergling samt Ingeborg Ackzell att lika fördelas och anv. efter gottf.	500:—
587.	L. Ö., till Morris Bergling att anv. efter gottf.	5:—
	Kr.	4.625:—

*

Allmänna missionsmedel	***6,474:58***
Särskilda ändamål	***4,625:—***
S:a under april mån. 1936: Kr.	***11,099:58***

Med varmt tack till varje givare!

Ty du är stor, och du gör under; du allena är Gud. Ps. 86:10.

"O, Herre Jesus Kristus,
Hav tack för vad du gjort,
För vad du ämnar göra
Och gör för mig alltfort!
På dina starka axlar
Är herraväldet lagt,
Där har jag ljuvlig vila,
Så själv du mig har sagt!"

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1936 i sin 41:a årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. Ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhållas vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Mer tro. — Våra hädangångna. — Från Red. och Exp. — Program. — Läget på S. M. K:s fält. — Från missionärerna. — Där Herren verkar. — Redov. — Missionstidningen Sinims land.

Stockholm 1936. Boktr. A.-B. P. A Palmers Eftr

N:r 10. ÅRG. 41 25 MAJ 1936 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ÅRSBERÄTTELSENUMMER.

Svenska Missionens i Kina 49:de verksamhetsår.

VÅR TID STÅR I GUDS HAND.

David kunde trots alla skiftande yttre förhållanden trosfrimodigt förklara: "Min tid står i dina händer", Ps. 31: 16, ty han hade satt sin förtröstan på Herren och sagt: "Du är min Gud", och han kände den saliga innebörden av det lilla ordet nåd. "Guds ansikte lyser i nåd, och då bringar det idel hjälp". Och även vi ha under vårt sista verksamhetsår fått dela samma erfarenhet, så att även vi kunna säga: Herrens hand har varit oss till hjälp (Ps. 119: 173). Ja, vår Guds goda hand har varit över oss (Neh. 2: 8). Vi ha fått leva och verka överskyggade av nåd, och då vi genom hans barmhärtighet alltfort få säga: "Du är min Gud", är även vår framtid tryggad. Det år som gått har varit ett Herrens år, och det år, som nu är, är ock Herrens år. "Dina år hava ingen ända". Ebr. 1: 12. För all den gångna tidens synd och brist, alla överträdelser, all otrohet och försummelse få vi gå till vår försonare, som har förlåtelse och rening att giva, och med allt vårt hjärtas begär efter helgelse och kraft till helig tjänst få vi gå till honom, som så gärna giver åt alla, som behöva och begära. Och vi säga med profeten Jeremia: "Du är mitt lov" (Jer. 17: 14).

Vår årsberättelse ger oss så stora anledningar till tacksägelse, att den grundtonen får ej tystna hos oss. Komma vi därhän, att vi efter apostelns maning överflöda i tacksägelse, skall helt visst tro och förtröstan tillväxa och vi få kraft till att med uthållighet löpa på Herrens budords vägar. Många tecken tyda på att vi få vara beredda på att möta allt större hinder, och att allt allvarligare kamp väntar oss. Må vi få nåd till att under allt se på Jesus, trons hövding och fullkomnare.

För den hjälp, vi fått genom våra vänners i hemlandet trogna stöd, känna vi djup tacksamhet. För många av dessa har denna kärlekstjänst betytt försakelse och kännbara offer. Vi äro så tacksamma över att få komma ihåg att han, missionens Herre, har tecknat sådant, dem till åminnelse. (Sak. 6: 14.) Missionens tjänst är en tjänst i tro utan möjlighet för många att med egna ögon se resultatet, därför kräves särskild nåd till uthållighet. Gripande har det varit för oss att se, huru Herren hjälpt våra gamla vänner till att stå fasta i den kallelse, de fått av honom. Och frukten skall ej utebliva. En verksamhet behöver också ständigt tillskott av nya krafter. Och vi ha fått bevittna, huru skaran av de unga har förökats och fått nåd till att tillföra oss så mycken glädje och uppmuntran. Vi ha fått erfara, huru greve Zinzendorfs utrop då han såg Guds verk i Västindien alltjämt besannas: "Gens aeterna". De heligas släkte är evigt. Det dör aldrig ut. Herren själv håller det vid makt. Och med salig trygghet säga vi därtill vårt amen. Ty då är framtiden tryggad.

Ständigt se vi för oss den kämpande skaran av våra missionärer och våra trosbröder bland Kinas folk. Vi ha djupt känt värdet av deras deltagande med oss i kärlek och förbön, som under sista året fått starkare uttryck än någon gång förut. Vi tacka Gud för den-

na oskattbara förmån att få igen sådan välsignelse därutifrån. Men då dessa våra vänner just nu ställts i ett läge som måste medföra räddhåga och bävan, få vi ej förgäta att ständigt stå dem bi i våra böner. Våra uppgifter som missionsvänner växa i omfång och djup, allteftersom tiden lider fram mot det stora slutmålet. Och allt varslar om att den stora dagen är nära. Må vi då med aposteln kunna säga: "Jag har fullbordat mitt lopp. Jag har bevarat tron."

Det höves oss att av fullaste hjärta tacka Herren för hans trofasta omvårdnad om oss ännu ett år. Dagligen har han betett oss sin nåd. Han har burit våra bördor. Han har ej hållit tillbaka sina välsignelser. Han har givit oss dagligt bröd. Han har hulpit i sjukdom och andra prövningar. Han har varit en Fader för oss i allt, och vi ha fått i överflödande mått åtnjuta barnaskapets välsignade förmåner. Det var som sig bör, att vårt första ord blev tack, och så bliver ock vårt sista ord: "Gud vare tack för hans outsägliga gåva."

Erik Folke.

VÅLD OCH RÄTT.

Jes. 42: 1—4.

Det är en fruktansvärd tid vi leva i. Rätt och avtal trampas under fötterna. Våldet triumferar. Färskt och levande står för allas sinne intrycket av Italiens överfall på Abessinien i trots av den allmänna folkrättens lagar och de särskilda förpliktelser som angriparen åtagit sig såsom medlem av Nationernas Förbund och undertecknare av Kellogg-pakten, i trots av skiljedomsutslag och hela den civiliserade världens förkastelsedom. Utan hänsyn till vanliga mänsklighetssynpunkter går man fram med giftgas-mord mot civilpersoner, kvinnor och barn, med brand mot hus och skogar, med beskjutning av ambulanser m. m. och detta under lögnaktigt tal om att man gör det till sitt eget försvar och för att främja civilisationen. Allt detta är fruktansvärt i och för sig, men det blir dubbelt fruktansvärt, om det får ske opåtalt, ty det kommer då att bli ett föredöme som vinner efterföljd främst inom storpolitiken, men också i mindre förhållanden, ja i det dagliga umgänget människor emellan. Man frågar sig: "Vad skall det tjäna till att pålägga sig några inskränkningar i sin våldsamma framfärd genom att taga hänsyn till lag och rätt och åtagna förpliktelser? Nej, låt oss bara vara tilltagsna! Låt oss underlägga oss så mycket vi komma åt! Den starke är den som behåller segern. Våldet är det som grundlägger rätten." Den läran behöver inte förkunnas länge för att vinna gehör. Den praktiseras redan både i öster och väster. Vår egen mission har nyligen fått känna på vad dess tillämpning betyder. Verksamheten på flera av våra stationer har måst avbrytas, missionärerna ha måst lämna sina hem, och

dessa äro utsatta för hot om plundring och förstöring. De infödda kristna stå i fara att dödas eller åtminstone att berövas all sin egendom. Våldet gör anspråk på att få vara högsta lag.

Exemplen skulle kunna mångfaldigas hämtade från de mest skilda delar av världen. Det är som det heter hos profeten Jesaja (59: 14): "Rätten tränges tillbaka." Man frestas verkligen till att se mörkt på läget och på framtiden. Men vi få icke giva vika för en sådan frestelse. Samme profet, Jesaja, har ett uppmuntrande ord, ett löftesord att säga oss, det som är anfört här ovan: "Se, över min tjänare, som jag uppehåller, min utkorade, till vilken min själ har behag, över honom har jag låtit min Ande komma, han skall utbreda rätten bland folken. — —Han skall i trofasthet utbreda rätten. Hans kraft skall icke förtyna eller brytas intill dess att han har grundat rätten på jorden."

Vem är denne Herrens tjänare? Vi behöva icke sväva i ovisshet härom. Det är vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. Han har själv på sig tillämpat den profetia, varav vi här anfört en del. Och han har vid ett annat tillfälle uttalat det segervissa ordet till sina lärjungar: "I världen liden I betyck; men varen vid gott mod! Jag har övervunnit världen." (Joh. 16: 33). Denna seger skall icke vinnas med kulor och krut eller med giftgaser. Nej, profeten anger hans kampmetod så: "Han skall icke skria eller ropa och icke låta höra sin röst på gatorna. Ett brutet rör skall han icke sönderkrossa och en tynande veke skall han icke utsläcka." Det är den ömsinta kärlekens metod, den självuppoffrande kärlekens, som förde honom på korset enligt det märkliga ordet i Hebr. 2: 8—10: "Om vi ock ännu icke se allting vara honom underlagt, så se vi dock honom, som en liten tid hade blivit gjord "ringare än änglarna", Jesus, för sitt dödslidandes skull hava blivit krönt med härlighet och ära, för att det genom Guds nåd skulle komma alla till godo att han smakade döden, ty den, för vilkens skull allting är och genom vilken allting är, honom hövdes det, att när han ville föra många sina barn till härlighet, genom lidanden fullkomna deras frälsnings hövding."

Vi se ännu icke allting vara honom underlagt, men vi måste fasthålla tron på att en gång allting skall bliva honom underlagt, att rätten skall segra över våldet och orättfärdigheen. Vare sig detta skall ske steg för steg eller genom en katastrof, så höves det oss att icke blott overksamt avvakta vad som skall ske, utan i uthållig tro och med segerviss hoppfullhet arbeta på att förbereda den Herrens dag, mot vilken vi se framåt.

Karl Fries.

"Nu stormen, o tider! Hans kyrka står fast. Som ljuset sig sprider Hans lära med hast. Ut gå i all världen Hans sändningabud. Och vittna bland svärden och bålen om Gud Och vittna om honom, o tröst i all nöd, Som, död för vår synd, blev genom sin död En förstling till livet. Halleluja!"

Sv. Ps. 102: 4.

Svenska Missionens i Kina Årsberättelse för dess 49:de verksamhetsår.

"Herren har sin väg i storm och ovädder, och molnen äro dammet efter hans fötter". Nah. 1:3.

Då vi nu samlas till årshögtid och i redogörelsen från fältet läsa om huru de där fått arbeta ostörda samt förskonade från kommunisternas härjningar under år 1935, gå våra tankar helt visst till de senaste underrättelserna om oro på vårt fält. Vi glädjas åt att det var lugnt under det gångna året, men vemod och undran griper oss med tanke på nuet och framtiden. Huru ha de våra det just nu? — Vad skall framtiden bära i sitt sköte? Det är som om dessa frågor åter och åter trängde sig på oss. Därför vilja vi nu, före redogörelserna, erinra om senare delen av Nah. 1:3. Även i storm och ovädder har Herren sin väg. Och om moln förmörka vår väg, så kunna molnen vara dammet efter hans fötter, alltså ett resultat av att han varit i rörelse. Vi kunna ej förstå det. Molnen synes oss så mörka och hotande, men fastän de för vår blick te sig så skrämmande, äro de enligt detta bibelord ett resultat av och bevis för att Gud är i rörelse. Då bli de ej längre för hans tjänare ödeläggande damm-moln. Nej, skurar till välsignelse måste det bliva. Då Gud är i rörelse och vi höra honom till, äro hans tjänare ej fiender, då skall hans väg för oss bliva till välsignelse, molnen skola samverka med solskenet för vårt bästa. Vi få tacka för vad som varit och med tillförsikt skåda framåt samt gå in i nuets uppgifter.

*

Årsberättelse för Svenska Missionens i Kina verksamhet på fältet under året 1935.

Av järn och koppar vare dina riglar och såsom dina dagar så skall din kraft vara" (Eng. övers.) Ingen är lik Gud, o Jesurun; till din hjälp far han fram på himmelen och i sin höghet på skyarna. En tillflykt är han, urtidens Gud, och härnere råda hans eviga armar. Säll är du — ett folk, som får seger genom Herren — som är din skyddande sköld, ditt ärorika svärd". 5 Mos. 33: 25—29.

"Lova Herren min själ och förgät icke vad gott han har gjort" Ps. 103:2.

Våra hjärtan äro fyllda av tack och lov till Herren, som i sin nåd låtit oss ostörda, ännu ett år, "förkunna hans härliga gärningar" (1 Pet. 2:4) "Hans nåds översvinneliga rikedom — i Kristus Jesus". (Ef. 2:7) Herren *har* varit vår kraft, hjälp, tillflykt och sköld. Ära vare hans namn!

I början av året hotades i synnerhet vårt Shensifält av mörka moln. Kommunisterna från Szechwan trängde in i södra delen av provinsen, och flera av Kina Inlandsmissionens missionärer måste fly. Herr och fru Frensham blevo tagna men underligt nog snart lösgivna. Våra grannar i sydvest: Skandinaviska Alliansmissionens flera stationer måste utrymmas under flera månaders tid. I sin nåd skonade Herren vårt fält från plågoriset, och vi fingo verka i frid även om under fruktan och bävan.

I september såg det igen ut som om det skulle bli omöjligt för missionärerna att stanna kvar på våra stationer på det norra Shensifältet. Även denna gång höll Herren sin skyddande hand över oss och i lugn fingo våra syskon verka till årets slut. Mänskligt talat räddades provinsen Shensi genom den nyss färdigbyggda järnvägen till Sianfu, provinsens huvudstad, enär Centralregeringen i tid kunde skicka stora truppmassor till provinsens undsättning. På vårt Honan och Shansi fält under 1935 ha inga vare sig politiska, eller militära störningar i något avseende hindrat vår verksamhet, för vilket vi innerligt tacka Herren.

På grund av Elsa Engbäcks sjukdom

och Nathanael Engbäcks försämrade hälsa tillrådde läkare hemresa för dem under våren. Missionens ledning biföll begärd hemresa, som av familjen Engbäck anträdes i juni. Efter en längre tids klenhet befanns C. J. Bergquists hälsotillstånd vid läkareundersökning kräva omedelbar hemresa, som beviljades, grundad på läkares bestämda tillrådan. Hemresan anträddes av familjen Bergquist i maj. Morris Bergling tillråddes av läkare, att på grund av oregelbunden hjärtverksamhet lämna S. M. K:s Shansifält och flytta längre söderut för en tid. Som begäran ingått från Shekow Theologiska Seminarium om att under ett skolår få låna Morris Bergling, att biträda vid undervisningen därstädes, beviljades en av Bergling framställd begäran att få flytta till Shekow, dit familjen Bergling avreste i början av september. Luckorna som uppstodo genom att dessa tre familjer så plötsligt lämnat fältet ha vi efter bästa förmåga sökt fylla.

Fru Gerda Carlén insjuknade i nervfeber i början av april och fröken Gudrun Boquist reste till Juicheng för att biträda vid sjukvården. Fru Carlén tillfrisknade efter ett par månader. Fru Ida Ringberg insjuknade under sommaren i någon slags febersjukdom, varefter blodpropp tillstötte. Vid årets utgång hade fru Ringberg återkommit till Yuncheng, men var ännu ej fullt återställd. Fröken Astrid Löfgren har under en tid det senaste halvåret varit sjuk i nervfeber men var innan årets utgång frisk och i verksamhet igen. Fröken Gerda Gustavsson blev sjuk i gulsot under hösten. Fastän krafterna betydligt nedsatts, har dock även hon återvunnit hälsan. Selfrid Eriksson måste under hösten göra en resa till Peiping för en operation i näsan. Han har också vistats någon tid i Kaifeng för en halsåkomma, som ännu ej hävts. Nu säger någon: "Vilket register av sjukdom och nöd!" Låt så vara, att det känts och sett ut, som om "bottnen hållit på att falla ut" om man får använda uttrycket, men låt oss ej förbise vilken underbar nåd, som i nöden vederfarits både sjuka och friska. De förra ha återställts till hälsan, eller äro på bättringsvägen, och de senare ha genom Herrens nåd uppehållits, så att de extra bördor av arbete och de många omsorgerna ej fått nedtrycka allt för djupt. Vi ha i sanning all anledning att till Herrens ära säga, att hans löfte: "Sådan din dag vare din kraft" har härligen uppfyllts.

I och med att familjerna med skolpliktiga barn flyttade från fältet, upphörde skolan för missionärernas barn, och lärarinnan fröken Hanna Lundberg placerades i Tali för att deltaga i arbete där bland kvinnor och barn. Arvid Hjärtberg har under året flyttats från Ishih till Yungtsi och Selfrid Eriksson, som vi fingo välkomna till fältet vid missionärskonferensen i juni, fick sin arbetsuppgift i Shanhsien hos missionärsparet Aspberg.

Vid årskonferensen hade vi glädjen att till fullt medlemskap i Mission välkomna: Gudrun Boquist, Gerda Gustavsson, Åke Haglund, Thyra Lindgren, Ingrid och Erik Malm och Carl-Gustaf Nordberg. En riktig sjustjärna, över vilken vi vilja nedbedja Guds rika välsignelse. C. G. Nordberg, som under ett skolår lånats till Amerikanska skolan på Kikung, återkom till vårt fält i sept. och inträdde i arbetet i Hoyang.

I november fingo vi välkomna missionärerna Frida Prytz och Lisa Gustafsson tillbaka till fältet. Vi glädja oss ock åt och tacka Gud för de två nya, Dagny Nordgren och Gösta Goës, som i deras sällskap kommo till Kina. Herren välsigne såväl de återkomna, som nyanlända syskonen i deras arbete här. Frida Prytz återgick till skolarbetet i Yuncheng. Lisa Gustafsson tillsammans med Estrid Sjöström ha placerats i Chieh-hsien. De nykomna reste direkt från Shanghai till språkskolorna i Kiangtu och Hwaining.

Det direkta missionsarbetet

Tältverksamheten, en av Missionens mest fruktbärande verksamhetsgrenar, har fastän endast halvt årsanslag kunnat utgå, dock hållits i gång, på så gott som hela fältet. På vissa ställen ha

församlingarna anställt någon arbetare, på andra ha frivilligt arbete givits av lämpliga personer, så att luckorna kunnat fyllas. Herren har välsignat med öppna dörrar och hjärtan, och vi ha fått se, att alltfort är "evangelium en kraft till frälsning för var och en som tror". Den infödda församlingen har också vaknat upp över detta effektiva arbetssätt, och en del församlingar ha skaffat sig tält — mindre sådana — som de själva begagna i de olika kretsarna. Må vi ej tröttna att bedja för det myckna Guds levande Ord, som genom verksamheten, särskilt de senare åren, utsåtts, att det må gro, slå rot, växa och bära mogen evighetsfrukt! Må vi ock bedja, att Herren ger de nödiga medlen, så att vi må få möjlighet att gå in genom de öppna dörrarna. I evangelisationsarbetet ha vi ock en stor hjälp genom de av bibelsällskapen underhållna kolportörerna dessa, som "skodda om föt-

Deltagare i ett presbyterimöte i Honan.

terna med fridens evangelii färdighet" gå omkring med Konungens bröllopsbjudning, i städer, byar och hem.

Församlingen. Genom dess tillväxt och utbredning blir den mer och mer en skottavla för fienden och föremål för hans anfall. Jag tänker då särskilt på de andliga fienderna. Märkbar andlig hunger hos de troende är ju livstecken, som man tackar Gud för. Vad vi särskilt behöva bedja Gud om är, att denna hunger må bli tillfredsställd i överensstämmelse med Guds goda, behagliga och fullkomliga vilja. Här har fienden ett ypperligt tillfälle att komma in med allehanda villfarelser. Det saknas ej heller sådana, som låta sig brukas av fienden och som gärna gå hans ärenden, medvetet eller omedvetet. De föra ett högt tal om att de äro sända av Gud, men vid närmare granskning märkes snart, att de äro ute i egna eller fiendens ärenden. Dessa förhållanden visa mer och mer det stora behovet av Guds Ords kunskap bland de troende. Regelbundna bibelkurser förekomma ju över hela fältet, både för ledare och andra församlingsmedlemmar. Vi hoppas och bedja, att Herren skall genom sitt Ord och sin Ande ge församlingarna den urskiljningsförmåga och stadga, som de behöva för att kunna "stå emot i den onda dagen och sedan de hava fullgjort allt, behålla fältet".

De årligen återkommande *Presbyteriekonferenserna,* ha även i år kunnat hållas. Att ombud och ledare från alla församlingarna på detta sätt få gemensamt, i bön och tillbedjan under Ordets förkunnelse, tillbringa några dagar i stillhet, det stärker och lyfter. Dessa sammankomster tyckas mer och mer bliva ett känt behov. Utom det direkt uppbyggliga, samrådes i arbetsfrågor och om olika problem, som uppstå under arbetets gång. Som sjundedags-adventisterna tränga på i vissa distrikt så var ett av av spörsmålen vid Shansimötet i våras, huru man skulle värja sig för och varna de troende för den snaran.

Vid *Synodal-Rådets* sammanträde i december var åter frågan uppe huru man bäst skulle kunna förebygga förtidiga äktenskap och att de troende bortgifte sina flickor till hedniska hem. Dopsättet diskuterades, även tiden för dopet kom på tal, såväl som sättet för den Heliga Nattvardens firande. Att Kineserna själva komma upp med dylika frågor, visa ju att de själva börja bilda sin uppfattning i vad som rör församlingen, och vår Missions alliansprinciper kunna komma att sättas på prov.

Böneämnet i detta sammanhang torde vara, att både vi och de må "bevara An-

dens enhet genom fridens band" samt att Herren vill ge flera och andligen bättre rustade ledare för den växande, mer och mer krävande församlingen. Må vi göra bönen med tacksägelse för den goda medarbetarestab han redan givit även om läget kräver både flera och ännu bättre utrustade.

Församlingarnas Konferenser och Stormöten Det är uppmuntrande att se med vilken glädje Guds barn samlas till de två gånger om året på varje huvudstation återkommande stormötena. Ekonomiskt sett, kostar detta dem ej så obetydligt. Först tiden som åtgår, fyra eller fem dagar, ja, flera i händelse någon bor mer än en dagsresa från mötesplatsen, respengar och underhåll under tiden samt kollekt för verksamheten. I allmänhet äro då alla stationens lägenheter fyllda med mötesbesökare. Detta betyder ofta att skollokalerna tas i anspråk, förvandlas till sovrum genom att bambumattor läggas på golvet med eller utan halm inunder beroende på väderleken. Fem eller sex möten hållas i regel varje dag och alla sitta troget lyssnande till förkunnelsen. Dopförrättningen äro alla angelägna att vara med om, och nattvardsfirandet, som oftast äger rum sista mötesdagens kväll, är alltid mycket gripande.

Utom dessa möten hållas en gång om året stormöten på alla de större bistationerna och i kretsarna. Då väntas, att alla medlemmar tillhörande kretsen skola närvara. Antalet stormöten av sistnämnda slaget ökas alltjämt år från år, i samma mån som de små grupperna bli större. Det väntas rätt allmänt, att missionären skall närvara vid även dessa möten, vilket dock visar sig vara omöjligt.

Vidare har församlingarna vad vi kalla Presbyterimöten, som hållas en gång varje år. Som Shensifältet är delat i två Presbyterier, hållas två dylika möten i Shensi men endast ett i vardera provinserna Honan och Shansi. Till dessa möten samlas huvudsakligast av de olika församlingarna valda ombud utom församlingstjänarna, diakoner, äldste och pastorer.

På färja över Gula floden

Förutom de nämnda regelbundna en eller två gånger om året återkommande stormöten, eller uppbyggelsekonferenserna hålles en Synodalkonferens vart tredje år, ambulerande i de fyra Presbyterierna i de tre provinserna. Även denna sistnämnda är en ombudskonferens, representerande hela fältet. Konferensen pågår oftast fem à sex dagar, och i allmän-

het har någon främmande talare inbjudits. Denna konferens, som samlar ledarna från hela fältet, har utom uppbyggelse-syftet även en samlande och enande verkan bland de troende på vårt av Gula floden och bergkedjor sönderstyckade fält.

Missionens större möten äro alltså ordnade sålunda:

Lokalförsamlingarnas eller kretsarnas stormöten hållas en gång om året.

Moderförsamlingarnas eller stationsdistriktens möten, där i allmänhet alla dop hållas, anordnas två gånger om året.

Presbyteriekonferensen samlas en gång om året i varje presbyterieområde.

Synodalkonferensen, omfattande hela fältet samlas en gång vart tredje år.

Det är intressant och ett ämne till tacksägelse att fastän dessa flera dagars möten, återkomma flera gånger om året äro de troende angelägna om att de skola hållas. Tiden mellan september och maj äro alltså strängt upptagen i synnerhet vad ledarna angår, då de ju måste vara med.

Skolorna. Den kurs för lärare och lärarinnor, som de senaste åren hållits i början av året, hölls även detta år i Yuncheng. Kursen pågick tre veckor i januari med ganska allmän anslutning. Eleverna i evangelistseminariet voro också med som deltagare. I goss- och flickskolorna, som kunnat hållas i gång på hela fältet, ha vi haft välfyllda lokaler. Endast på en av våra stationer hotade ordföranden i stadens skolstyrelse att stänga vår skola, om vi ej inregistrerade den. Han hade, sade han, på annan plats tvingat in ett antal missionsskolor under statens kontroll. Hotelsen sattes emellertid icke i verket och vår skola fick pågå.

Under våren voro alla Kvinnoskolorna i gång, men under höstterminen har Loyangskolan varit stängd. Kvinnoskolan i Hancheng flyttades tillfälligt till Hoyang under hösten, då det ansågs vara otryggt i Hancheng.

I Evangelistseminariet i Yuncheng har det varit 28 elever under året. Vi ha anledning att tacka Herren för den stab av goda lärare, som han givit oss, och för det goda arbete, som där utföres.

Söndagsskolorna. Den för Guds rike så betydelsefulla söndagsskolverksamheten har under året skötts av församlingens ledare alldeles utmärkt. Må Herren välsigna det inplantade Ordet i barnens hjärtan till rik evighetsfrukt! Det största antalet av barnen i söndagsskolan äro elever i Missionens vardagsskolor. Vi hoppas dock, det skall bli möjligt nå flera utomstående barn. En av svårigheterna är, att statens lägre skolor ej ha söndagslov, och barnen kunna alltså ej komma. I syfte att i någon mån få inträde ibland utomstående barn försöka vi med sommarskolor; skolor som hållas då statens skolor ha sommarferie och barnen alltså ha tillfälle att komma. Denna verksamhet har ännu ej slagit igenom så som önskvärt vore men har dock bedrivits med ett visst mått av framgång.

Barnhemsverksamheten. har utnyttjats till det yttersta beroende delvis på de svåra översvämningarna, som åstadkommit så hemska förödelser under sommaren. Föreståndaren för *Ungdomsverksamheten* i Yuncheng rapporterar att några ynglingar under året bestämt sig för att följa Herren. Genom denna verksamhet ha vi en förmedlande länk mellan församlingen och stadens skolungdom, och tillfälle ges att bland dem så den ädla säden.

*

Att vårt fält skonats från de stora landsolyckorna: översvämningar och kommunisternas härjningar är i sanning ämne till stor tacksamhet, ävensom att Herren i sin stora nåd fyllt alla behov. Vi vilja, då vi gemensamt tacka Herren för allt, ej förglömma att tacka honom för alla hans och våra vänner i hemlandet, som i kärlek och uthållighet genom gåvor, förbön och intresse bistått oss i verket härute. Utan deras trogna bistånd skulle denna omfattande verksamhet vara omöj-

lig. Fortsätten, förtröttens ej i att göra det goda! Snart skall *den sista kärven* inbärgas, *den sista stenen* i templet infogas, *den sista lemmen* i Kroppen införlivas, och det skall än en gång heta: "Det är fullkomnat". Härliga dag! Då skall "maktbudet från himmelen ljuda, en överängels röst och Guds basun", och vi bliva bortryckta på skyar upp i luften Herren till mötes, och så skola vi för alltid vara med honom.

Yungtsi Shansi Kina

den 10 mars 1936.

Nils Styrelius.

*

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina. Till vårt årsmöte 1935 hade Missionens kassaförvaltare, direktör *Henning Hallencreutz,* som då låg sjuk, sänt en hälsning. Vi hoppades, att han var på väg att återvinna hälsa och krafter, men ej långt efter vår högtid fick vår vördade och mycket käre vän ingå i vilan och i den högre tjänsten. Ej missunna vi honom vilan eller ingången i Herrens glädje, men saknaden kännes stor. Herren hade givit oss så mycket genom denne vår vän och tomrummet är stort. Dock sörja vi ej utan hopp. Vi tacka för vad Gud gav genom sin trogne tjänare, direktör Hallencreutz, och för att verket ej behöver stanna av, då Gud löser sina tjänare från vakttjänsten. Vi skola ock strax erinra om att Gud i nåd givit oss en annan sin tjänare på posten såsom kassaförvaltare i Kommittén för Svenska Missionen i Kina.

Ett par andra tomrum hava ock uppstått i vår kommitté i det att fröken *Selma Nyblad* och komminister *Joh. Lindberg* anhållit om utträde, och Kommittén med tack för deras insats i kommittéarbetet beviljat deras anhållan. Fröken Nyblad invaldes såsom ordinarie ledamot i Kommittén år 1928 och komminister Lindberg såsom suppleant två år tidigare. Vi tacka Gud för vad han givit genom dessa sina tjänare och äro tacksamma för att alltfort få hava dem med i arbetet, ehuru icke såsom ledamöter i Kommittén.

Två förutvarande suppleanter i Kommittén ha invalts såsom ordinarie ledamöter, nämligen marinintendenten *Oscar von Malmborg* samt fröken *Lisa Blom.* Den förstnämnde har efterträtt direktör Hallencreutz såsom kassaförvaltare, och vi äro mycket glada och tacksamma för att Gud givit oss en så god ersättare på denna viktiga post, då han tagit vår förre kassaförvaltare hem till sig. Vi få i sanning erfara verkligheten av ordet om att Gud tager hem sina tjänare men fortsätter sitt verk. Fröken Blom har trätt in på fröken Nyblads plats, och säkerligen se många Missionens vänner detta med glädje. Fröken B. är ju känd och välkänd på så många platser.

Komminister *J. Th. Sandberg,* Bergvik, har invalts såsom suppleant, och även hans inval är säkerligen en anledning till glädje för S. M. K:s medlemmar och vänner. Under många år hade vi glädjen och förmånen att få ha honom med i missionsledningen på fältet, och det är oss en stor glädje att nu få räkna med hans insats i ledningen i hemlandet. Vi hälsa honom varmt välkommen såsom ledamot av Kommittén.

Två suppleantplatser äro då årsberättelsen skrives vakanta.

Kommitténs *funktionärer* äro: Fil. d:r *Karl Fries,* ordförande; missionsföreståndare *Erik Folke,* vice ordförande och marinintendent *Oscar von Malmborg,* kassaförvaltare.

Kommitténs *sekreterare* är missionssekreterare *Martin Lindén.*

Kommitténs för Svenska Missionen i Kina *Arbetsutskott* består av följande personer: D:r *Karl Fries,* missionsföreståndare *Erik Folke,* rektor *Joh. Rinman,* missionär *August Berg* och marinintendent *Oscar von Malmborg* ordinarie ledamöter samt musikdirektör *Harald Gillgren* och *fröken Lisa Blom* suppleanter. Fullständig uppgift om vilka som äro ledamöter i Kommittén för S. M. K. återfinnes i "Förteckning på kommitterade,

missionärer och ombud", införd längre fram i detta nummer av vår tidning.

S. M. K:s Kvinnokommitté. Fröken *Emma Beskow* lämnade redan för några år sedan på grund av ohälsa S. M. K:s Kvinnokommitté, men enär hon fick hembud strax efter det förra årsberättelsen skrevs, kunna vi ej annat än här erinra om hennes synnerligen värdefulla insats i denna kommittés arbete och S. M. K:s verksamhet i övrigt. Under många år var hon Kvinnokommitténs ledare och tjänade även under en följd av år i arbetet på expeditionen, i red. av vår tidning, såsom ledare för syföreningarna o. s. v. Hon saknas, då hennes plats nu står tom, och hennes minne lever i välsignelse.

Såsom nya ledamöter i S. M. K:s Kvinnokommitté hava vi under året haft glädjen få välkomna doktorinnan *Jane Guinness,* född af Sandeberg (tidigare S. M. K:s missionär) samt fru *Elsa Tottie,* född Hedenström.

Missionärskåren. Under året hava två av våra äldre trogna missionärer fått hembud, nämligen *Axel Hahne* och *Anna Eriksson.* Båda ha givit många år av trogen och välsignelserik tjänst åt Gud på det fält, som anförtrotts åt S. M. K. Vi minnas dem med stor glädje och med tacksamhet för vad Gud genom dem gav oss såsom missionsorganisation såväl som såsom deras medarbetare i den heliga tjänsten. Välsignat vare deras minne. Deras gärningar följa dem.

Av våra *nyantagna missionärer* nämnde vi redan i förra årsberättelsen *Dagny Nordgren* och *Gösta Goës,* som hösten 1935 utreste till Kina, samt *Ella Dahle* och *Arne Bendts,* för vilka utresa planeras till hösten innevarande år. Dessutom hoppas vi i höst få utsända *Astrid Håkansson,* som antagits sedan förra årsberättelsen skrevs.

I samband härmed gå tankarna till andra ungdomar, som fastän de ännu ej blivit antagna, lovat Gud att de, om så är hans vilja, skola ägna sina liv åt evangelii tjänst i Kina. Må även de få vara inneslutna i missionsvännernas förböner, och må Herren finna offervilliga hjärtan ej blott då det gäller att ge sig själv för tjänsten därute utan även då det gäller att stödja sändebuden genom förbön och offergåvor.

Under året *till Kina utresta missionärer* äro fröknarna *Frida Prytz* och *Lisa Gustafsson,* vilka återvände till fältet hösten 1935, samt de i deras sällskap för första gången utresande *Dagny Nordgren* och *Gösta Goës* samt missionärsparet *Carl och Ethel Blom* och fröken *Ida Söderberg,* vilka på nyåret lämnade Sverige för att resa till Kina. De tre sistnämnda kommo till Shanghai strax innan striderna bröto ut i den förut så lugna Shansiprovinsen. Fru Blom och fröken Söderberg måste därför t. v. stanna kvar i Shanghai, under det att missionär C. F. Blom reste upp till fältet och trädde in i föreståndarens på fältet arbetsuppgift, ett arbete som ej minst under orostider är ansvarsfullt och krävande. Give Herren alla de utresta nåd, kraft och visdom samt en välsignelserik ingång i arbetsuppgifterna. Och må alla våra missionärer få allt det stöd och bistånd, som de behöva från missionsvännerna i hemlandet.

Under sommaren 1935 *hemkommo från Kina* missionärsfamiljerna *Carl-Johan och Elsie Bergquist* samt *Nathanael och Elsa Engbäck.* På hemväg äro nu missionärsparet *Nils och Olga Styrelius,* familjen *Joh. och Ingrid Aspberg* samt fröknarna *Elna Lenell* och *Hanna Wang.* Alla tillönskas de en god och uppfriskande vilotid samt nåd till att även i hemlandet kunna bliva till välsignelse.

Möten. Bland de möten, som *anordnats av S. M. K.* under det gångna arbetsåret må här erinras om Bibel- och Ungdomsveckorna på Mauritzberg och Säter, missionärsavskiljningarna i Umeå samt i Göteborg, höstmötet i Stockholm med avskedssamkväm för de då utresande missionärerna, syföreningarnas för S. M. K. försäljning i Stockholm,

mötet Trettondagen med avskedssamkväm för missionärsparet Blom, avskedsmötet för fröken Ida Söderberg den 30/1, mötet på S. M. K:s årliga tacksägelse-, böne- och offerdag den 14 mars samt bönemötena, vilka regelbundet hållits i Betesdakyrkan, Floragatan 8, samt på S. M. K:s expedition. Alla dessa möten hava varit omnämnda i vår tidning, men vi vilja även nu erinra om dem och om välsignelse och uppmuntran, som under dem kommit oss till del.

Missionärsparet Blom och fröken Söderberg på resa till Kina.

Vi ha rik anledning till tacksamhet med tanke på vad Gud givit vid och i samband med dessa möten. Först går vårt tack till Herren, men vi vilja också tacka dem som medverkat vid mötena, dem som upplåtit lokaler för oss och dem som genom sin närvaro, sitt intresse och sina offergåvor varit oss till uppmuntran och stöd.

Möten hava också *anordnats av vänner till S. M. K.* på olika platser med eller utan någon av S. M. K:s hemarbetare eller missionärer som talare. Gärna skulle vi vilja räkna upp även dessa möten, vare sig de anordnats av enskilda personer, äldre kinakretsar eller kinalänkar, men det är oss omöjligt att kunna giva någon fullständig förteckning, och att endast nämna ett fåtal av dessa platser kunde säkert bli missvisande. Vi nämna därför ej några namn, men tacksamma tankar gå till våra vänner, som anordnat sådana möten. Herren löne Eder alla för allt!

I samband härmed må också ett ord sägas om *reseverksamheten,* genom vilken vi även i år sökt komma i beröring med Missionens vänner och vartill inbjudan så ofta givits från en mängd olika platser i vårt kära fosterland. Vi tacka varmt för all uppmuntran och allt värdefullt understöd som härvid kommit oss till del såsom missionsorganisation och för all kärleksfull gästfrihet och omvårdnad, som kommit våra representanter till del. Och vi erinra om Herrens Jesu ord: "Vad helst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig."

Missionshemmet Duvbo. Såsom föreståndare för missionshemmet i Duvbo tjäna alltfort missionärsparet *August och Augusta Berg.* Enär antalet av där boende missionärer och missionärsbarn ej under året varit lika stort som tidigare har utrymmet medgivit, att andra gäster kunnat tillfälligtvis mottagas där. Givetvis är det en hjälp för Hemmet om utrymmena ut-

nyttjas, och vi uttala därför ett tack till dem som gästat Hemmet. Ett varmt tack bedja vi också få framföra till alla som i kärlek tänkt på vårt missionshem och på olika sätt varit ett stöd för hemmet och dem som bo där.

Expeditionen. Såsom ett S. M. K:s hem räkna vi också vår expedition i huset Drottninggatan 55, Stockholm. Det har glatt oss, att ej endast de som där ha sin arbetsuppgift känna sig hemma där. Kinalänkarna i Stockholm, som ofta samlas där, känna sig såsom hemma. På lediga stunder komma de ofta till oss på besök där. Och vi våga tro, att andra vänner från Stockholm och andra platser även känna sig hemma på expeditionen. Deras personliga besök glädja och uppmuntra oss och även deras påhälsningar genom telefon och brev. Gärna vilja vi dela med oss av vad vi i detta "hem" få erfara av vår Himmelske Faders omvårdnad och hjälp, och vi behöva få dela med oss även av bördor och bekymmer, som trycka. Varen därför varmt välkomna! Och mottagen ett varmt tack för besök, uppmuntran och värdefullt understöd genom förbön och offer! — Såsom ny medarbetare på exp. hava vi under året fått hälsa fröken *Hildur Blom* välkommen. Förutvarande hemarbetare, som här hava sina arbetsuppgifter, tjäna alltjämt i dem.

Missionens publikationer. I nära samband med expeditionsarbetet står arbetet med Missionens publikationer, eller rättare, det sistnämnda ingår till stor del i expeditionens arbetsuppgifter. Några nya böcker ha ej utgivits under det gångna året mer än vår årligen utgivna missionskalender Hans Stjärna i Östern. Denna samt Missionstidningen Sinims Land och "Ämnen för bön och tacksägelse" har utgivits enligt samma plan samt med samma format och utstyrsel som tidigare. Beslut har fattats att utgiva en översättning av en mindre bok, tidigare utgiven på engelska, och förberedelser ha påbörjats för att till Missionens femtioårsjubileum 1937 få ut en ny upplaga av "Sändebud till Sinims Land" med berättelse om de gångna 50 åren.

Då vi tala om dessa publikationer, gå våra tankar till dem, som varit oss behjälpliga med deras spridning eller som genom kärleksfull uppmuntran varit oss till stöd i detta arbete. Till dem alla rikta vi ett varmt och vördsamt tack. Och vi bedja att alltfort få vara inneslutna i kärleksfull hågkomst.

Ekonomien. Revisionsberättelsen utvisar huru vår Himmelske Fader även under år 1935 vårdat sig om oss och fyllt alla våra behov. Härom vilja vi även här frambära vårt vittnesbörd. Behoven hava varit stora, och mera än en gång har oro och otro velat störa vår tillit till Gud och vår tro på att han vårdar sig om sina barn och fyller deras behov. Men även om vi varit trolösa, så har Gud förblivit trofast. Undret har skett. Behoven ha blivit fyllda. Må alla de, som i bön hava kämpat tillsammans med oss, nu med oss frambära tacksägelse till Gud för denna nåd. Till alla dem som varit Guds skaffare frambära vi också vårt vördsamma och varma tack. Herren förgäter ej vad som gjorts av kärlek till honom för hans verks framgång. Må detta också bliva alla en uppmuntran till fortsatt tjänst, ty "ännu återstår av landet en mycket stor del som skall intagas."

S. M. K:s ombud. Till slut må ock erinras om förändringar i ombudslistan under året. Följande ombud hava avgått med döden: Predikanten *C. W. Carlsson, Sjötorp;* maskinisten *J. Svanberg,* Karlskrona; fru *Anna Grönberg,* Duvbo, Sundbyberg; fröken *Gustafa Meukow,* Visby; fröken *Alma Peterson,* Bärsta, Hackva samt fru *J. av Sandeberg,* Vänersborg. — För deras kärleksfulla intresse och för vad Gud genom dem i övrigt givit oss uttala vi vårt tack. Må deras minne leva i välsignelse!

Följande personer hava sedan förra årsmötet mottagit kallelse att bliva om-

bud för Svenska Missionen i Kina: Rådmannen *Carl Granberg,* Skellefteå; kontraktsprosten *Hj. Hilberts,* Hägerstad; fabrikör *Joel Olsson,* Borås: fröken *Anna Dunell,* Skattungbyn; fröken *Berta Flodberg,* Uppsala; fru *Elin Forssander,* Herrljunga; fröken *Elna Gunnardo,* Norrtälje och fröken *Thyra Söderstedt,* Sala. — Vi äro glada och tacksamma för den förstärkning, som dessa nya ombud skänka oss och tillönska dem arbetsgläd-je och framgång i uppgiften såsom ombud.

*

Så stå vi då inför vårt 50:de arbetsår. Om Gud vill och vi få leva, samlas vi nästa gång till femtioårshögtid. Året, som nu ligger framför oss, får dock ej bli ett år huvudsakligast av vila eller med arbete i samband med återblick över åren som gått med dess dagrar och skuggor. Det gäller att alltid skåda framåt mot målet, och krävande uppgifter i samband med vår nuvarande verksamhet vänta förvisso. Och vi veta ej huruvida arbetet kommer att få utföras under lugna, yttre förhållanden eller ej. Stor oro råder ju i så många delar av världen. Så känna vi då ett särskilt behov av missionsvännernas bistånd under det år, som nu ligger framför oss. Må vi alla, oberoende av omständigheterna, få nåd att vandra i en stilla barnagemenskap med Gud ihågkommande att Herren kommer vid ljudet av en sakta susning (1 Kon. 11) men ock har sin väg i storm och oväder. Må vi få nåd att vandra i gemenskap med honom, i beredda gärningar, alltid i vår tid tjänande Guds vilja.

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina (fältet) för år 1935.

Stationer	Missionärer		Inf. med arbetare		Huvudstationsområden	Ordnade församlingar	Hela antalet nattvardsber.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Söndagsskolor	Elever i sönd.-skolor	Skolor för vuxna			Evangelist- och Bibelskolor	Elever i Evangelist- och Bibelsk.		Vardagsskolor	Elever i vardagsskol.	
	manl.	kvinnl.	manl.	kvinnl.								Antal	Antal elever. manl.	o. kvinnl.		manl.	kvinnl.		manl.	kvinnl.
Yuncheng	2	5	12	8	1	1	313	28	—	4	326	1	36		1	28	—	4	105	85
Ishih		2	10	5	1	2	444	27	—	1	115	6	70		—	—	—	2	50	28
Chiehhsien	—	2	7	4	1	2	178	5	—	2	125	2	43		—	—	—	1	—	18
Juicheng	—	2	4	3	1	3	149	14	—	3	80	4	80		—	—	—	1	20	—
Yungtsi	2	1	4	4	1	4	147	11	—	4	235	2	35		—	—	—	2	30	23
Hancheng	—	—	39	8	1	4	580	54	—	24	692	1	23		—	—	—	3	86	—
Hoyang	2	3	26	7	1	4	497	52	—	21	633	3	60		—	—	—	6	61	63
Pucheng	2	2	15	7	1	4	454	21	—	9	300	—	—		—	—	—	4	29	32
Tali-Tungkwan	—	3	8	8	1	5	411	24	—	9	300	2	—		1	—	34	2	37	30
Shanhsien	2	1	8	4	1	6	488	87	—	6	180	—	—		—	—	—	2	18	15
Mienchih	—	—	21	1	1	5	1,101	95	—	10	150	—	—		—	—	—	3	12	26
Sinan	—	1	8	4	1	1	251	34	—	2	187	—	—		—	—	—	4	167	69
Loyang	1	1	41	6	1	5	1,292	102	—	4	220	1	18		—	—	—	7	233	48
Summa	11	23	203	69	13	46	6,305	554	9,483	99	3,543	22	365		2	28	34	41	848	437

Anm.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Ytterligare fyra hava varit i Kina, två på språkskolorna och två »lånade» till Lutherska Teologiska Seminariet i Shekow. Hela antalet missionärer är 61, av vilka dock 11 ej äro i aktiv tjänst och fyra äro anställda i hemarbetet. Bidrag från infödda kristna upptages ej i statistiken, enär dessa bidrag gå till den inhemska församlingsorganisationen, ej till Missionen.

REVISIONSBERÄTTELSE.

Undertecknade som vid Svenska Missions i Kina årsmöte 1935 utsetts att som revisorer granska dess räkenskaper och förvaltning för nämnda år, få efter verkställt uppdrag avgiva följande redogörelse.

Av nedanstående översiktliga siffertablå, som överensstämmer med de i fullständigt bokslut sammanförda räkenskaperna, framgå missionens ekonomiska ställning vid räkenskapsårets början och slut samt inkomster och utgifter.

Behållning den 1 jan. 1935.

I hemlandet.

Fonder.

Värdepapper och bankmedel:

Missionshemsfonden	12.373:68	
A. Koskulls fond	2.000:—	
S. Sundins fond	3.000:—	
S. M. K:s Pensionsfond	107.295:68	
Rob. Barnhemsfond	11.500:—	
G. & A. Svenssons fond	2.000:—	
E. Åkerlunds fond	2.491:16	

Allmänna missionsmedel:

På bank innestående	4.042:70	
Kontant i kassan	565:19	

Fastigheter och inventarier:

Fastighet i Duvbo	48.000:—	
Inventarier i Duvbo	1.396:36	
D:o på exp., Sthlm.	1.291:50	195.956:27

I Kina:

Fastigheter	86.803:20	
Andelar i Sv. Skolan i Kina u. p. a.	31.800:—	
Kr.	118.603:20	

Inkomster under 1935.

Gåvomedel:

Allm. missionsmedel	184.185:93	
Div. ändamål	24.010:81	
S. M. K:s Pensionsfond	4.010:35	
Margit Erikssons minnesfond	1.000:—	

Inkomster av tidningen och bokförlag:

Pren. medel för tidn. ..	5.023:83	
Sålda böcker och kalendrar	1.689:20	

Räntemedel:

Utdeln. och räntor på obl., aktier och inteckningar	5.940:67	
Bankräntor	407:65	
Kursvinst	112:50	226.380:94
Kronor		422.337:21

Utgifter under 1935.

Missionsarbetet i Kina, missionärers och missionärskand. underhåll samt resor till och från Kina	151.033:33	
Diverse ändamål uts. till Kina	24.385:94	
Underhåll för hemarbetare, missionsresor, omkostn. för miss. exp. porton, annonsering m. m.	34.308:42	
Omkostnader för missionshemmet	1.738:85	

Kostn. för tidn. och bokförlag:

Tryckning och exp. av tidningen	5.652:68	
Tryckning för bokförlaget	1.490:50	

S. M. K:s Pensionsfond:

Utb. enl. Komm. beslut	700:—	
Avskrivning på inventarier	268:78	219.578:50

Behållning den 31 dec. 1935.

I hemlandet:

Fonder:

Värdepapper och bankmedel:

Missionshemsfonden	12.373:68	
A. Koskulls fond	2.000:—	
S. Sundins fond	3.000:—	
S. M. K:s Pensionsfond	112.533:52	
Rob. Barnhemsfond	11.500:—	
G. o. A. Svenssons fond	2.000:—	
E. Åkerlunds fond	2.500:—	
Margit Erikssons minnesfond	1.000:—	
Allmänna missionsmedel:		
På bank innestående ..	4.578:28	
Kontant i kassan	629:15	
Diverse ändamål:		
På bank innestående	225:—	
Fastigheter och inventarier:		
Fastigheter i Duvbo ..	48.000:—	
Inventarier i Duvbo	1.256:73	
D:o å Exp., Sthlm.	1.162:35	202.758:71
I Kina:		
Fastigheter	86.803:20	
Andelar i Andelsf. Sv. Skolan i Kina u. p. a.	31.800:—	
Kronor	118.603:20	422.337:21

— — —

Skulder: Inga.

Till hågkomst och manande efterföljd må omnämnas, att i årets gåvobelopp ingå influtna testamentmedel med kronor 56.250:72 efter följande avlidna missionsvänner:

Fröken Mina Hoof, Broddetorp		1.881:98
Fröken Eva Ulrika Scharp, Sthlm ..		2.000:—
Herr A. V. Jonasson, Guddarp		2.500:—
Fru Maria Ljungberg, Dannemora		100:—
Nils och Maja Kajsa Johansson, Hassle		1.542:87
Arkitekt E. O. Ulrich, Gonäs		2.547:79
Fröken Emma Beskow, Sthlm		2.760:—
Fröken Sigrid Uddenberg, Stockholm	23.580:—	
D:o till pensionsfonden ..	3.770:—	27.350:—
F. d. lärarinnan Kerstin Svensson, Flisby		1.000:—
F. d. folkskolläraren L. J. Gustafsson, Huskvarna		4.443:—
Herr J. F. Möller, Ställberg		447:02
Fröken Margit Eriksson, Kina	8.678:06	
D:o att fonderas	1.000:—	9.678:06

Missionens värdehandlingar av olika slag såsom åtkomsthandlingar, inteckningar, obligationer, aktier, försäkringsbrev m. m., förvarade på fullt betryggande sätt i bankfack, befinna sig i bästa skick och ordning. Insättningar och uttag enligt resp. bankböcker samt deponerade medel överensstämma med räkenskaperna, som äro förda med största omsorg och reda. Dess inkomst- och utgiftsposter äro styrkta av tillhörande verifikationer. Såsom synes av förestående tablå, är bokförda värdet av missionsfastigheter i Kina och andelarna i Svenska skolan därstädes förda innanför marginalen.

Inkomstsiffran för året visar, jämförd med den för år 1934, en glädjande och uppmuntrande ökning av icke mindre än kr. 32.798:47. Därigenom har så mycket mera medel kunnat sändas ut till Kina. Herren har sålunda i beprövad nåd sett till de ökade behoven. Men nog har mycken och uthållig bön varit i verksamhet. Och på bönerop komma bönesvar.

Vid revisionen hava protokoll och hithörande handlingar varit för granskningssyfte tillgängliga, varvid noggrannhet och reda även här konstaterats. För övrigt ha varken vi revisorer eller den särskilt utsedda siffergranskaren, som avgivit skriftligt utlåtande, funnit något som hälst att anmärka eller erinra om.

Revisorerna ha för inspektion besökt missionens vilohem i Duvbo. Genom den under år 1934 införda centraluppvärmningen, har dess ekonomiska värde såväl som lämplighet för sin uppgift givetvis betydligt ökats. Såsom vanligt ha även under detta år tapetsering av en del rum och diverse målning utförts synnerligen billigt och till största del av å hemmet tillgängliga krafter.

Visserligen förefalla — för att då det ju är fråga om missionsarbete tillägga några slutord — mången gång sifferuppgifter tröttande att taga del av. Men om, såsom nu är fallet, man bakom varje siffra möter ett bedjande, offrande hjärta, ställer det sig annorlunda. Vi se då underbart nog ett sifferutdrag ur gåvokontot i den himmelska huvudboken, efter vilkens folianter det en dag skall dömas och lön utskiftas inför den stora, vita tronen. Hur annorlunda ställer sig icke då saken. Vi möta i anförda siffror heliga evighetsvalörer. Vi möta något av Gudsupplevelsen, som mången gång även tydligt markeras i remissorna av en åtföljande upplysning från gåvogivaren, t. ex.: "tackoffer", "Guds tionde", "ett löfte åt Herren" o. s. v.

Det rör sig således om andliga livsyttringar, i vilka Gud lever och verkar. Betänka vi därjämte, att slutsumman av missionens rörelsekapital ökas eller minskas allt eftersom envar av oss deltager med sin insats eller ej, då måste slutsatsen bliva denna: det är uteslutande stor nåd att *få, vilja* och *kunna* så betydelsefullt medverka i Guds gärning nu på jorden: att frälsa syndare!

Vid tanke härpå, blir även förvaltarskapet av Guds pengar en helig och ansvarsfylld uppgift. Det faller sig därav även glädjefyllt och upplyftande att även vid nu avslutad granskning i sanning och av allt hjärta få slutligt tillägga: Revisorerna få därför tillstyrka, att kommittén och dess funktionärer med varmt erkännande och stor tacksamhet beviljas full ansvarsfrihet för den tid revisionen omfattar.

Stockholm i maj 1936.

Tycho G. Edw. Dahlin. P. E. Werner.
E. Alfr. Jansson.

Förteckning på kommittérade, missionärer och ombud.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter*:

Karl Fries, fil. d:r, ordförande, Storängen (r. 1897, o. 1908, r. 1921, o. 1925).*
Erik Folke, missionsföreståndare. vice ordf., S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, Stockholm (1907).
O. von Malmborg, marinintendent, kassaförvaltare, Stockholm, (o. 1919, uttr. 1927, s. 1929, o. 1935).
G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (1922).
August Berg, missionär, Missionshemmet, Duvbo. Sundbybeg (1929).
Lisa Blom, fröken, Stockholm (s. 1935, o. 1936).
Ester Fredberg, fru Alingsås, (s. 1928, o. 1935).
Sven Johnsson, grosshandlare, Örebro (1921).
J. von Malmborg, tandläkare, Stockholm (r. 1922, o. 1927).
K. Nilenius, apotekare, Göteborg (1921).
J. Rinman, rektor, Stockholm (o. 1897, r. 1921, s. 1926, o. 1927).
Gust. Törnqvist,, disponent, Norrköping (1924).

b) *suppleanter:*

Knut Bergh, med d:r, Tranås (r. 1897, s. 1926).
H. Gillgren, musikdirektör, Stockholm (r. 1922 s. 1926).
J. Th. Sandberg, komminister, Bergvik (1936).
V. Wisborg, ingenjör, Malmö (1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Bell Fries, fru (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).
Judit Högman, fru (1928).
Emma Kruse, fröken (1928).
Augusta Berg, fru (1933).
Lisa Blom, fröken (1933).
Jane Guinness, doktorinna (1936).
Elsa Tottie, fru (1936).

S. M. K:s Californiakommitté.

O. Pearson, mr., kassör.
Ole Alen, mr., sekr.
John Loven, mr.

---

* Årtalen angiva året för inval i kommittén. Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s. = suppleant.

K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.
E. H. Lindquist, rev.

S. M. *K*:s Minnesotakommitté.

Södergren, C. J., pastor, teol. d:r, ordf.
Johansson, Albert M., pastor, sekr.
Miller, Samuel M., pastor.
Dahlhielm, Erik, redaktör.
Williams, Josef G., mr.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

samt året för deras första ankomst till Kina.

a) *Ej i aktiv tjänst.*

Carl Henrik Tjäder	1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg)	1892
Anna Hahne (f. Watz)	1893
Anna Janzon	1890
Dagny Bergling (f. Aas)	1893
Emma Anderson	1895
Inez Bölling	1902
Richard Anderson	1905
Hildur Anderson (f. Engström)	1908
Judit Högman (f. Gustafsson)	1905
Maria Hultkrantz	1907

b) *I aktiv tjänst.*

Frida Prytz	1890
Carl Fr. Blom	1892
Ethel Blom (f. Usher)	1901
Hugo Linder	1894
Marie Linder (f. Bordson)	1903
Maria Pettersson	1896
Gerda Carlén (f. Wetterstrand	1904
Maria Nylin	1904
Malte Ringberg	1908
Ida Ringberg (f. Andersson)	1903
**Nils Styrelius	1909
**Olga Styrelius (f. Ahlman)	1905
Ingeborg Ackzell	1912
Estrid Sjöström	1915
*Judith Hultqvist	1916
*Carl Johan Bergquist	1916
*Elsie Bergquist (f. Rudvall)	1928
*Nath. Engbäck	1919
*Elsa Engbäck (f. Engström)	1921
**Elna Lenell	1919
**Hanna Wang	1921
**Johannes Aspberg	1922
**Ingrid Aspberg (f. Israelsson)	1929
Morris Bergling	1922
Carola Bergling (f. Rudvall)	1922
Lisa Gustafsson	1923
Martin Bergling	1925
Birgit Bergling (f. Brandin-Olsson)	1931
Ida Söderberg	1926
Wilhelm Bergling	1929
Margaret Bergling (f. Linder)	1931
Ebba Vidén	1930
Maja Lundmark	1930
Thyra Lindgren	1931
Gudrun Boqvist	1932
Gerda Gustavsson	1932
Åke Haglund	1932
Erik Malm	1932
Ingrid Malm (f. Berg)	1932
Carl-Gustaf Nordberg	1932
Arvid Hjärtberg	1933
Hanna Lundberg	1933
Astrid Löfgren	1933
Selfrid Eriksson	1934
Dagny Nordgren	1935
Gösta Goës	1935

* Vistas f. n. i hemlandet.
** Hemvändas under sommaren.

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare	1887
Mimmi Folke (f. Beskow).	
August Berg, husfader på missionshemmet	1890
Augusta Berg (f. Hulander), husmoder på missionshemmet	1892
Martin Lindén, sekreterare	1916

Gustaf Adolf Österberg, reseombud.
Lisa Blom, fröken kassör.
Hildur Blom, fröken.
Svea Pettersson, fru, bitr. kassör.
Vera Axelson, fröken, stenograf.

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Almgren, Knut, kyrkoherde, Bålsta.
Andersson, Anders, lantbrukare, Gisselås.
Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Andersson, Fred., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult, Klevshult.
Andersson, Nils, herr, Håkansta, Brunflo.
Andersson, Valfr., predikant, Vetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvidsson, Sigfrid; mekaniker, Höganäs (övre).
Aspan, Otto, kyrkoherde, Sturefors.
Beinhoff, E. O., kyrkoherde, Kungsängen.
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
Biörklund, Carl A., kyrkoherde, Närkes Bo.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Wästbroga, Älvsjö.
Bolin, Rud., landstingsman, Alfva, Hemse.
Boman, E. G., kyrkoherde, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
Byström, E., kyrkoherde, Råneå.
Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
Carling, O., prost, Borgholm.
Carlsson, E., grosshandl., Fjugesta.
Carlson, Henrik, kyrkoherde, Sanda.
Carlsson, S. A., herr, Vetlanda.

Carlsson, Thure A. J., lärare, Villa Soliskog, Jönköping.
Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
Danielsson, And., köpman, Karlstad.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Eriksson, C. Th., fabrikör, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
Fagerström, J. W., herr Kramfors.
Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
Flodin, Hj, handl., Motala.
Forsell, Ruben, herr, Lövriset.
Forsgren, Fred., disponent, Sundsvall.
Forshell, J., Plym-, kyrkoherde, Jönköping.
Forsman, O., häradsdomare, Forshem.
Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
Gerner, A., överingeniör, Malmö.
Goës, A., artist, Billdal.
Granberg, Carl, rådman, Skellefteå.
Gunnardo, K. A., stationsföreståndare, Åsaka.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
Gustafsson, Vilh., fabrikör, Tibro.
Hahne, Olof, komminister, Karlskrona.
Hall, G., hemmansägare, Rök.
Hallencreutz, Percy, komminister, Kälarne.
Hannerz, Rune, tandläkare, Sigtuna.
Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., kontraktsprost, Sollentuna, Norrviken.
Helgesson, Hjalmar, stationsinspektor, Gunnarstorp.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hemberg, A., grosshandlare, Axvall.
Hilberts, Hj., kontraktsprost, Kättilstad.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Horsner, Gösta, rektor, Karlskoga.
Hult, Rudolf, lärare, Kristdala.
Hultberg, N., f. d. folkskollärare, Värnamo.
Häger, Nils, prost, Vadstena.
Högqvist, Sigurd, t. f. kyrkoherde, Asby, Asbysand.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Stockholm.
Johansson, Anton, kyrkvärd, Skärblacka.
Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla Ramfall.
Johansson, Arvid, lantbrukare, Jonsund, Järlåsa.
Johansson, Erik, lantbrukare, Rosshyttan.
Johansson, F., lantbrukare, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, S., handl., Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
Johansson, Valfrid, lantbrukare, Husaby.
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johnsson, J. F., folkskollärare, Hovslätt.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Johnson, G. P., direktör, Norrköping.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Jonsson, Per, lantbrukare, Käringstorp, Stensjön.
Jonsson, Per, lantbrukare, Bodåker, Söräng.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Åsen, Ekenässjön.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Klingner, G., kyrkoherde, Göteborg.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängsviken.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Nils, S., komminister, Hultsfred.
Larsson, Lars, kommunalordf., Ålsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Ånaryd, Brötjemark.
Leijonhufvud, K., kontraktsprost, Södertälje.
Lindberg, Joh., komminister, Stockholm.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Åmmeberg.
Linder, Josef, lärare, Strandbaden.
Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden.
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lindkvist, Erik, kontraktsprost, Flisby.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Leckström, W., sjökapten, Sjötorp.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Umeå.
Mogensen, F., handlande, Mörby.
Mårtensson, John, sekr., Stockholm.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilssén, Ernst, kantor, Vimmerby.
Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby.
Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
Olofsson, Erik, herr, Dvärsätt.
Olson, Anders, nämndeman, Norderön.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
Olsson, Carl, frisör, Mariestad.
Olsson, Erik, sekreterare, Göteborg.
Olsson, Filip, lantbruksingenjör, Falun.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
Olsson, Joel, fabrikör, Borås.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, G., lantbrukare, Halffara, Äskekärr.
Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.

Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Petersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare. Nysund, Mölnbo.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, J. A., herr, Götene.
Påhlman, Axel, kontraktsprost. Rök.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Renqvist, K. A., överlärare, Piteå.
Rinman, Knut, kontorschef, Göteborg.
Rosén, N., disponent. Ystad.
Rudvall, K., rektor, Tenhult.
Rylander, K. G., komminister, Högboda.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Sjöbeck, Frans smidesmästare, Hedvigsdal.
Sjöqvist, Karl, folkskollärare, Huskvarna.
Skoglund. Edm., direktör, Stockholm.
Stéen, Martin, bokhandlande, Östersund.
Stenbeck, C., prost, Örebro.
Stendahl, B., sekreterare, Malmö.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspong.
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Swensson, J., postmästare, Uppsala.
Svensson, N. B., kantor, Älghultsby.
Svensson, Nils, herr, Laxviken.
Svensson, Ragnar, folkskollärare, Åstorp.
Svensson, Robert, kyrkoherde, Arjeploug.
Svärd. G., mjölnare, Hörle.
Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa.
Tideström, Hj., kontraktsprost, Bjursås.
Toorell, C. F., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Törnblom, H., stationsinspektor, Söderhamn.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wahlström, A., köpman, Göteborg.
Wallerstrand, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
Wœrneman, A., komminister. Händene, Skara.
Westman, A., direktör. Korsnäs.
Westling, V., kyrkoherde, Lindesberg.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
Witterncrona, A., kontraktsprost, Gränna.
Voss, C.-G., sekr., Gävle.
Öhrn, Eber, apotekare, Alingsås.

b) *Kvinnliga ombud:*

Ahlström, Frideborg, fru, Järvsö.
Andersson, Edit, fru, Kvidinge.
Andersson, Elin, fröken, Vadstena.
Andersson, Elisabeth, fröken, Vetlanda.
Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3. Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andersson, Maria, fröken, Älvdalen.
Andrén, Hedvig, fröken, Karlskrona.
Anjou, J., fru, Trollebo, Herrljunga.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Billing, E., fröken, Flisby.
Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
Boberg, E., fru, Kalmar.
Bogren, Astrild, fröken, Klippan.
Bohlin, Elise, fru, Källunge.
Bohlin, Maria, lärarinna, fröken, Hejde.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp. Björköby.
Bostedt, Frida, lärarinna, fröken, Sollefteå.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Falköping.
Brusewitz, H., fröken. Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, fröken, Skellefteå.
Burman, Thelma, lärarinna, fröken, Fahlmark Hjoggböle.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlstedt, Elin, fru, Gränna.
Carlsson, Ester, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
Dahlberg, Maja, lärarinna, fröken, Kristdala.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.
Dunell, Anna, lärarinna, fröken, Skattungsbyn.
Edstam, Märta, fru, Göteborg.
Ek, Maria, fröken, Jönköping.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Stockholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxå.
Eriksson, Anna, fru Katrineholm.
Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
Eriksson, Nina, lärarinna, fru, Gummark.
Flodberg, Bertha, fröken, Uppsala.
Forsell, Adelia, fröken, Lobonäs.
Forssander, Elin, fru, Herrljunga.
Gahnström, Nora, lärarinna, fröken, Etelhem, Gotland.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Gavelin, Hulda, fru, Stöde.
Granath, Ossie, sjuksköterska, Grycksbo.
Granlund, Agnes, fröken, Skellefteå.
Gunnardo, Elna, fröken, Norrtälje.
Gustafsson, Jenny, fröken, Vadstena.
Göransson, Emma, lärarinna, fröken, Brunflo.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Virserum.
Hedberg, Ida, fröken, Skellefteå.
Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
Hofverberg, Olga, fröken, Ursviken.
Johansson, Alida, fru, Storegården, Kinnemalma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping.
Johansson, Annie, fröken. Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärarinna, fröken, Boden.
Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katrineholm.
Johansson, Sophie, fru, Skärblacka.
Jonsson, A., fru, Årnäs, Österäng.
Jönsson, Augusta, fru, Väntors, Spöland.
Larsson, Kerstin, lärarinna, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Köpenhamn.

Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru Bjärmelund. Fåker.
Lindqvist, Elin, lärarinna, fröken, Huskvarna.
Ling-Wennerus. Elin, fröken, Lindköping.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundgren, Maria. lärarinna, fröken, Värna. Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Magnusson, Rut, fru, Näs, Enköping.
Marklund, S. fru, Bastuträsk.
Matton, Daga, fröken, Stockholm.
Nilsson, Hanna, fru, Jönköping.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Nyblad, Selma, fröken, Uppsala.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Pettersson, Anna, fröken, Tidaholm.
Pettersson, Emilie, lärarinna, fru, Ljungby.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Pettersson, Hanna, fru, Karlstad.
Pettersson, Hanna, fröken Sjömarken.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Reuterswärd, Maria, fröken, Rönninge.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
Steen, Helene, fröken, Vetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Stockholm.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svensson, M., fröken, Visby.
Söderstedt, Thyra, fröken, Sala.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Stockholm.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Vennér-Tommos, Anna, fru, Häverösund.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Stockholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.
Öhman, Rut, fru, Göteborg.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Ett tack.

På olika ställen i detta vårt årsberättelsenummer uttalas ord av tacksägelse, men även här vilja vi ge uttryck för vår tacksamhet. Till alla Missionens vänner och medhjälpare riktas ett vördsamt och varmt tack för bistånd under det gångna verksamhetsåret. — "Gud ville att hans mångfaldiga visdom nu i och genom församlingen, skulle bliva kunnig för furstarna och väldigheterna i den himmelska världen" (Ef. 3:10). I förverkligandet av detta rådslut är det nåd att få vara med.

Kinalänkarna i Stockholm.

Kinalänkarna i Stockholm äro *torsdagen den 28 maj kl. 7 e. m.* inbjudna till *Missionsföreståndare och Fru Erik Folke,* Sigurdsvägen 44, *Nockeby.* Resan företages lämpligen med spårvägslinje n:r 12 till Olovslunds hållplats, där Sigurdsvägen skär spårvägen. Välkomna!

Lärarinnornas Missionsförening
håller nordiskt L. M. F.-möte i Jönköping den 30 juli — 3 augusti. Till detsamma inbjudas hjärtligt troende lärarinnor och seminarister.

Vid mötet medverka kyrkoherde *Alf Norbäck,* redaktör *Jakob E. Lundahl,* rektor *Robert Fur* samt ett 40-tal svenska, norska och danska missionärer från olika fält.

Anmälan om deltagande jämte mötesavgiften Kr. 5:— insändas till L. M. F:s expedition, Viktoriagatan 6, *Göteborg,* före den 1 juni. Seminarister äro befriade från denna avgift.

PROGRAM

vid

S. M. K:s 49:de Årsmöte

Onsdagen den 20 maj.

Kl. 8 e. m. Möte i *Norrlandssalen, K. F. U. M.,* Birger Jarlsgatan 35, Stockholm
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries.*
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Föredragande av revisionsberättelsen.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och revisorssuppleanter.
Föredrag av fröken *Lisa Blom.*
Tacksägelse- och bönestund.
Servering av kaffe och te.
Avslutning.

Torsdagen den 21 maj.

Kl. 11 f. m. *I Betesdakyrkan,* Floragatan 8.
Inledning av missionsföreståndare *Erik Folke.*
Predikan av missionsföreståndare *J. Nyrén.*

Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior), Birger Jarlsgatan 35. *Av dem som önska deltaga i denna middag måste anmälan i förväg göras till S. M. K:s Exp., Tel. 10 44 59 eller 10 54 73.*

Kl. 6 e. m. *I Betesdakyrkan.*
Föredrag av komminister *Henrik Berg.*
Utdrag ur årsberättelsen av sekr.

Fredagen den 22 maj.

Mötena hållas hela dagen på *K. F. U. M. (Norrlandssalen)*, Birger Jarlsg. 35.

Kl. 10,30 f. m. Morgonbön. Reseombudet *Gust. A. Österberg.*

Kl. 11 f. m. Bibelstund. Missionär *August Berg.*

Kl. 12 m. Kafferast.

Kl. 12,30 e. m. Möte med tal av missionsföreståndare *Erik Folke, Judith Hultquist* och *Carl-Johan Bergquist.*

Kl. 8 e. m. Ungdomsmöte.
Tal av fru *Elsie Bergquist*, fröken *Astrid Håkansson, Arne Bendtz* m. fl.
Servering av kaffe och te.

Lördagen den 23 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11,30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg från Centralstationen* till *Sundbyberg Norra* station kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

Kl. 3 e. m. Kommitténs enskilda sammanträde.

Söndagen den 24 maj.

Kl. 6 e. m. i *Oscars kyrka.*
Predikan av kyrkoherde *Valdus Bengtson.* Avskiljning av *Arne Bendtz* till S. M. K:s missionär med invigningstal av missionsföreståndare *Erik Folke.*
Efter missionärsavskiljningen i kyrkan samkväm i *Oscars församlingshem*, Fredrikhovsgatan 8.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1936.

Redan tidigare ha vi meddelat om tider och platser för innevarande års Bibel- och Ungdomsveckor. Nu följa härnedan de utlovade utförligare meddelandena därom.

Kursledare blir på båda veckorna missionsföreståndare *Erik Folke.*

Priset blir såsom föregående år lika på båda platserna, *kr. 20:—* per vecka för deltagare, som äro med hela tiden. I denna avgift ingår en mindre deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna. Betalningen bör erläggas så snart som möjligt efter ankomsten till respektive veckor.

Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne, kuddar och minst två filtar.

*

Till "veckan" i *Vittsjö*, i norra Skåne mellan Hässleholm och Markaryd på Hässleholm—Veinge järnväg, *sker samlingen på e. m. tisdagen den 23 juni.* Kvällsmat denna dag ingår i den förut omnämnda avgiften. Mötena pågår t. o. m. söndagen den 28 juni och uppbrott sker på morgonen den 29, då frukost är inberäknad i avgiften.

Postadressen till deltagarna är: Bibel- och Ungdomsveckan, Missionshemmet, *Vittsjö,*

Bibelstunderna komma att ledas av missionssekreterare *Martin Lindén.*

Missionsföredrag före middagen komma att behandla ämnet *"Vägen, där vi vandra"*, varvid vi skola försöka leda tankarna till den väg, som Svenska Missionen i Kina fått att vandra. Ämnet är uppdelat i tre underrubriker, en för varje vardag under veckan. Första dagen ha vi tänkt oss att *M. Lindén* skall tala om "Vägen teoretiskt angiven", andra dagen fröken *L. Blom* om "Vägen i erfarenhetens ljus (i hemlandet)" och tredje dagen missionsföreståndare *Erik Folke* om "Vägen därute i Kina".

På de två helgdagarna samt på eftermiddagarna anordnas missionsstunder och uppbyggelsemöten.

Vid *Mauritzberg* sker samlingen på e. m. *tisdagen den 21 juli.* Resan företages lämpligen med tåg till Norrköping. Därifrån ordnas samlingsdagen med bussar för resa till Mauritzberg. Övriga dagar gå ej bussar, utan resande måste själva ordna för vägsträckan Norrköping-Mauritz-

berg. Man kan resa till Östra Husby station och därifrån på bil till Mauritzberg eller med båt från Norrköping till Mauritzberg. För återresan ordnas med bussar på morgonen måndagen den 27 juli.

Postadressen till deltagarna under veckan är: Bibel- och Ungdomsveckan Mauritzberg, *Östra Husby*.

Bibelstudierna komma att under denna vecka ledas av missionsföreståndare *Erik Folke*.

Missionsföredragen före middagen ha såsom gemensamt ämne: *"Målet mot vilket vi sträva"*. Eftersom vi där ha fyra vardagar, är detta ämne uppdelat på fyra underavdelningar, alltså en för varje dag: "I vårt evangeliska arbete", "I skolverksamhet och liknande arbete", "I hemarbetet" och "Målet med tanke på evigheten". Vi ha ej kunnat få löfte från alla talarne, men vi hoppas att dessa föredrag skola hållas av följande personer angivna i samma ordning som föredragsämnena: Missionärerna *Nils Styrelius* och *Carl-Johan Bergquist*, doktor *Karl Fries* samt missionsföreståndare *Erik Folke*.

Även här anordnas för varje dag också andra möten.

*

Anmälan om deltagande mottagas tacksamt ju tidigare desto bättre. Sådan anmälan insändes till Svenska Missionen i Kina, Drottninggatan 55, *Stockholm*.

*

Till sist vilja vi mana till förbön för dessa möten. Underbart har Gud besvarat förböner under gångna år, och hans källa har även nu vatten tillfyllest. Vi äro också tacksamma för hjälp i fråga om att inbjuda till mötena och tacka för värdefullt bistånd under år som gått.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1936 i sin 41:a årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. Ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhållas vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

INNEHÅLL:

Vår tid står i Guds hand. — Våld och rätt. — Årsberättelse. — Statistiska uppgifter. — Reivsionsberättelse. — Förteckning på kommittérade etc. — Från Red. och Exp — Program. — S. M. K s Bibel- och Ungdomsveckor. — Missionstidningen Sinims land.

Stockholm 1936. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr